

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

การศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูงที่ออกฝึกสอนต่อการแก้ปัญหาในชั้นเรียน
และการสร้างแบบจำลองของปัญหา (Simulation) เพื่อให้ฝึกสอนนักศึกษา
ในการคิดแก้ปัญหาออกฝึกสอน

21 ส.ย. 2517

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต

14 มีนาคม 2517

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริมาณพันธบัตรแล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

..... ศาสตราจารย์ ดร. ประธาน

..... อาจารย์ ดร. ธรรมการ

14 มีนาคม 2517

ประกาศคุณประการ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ นาฏเจลิยา สุมาวงศ์ ประธานกรรมการ อาจารย์ สำเริง บุญเรืองรัตน์ ผู้เป็นทั้งกรรมการและผู้ให้คำแนะนำวางแผนดำเนินการวิจัยด้วยดีตลอดมา

กราบขอบพระคุณ อาจารย์หัวหน้าฝ่ายนิเทศการสอน ของวิทยาลัยครูจันทเกษม วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูชนบท วิทยาลัยครูสวนสุนันทา และวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ อาจารย์ บังอร เสดทนนท และ อาจารย์ วิชัย วงษ์ใหญ่ ที่กรุณาให้ความสะดวก และความช่วยเหลือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และตรวจแก้ไขภาษา

ขอขอบคุณ คุณนันทนา จันทกะ คุณอารีย์ ชัญญวงษ์ และ คุณไพศาล อันประเสริฐ ผู้รวมในโครงการวิจัยด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณ คุณทองหล่อ วงอินทร นักศึกษาฝึกหัดครู ผู้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทุกท่าน และผู้มีส่วนช่วยเหลืออื่น ๆ ที่ไม่สามารถจะนำมาลง ณ ที่นี้ได้

สิริมา เล็บครุฑ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ค่านิยมปฏิบัติการ	4
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2 วิธีดำเนินการวิจัย	19
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	19
การสร้างเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล	21
วิธีรวบรวมข้อมูล	22
การจัดกระทำกับข้อมูล	23
การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	23
3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย	24
ตอนที่ 1	
พฤติกรรมที่เป็นปัญหาตามลำดับความสำคัญซึ่งคิดจากจำนวนความถี่ของปัญหาที่พบ	24
ตอนที่ 2	
การจำแนกหมวดหมู่ของพฤติกรรมตามลำดับความถี่	34
ตอนที่ 3	
พฤติกรรมและผลการแก้ปัญหา ตามลำดับความถี่ทั้งข้อเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหา	40

บทที่	หน้า
4 สรุปและอภิปรายผลการค้นคว้า	146
สรุปและอภิปรายผลการค้นคว้า	146
ข้อเสนอแนะ	164
บรรณานุกรม	165
ภาคผนวก	170
การศึกษาเป็นรายกรณี (Case study)	
การแสดงบทบาท (Role playing)	
แบบสอบถาม	

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างและข้อมูลที่ได้รับ	20
2	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา และอันดับความสำคัญตามความถี่ที่พบในระดับประถมศึกษา	24
3	พฤติกรรมที่เป็นปัญหาและอันดับความสำคัญที่จัดตามความถี่ที่พบในระดับมัธยมศึกษา	30
4	การจัดหมวดหมู่พฤติกรรมของนักเรียน	34
5	ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการ เรียนการสอน และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอน ทั้งที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จในระดับประถมศึกษา	41
6	ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการ เรียนการสอน และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอน ทั้งที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จในระดับมัธยมศึกษา	55
7	ปัญหาค่านพฤติกรรมไม่เหมาะสมที่แสดงต่อครู และวิธีแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอน ทั้งที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จในระดับประถมศึกษา	62
8	ปัญหาค่านพฤติกรรมไม่เหมาะสมที่แสดงต่อครู และวิธีแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอน ทั้งที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จในระดับมัธยมศึกษา	71
9	ปัญหาแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวผู้อื่น และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอน ทั้งที่ ประสบผลสำเร็จ และไม่ประสบผลสำเร็จในระดับประถมศึกษา	76
10	ปัญหาแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวผู้อื่น และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอนทั้งที่ ประสบผลสำเร็จ และไม่ประสบผลสำเร็จในระดับมัธยมศึกษา	80
11	ปัญหาเกี่ยวกับสภาพทางกายและวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอน ทั้งที่ประสบ ผลสำเร็จ และไม่ประสบผลสำเร็จ ในระดับประถมศึกษา	81
12	ปัญหาเกี่ยวกับสภาพทางกายและวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอน ทั้งที่ประสบ ผลสำเร็จ และไม่ประสบผลสำเร็จ ในระดับมัธยมศึกษา	83
13	ปัญหาค่านบุคลิกภาพ และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอนและไม่ประสบผล สำเร็จ ในระดับประถมศึกษา	85
14	ปัญหาค่านบุคลิกภาพ และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอนและไม่ประสบผล สำเร็จ ในระดับมัธยมศึกษา	92

ตาราง	หน้า
15 ปัญหาพฤติกรรมก่อนขึ้นเรียน และวิธีการแก้ปัญหานักศึกษาฝึกสอนทั้งที่ประสบผลสำเร็จ และไม่ประสบผลสำเร็จในระดับประถมศึกษา	95
16 ปัญหาพฤติกรรมก่อนขึ้นเรียน และวิธีการแก้ปัญหานักศึกษา ทั้งที่ประสบผลสำเร็จ และไม่ประสบผลสำเร็จ ในระดับมัธยมศึกษา	107
17 ปัญหาอื่น ๆ และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ และวิธีการแก้ปัญหานักศึกษาฝึกสอนทั้งที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จ ในระดับประถมศึกษา	114
18 ปัญหาอื่น ๆ และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ และวิธีการแก้ปัญหานักศึกษา ทั้งที่ประสบผลสำเร็จ และไม่ประสบผลสำเร็จในระดับมัธยมศึกษา	135
19 แสดงความคิดเห็นของนิสิต ต่อการ เรียนแก้ปัญหาคำยวิธีไ้แบบจำลองของปัญหาทั้งสองแบบ	162

บทนำ

ปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่านอกจากนักศึกษาฝึกหัดครูจะได้เรียนภาคทฤษฎีแล้ว จำเป็นจะต้องนำหลักการและทฤษฎีที่เรียนไปใช้ปฏิบัติจริงในการออกฝึกสอน ซึ่งเป็นงานภาคปฏิบัติอันสำคัญยิ่งที่สถาบันฝึกหัดครูทั่วไปกำหนดไว้ในหลักสูตรวิชาชีพครู คร. วิจิตร ศรีสะอ้าน (วิจิตร ศรีสะอ้าน; 2513 : 11 - 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฝึกสอนว่า "เราให้ครูเรียนทฤษฎีมากมาย แต่ปัญหาที่พบคือ ครูเรียนทฤษฎีไปแล้ว ปฏิบัติในวิถีการสอนจริง ๆ ไม่ได้ หรือได้ยาก จึงจำเป็นต้องมีการเรียนภาคทฤษฎี และปฏิบัติควบคู่กันไป" ซึ่งสนับสนุนคำกล่าวของ วิชัย วงษ์ใหญ่ (วิชัย วงษ์ใหญ่; 2514 : 44 - 45) ซึ่งได้กล่าวเน้นว่า ก่อนที่นักศึกษาฝึกหัดครูทั้งหลายไม่ว่าระดับ ป.กศ. หรือระดับปริญญา จะออกไปเป็นครู ก็จะต้องมีการฝึกสอน ซึ่งอันนี้เป็นหลักสูตรของการฝึกหัดครูทั่วโลกเขาก็ทำกัน ในทัศนะของยูเชียนเซาใจว่าครูฝึกสอน คือ ครูในอุดมคติ เป็นครูที่ใจดีที่สุดในโลก เป็นครูที่ไม่เคยเอาเปรียบเด็กเลย เป็นครูที่ปฏิบัติหน้าที่ครูอย่างสมบูรณ์ที่สุด มีการเตรียมทำโครงการสอน ทำบันทึกการสอน บันทึกประจำวัน ทำอุปกรณ์การสอน ตั้งใจสอน และตรวจงานเด็กอย่างเต็มที่ แต่ก็ทำให้ครูฝึกสอนต้องประสบปัญหามากมาย อิศระ บัณฑิต (อิสระ บัณฑิต; 2516 : 8 - 10, 12) กล่าวถึงสภาพทั่ว ๆ ไปที่ครูฝึกสอนประสบว่า เป็นปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศ ครูใหญ่ และนักเรียน ตัวครูฝึกสอน จะต้องปรับตัวให้เข้ากับครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศ ครูใหญ่ และนักเรียน ตัวครูฝึกสอนจะต้องปรับตัวเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่โดยเร็ว ทั้ง ๆ ที่ตนเองก็อยู่ในหลายฐานะ ในสายตาของอาจารย์นิเทศ ครูฝึกสอนก็คือนักเรียน ในสายตาของครูพี่เลี้ยงครูฝึกสอนก็เป็นรุ่นน้องที่จะเป็นครูเหมือนตนในวันข้างหน้า ในสายตาของนักเรียนก็เป็นครูใหม่ หน้าที่สอน ที่น่าลองดีด้วยประการทั้งปวง ในสายตาของครูใหญ่ในโรงเรียน ก็เป็นผู้ที่จะมาช่วยแบ่งเบาภาระการทำงานของโรงเรียน ไฮเนส (Haines; 1960 : 1) ได้ให้ความเห็นว่า นักเรียนฝึกหัดครูที่จะออกไป

ฝึกสอน มีความมุ่งมั่น ความสนใจ ความพร้อม และความสามารถแตกต่างกัน การจัด
 โครงการฝึกสอนก็เพื่อฝึกครูใหม่ หรือเพื่อเปิดโอกาสแก่นักเรียนฝึกสอนได้ทดลองความรู้ ความคิด
 และความสามารถ เพื่อให้เข้าใจทฤษฎีต่าง ๆ ทางการศึกษาและจิตวิทยา ซึ่งจะทำให้นักเรียน
 มีความพร้อม และมีสมรรถภาพในการเป็นครูเพราะได้ฝึกหน้าที่ และรับผิดชอบเหมือนครูจริง ๆ
 โดยอาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์มากก่อนช่วยให้คำแนะนำ ซึ่งก็ควรจะช่วยแก้ปัญหา
 เฉพาะหน้าไปได้ แต่การที่นักเรียนฝึกสอนได้รับตัวช่วยเหลือน้อย ๆ ก็จะทำให้เกิดความเคยชิน
 เมื่อจบไปแล้วพบปัญหาด้วยตนเองก็ไม่กล้าที่จะตัดสินใจ อันเป็นข้อเสียให้บุคคลเห็นว่าผู้จบจาก
 ฝึกหัดครู มีคุณภาพต่ำลง นอกจากนี้ยังมีคำกล่าวว่า การฝึกหัดครูที่ทำอยู่ในขณะนั้นนั้น ไม่สามารถ
 ฝึกสอนให้นักเรียนครู มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่สอดคล้องกับการทำงานจริง ๆ
 ในห้องเรียน กล่าวคือ ครูที่สำเร็จการศึกษาใหม่ ๆ นั้น มักประสบปัญหามากมายในห้องเรียน
 ซึ่งพวกเขาไม่เคยรู้ และพบเห็นมาก่อน ประกอบกับไม่เคยได้ฝึกหัดแก้ปัญหาเหล่านั้นมาก่อนเลย
 เช่นกัน พวกนักเรียนครูที่จบมาใหม่ ๆ จึงมักแก้ปัญหาในห้องเรียนไม่ได้ ใช้วิธีการสอนไม่
 เหมาะสม ทำให้การเรียนการสอนไม่บังเกิดผลเท่าที่ควร ถึงอย่างไรก็ตามผู้ที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน
 ฝึกหัดครู จึงควรร่วมมือกันแก้ไข โดยการหาวิธีการสอนเพื่อให้เกิดคุณภาพ คือ แทนที่จะให้
 นักศึกษาฝึกสอนได้เรียนรู้วิธีการที่จะใช้แก้ปัญหาในห้องเรียนจากผู้สอนหรือโดยการอ่านตำรา ซึ่งการ
 เรียนรู้โดยผ่านกระบวนการอย่างนี้ ไม่ทำให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปได้เท่าใดนัก
 ไม่ก่อให้เกิดภูมิปัญญาหรือความสามารถที่จะแก้ปัญหาอย่างใดเลย เปลี่ยนมาเป็นให้นักศึกษาได้คิดค้น
 หาวิธีการแก้ปัญหาด้วยตัวของเขาเอง ทำให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอย่างแท้จริง ด้วย
 เหตุแห่งที่มาของปัญหาดังกล่าว ศูนย์อินโนเทค (INNOTECH CENTER) ได้ทำการวิจัย โดยใช้
 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูในกลุ่มประเทศ ซีมีโอ (SEAMEO) ซึ่งประกอบด้วย เขมร อินโดนีเซีย ลาว
 มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม โดยมีวัตถุประสงค์อย่างกว้าง ๆ อยู่ 2
 ประการ ประการหนึ่งก็เพื่อสำรวจและรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนทั้งในระดับประถมและ
 มัธยม ตลอดจนศึกษาวิธีการที่ครูใช้ในการแก้ปัญหาเหล่านั้นด้วย และศึกษาอีกว่า วิธีการแก้ปัญหา
 เหล่านั้นใช้ใดผลหรือไม่ อีกประการหนึ่งก็คือการนำปัญหาที่ศึกษาค้นพบนั้น มาสร้างเป็นวัสดุอุปกรณ์
 แบบจำลองของปัญหา (Simulation) 2 แบบ คือ การศึกษารายกรณี (Case study)

และการแสดงบทบาท (Role playing) ไว้ให้นักศึกษาคูได้คิดค้นหาวิธีการแก้ปัญหาด้วยตัวของเขาเอง ซึ่งจะให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่แท้จริง อันนับได้ว่าจะมีประโยชน์ต่อการฝึกสอน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาฝึกหัดครู ป.กศ.สูง ที่จะออกฝึกสอน เพื่อศึกษาถึงปัญหาวิธีแก้ปัญหา และผลของการแก้ปัญหา และต้องการจะนำปัญหาเหล่านั้นมาสร้างเป็นแบบจำลองของปัญหา (Simulation) ไว้ เพื่อฝึกฝนนักเรียนฝึกหัดครูของไทยเป็นสำคัญ

ความหมายในการวิจัย

1. เพื่อสำรวจว่าในการออกฝึกสอนนั้น นักศึกษาที่ออกฝึกสอนพบปัญหาใดบ้างที่เกิดจากการกระทำของนักเรียน
2. เพื่อสำรวจว่านักศึกษาที่ออกฝึกสอน มีวิธีการในการแก้ปัญหาที่พบในการออกฝึกสอนอย่างไรบ้าง
3. เพื่อทราบผลของการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่นักศึกษาฝึกสอนใช้แก้ปัญหา
4. เพื่อนำปัญหาที่พบมาสร้างเป็นแบบจำลองของปัญหา (Simulation) 2 ประการ คือ การศึกษาเป็นรายกรณี (Case study) และการแสดงบทบาท (Role playing)

ความสำคัญในการวิจัย

1. ผลของการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่นักศึกษาออกไปฝึกสอนได้พบ และทำให้ทราบถึงวิธีการที่นักศึกษาใช้แก้ปัญหาเหล่านั้น ว่าวิธีการใดได้ผลหรือไม่อย่างไร การที่ทราบสิ่งเหล่านี้ จะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปสอนนักเรียนฝึกหัดครูที่จะออกไปฝึกสอนให้ได้ทราบล่วงหน้าว่าในการไปฝึกสอนนั้นจะพบปัญหาต่าง ๆ เช่นไรบ้าง
2. แบบจำลองของปัญหาที่สร้างไว้ จะได้นำมาใช้เป็นอุปกรณ์การสอน เพื่อฝึกฝนนักศึกษาฝึกหัดครู ให้รู้จักวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตัวของเขาเอง ซึ่งเท่ากับเป็นการบ่มุ่ให้นิสิตนักศึกษาเหล่านั้น ได้คิดค้นวิธีการแก้ปัญหาใหม่ นับว่าเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิด

ความคิดใหม่ (Innovative ideas) ได้เป็นอย่างดี

3. แบบจำลองของปัญหา จะเป็นวิธีการหนึ่งในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการฝึกสอนให้ได้ดี
4. ผลการวิจัยสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ ต่อการเตรียมตัวนักศึกษาให้มีความมั่นใจ และพร้อมที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ประสบในการฝึกสอน
5. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอน ป.กศ.สูง ที่สอนในระดับประถม และมีชัย

นิยามปฏิบัติการ

แบบจำลองของปัญหา (Simulation) หมายถึง สถานการณ์ซึ่งจำลองมาจากสถานการณ์จริงของปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอน ที่สำรวจพบจากการฝึกสอน แบบจำลองของปัญหานี้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกนักศึกษาให้รู้จักแก้ปัญหาที่จะพบในการที่จะออกไปฝึกสอนด้วยตัวของเขาเอง แบบจำลองของปัญหา (Simulation) ที่สร้าง 2 ชนิด คือ การศึกษาเป็นรายกรณี (Case study) และการแสดงบทบาท (Role playing)

✓ การศึกษาเป็นรายกรณี (Case Study) หมายถึง แบบจำลองของปัญหานั้นหนึ่ง ที่รวบรวมพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนแต่ละราย รายละเอียดส่วนตัวของนักเรียนที่อาจเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเหล่านั้น ตลอดจนวิธีการที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน

การแสดงบทบาท (Role Playing) หมายถึง แบบจำลองของปัญหานั้นหนึ่ง ซึ่งสร้างเป็นบทบาทการแสดงไว้ 2 บทบาท คือ บทบาทของนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และบทบาทของครูที่จะต้องแสดงวิธีการแก้ปัญหาของนักเรียนนั้น

นักศึกษาที่ออกฝึกสอน หมายถึง นักศึกษาฝึกหัดครูระดับ ป.กศ.สูง ของวิทยาลัยครู 5 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการฝึกสอนมาแล้วประมาณ 2 เดือน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการเรียนการสอนนั้น ครูมักจะประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนการสอนของนักเรียนและครู จึงมีผู้ศึกษาถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ

จากการศึกษาของ นิยมศรีโสภณ และเพื่อน (นิยม ศรีโสภณ และเพื่อน; 2510 : 97) ได้จำแนกปัญหานักเรียนระดับมัธยมศึกษาออกเป็น

1. ปัญหาที่มาจากตัวเด็กเอง ได้แก่ความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย สุขภาพ อาชีพ และการคบเพื่อน
2. ปัญหาที่มาจากที่บ้าน ได้แก่สื่อสภาพ และเสรีภาพของวัยรุ่น
3. ปัญหาที่มาจากทางโรงเรียน ได้แก่ มีการประพฤติไม่ดี ทำผิดขนาดขึ้นศาล ชอบทำผิดระเบียบวินัยของโรงเรียน

สำหรับ พัทธ น้อยแสงศรี (พัธม น้อยแสงศรี; 2512 : 42 - 43) ได้รวบรวมปัญหาต่าง ๆ ของครูใหม่และแยกประเภทละเอียดลงไปอีกเป็นปัญหาด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. คำนวณ
2. การจัดชั้นเรียน
3. เทคนิค และวิธีสอน
4. การสอนเพื่อให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล
5. การขาดอุปกรณ์
6. ความเข้าใจในหลักสูตร
7. สถิติของโรงเรียน และการรายงาน
8. มนุษยสัมพันธ์
9. การสอนชั้นที่นักเรียนมาก
10. การเตรียมการสอน
11. ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็ก
12. ความเข้าใจ และความรับผิดชอบในอาชีพ

เกี่ยวกับปัญหาของครูนี้ ละเมียด ลิมอักษร, (ละเมียด ลิมอักษร, 2515 : 57-58) ได้เรียบเรียงบทความจากบรรณาธิการนิตยสาร Today's Education ซึ่งได้กล่าวถึง การสัมภาษณ์ครูใหม่ที่ทำการสอนปีแรกโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากครูหลาย ๆ ชาติ ในสถานที่ต่าง ๆ กัน ซึ่งมีทั้งในเมืองและชนบทสรุปปัญหาของการเป็นครูใหม่แรกได้เป็นคำถามต่าง ๆ คือ

1. การเตรียมการสอน
2. การปกครองชั้น
3. จำนวนนักเรียนในชั้น
4. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์

เกี่ยวกับปัญหาที่ครูพบในชั้นเรียนนี้ สำเร้ง บุญเรืองรัตน์ (สำเร้ง บุญเรืองรัตน์ ; 2515 : 113) ได้รายงานผลการวิจัยของศูนย์อินโนเทค (INNOTECH CENTER) เพื่อศึกษา ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนระดับประถมและมัธยม โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง เป็นครูในระดับประถม และมัธยม จากกลุ่มประเทศซีมีโอ (SEAMEO) ซึ่งประกอบไปด้วยอินโดนีเซีย เขมร ลาว มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม โดยใช้ครูโรงเรียนระดับประถมและมัธยม ทั้งโรงเรียนในเมืองและชนบท ครูโรงเรียนประถม 70 โรงเรียน เลือกมาประเทศละ 10 โรงเรียน เวียดนามมี 6 โรงเรียน และเขมรมี 4 โรงเรียน วิทยุตอบแบบสอบถามโรงเรียนละ 3 คน สำหรับมัธยม ซึ่งมี 70 โรงเรียนเช่นกัน แต่ใช้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 6 คน

ภาคผนวก

ประถม	มัธยม
1. พฤติกรรมก้าวร้าวต่อนักเรียน โรงเรียน และสมบัติของโรงเรียน	1. รบถว้นขณะกำลังสอน
2. การรบกวนขณะทำการสอน	2. ชักคำสั่งและระเบียบของโรงเรียน
3. ชักคำสั่งและระเบียบของ โรงเรียน	3. ไม่สนใจในการเรียน
	4. แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อนักเรียน โรงเรียน และสมบัติของโรงเรียน

ประณม	มัธยม
4. ไม่สนใจการเรียน 5. การลักขโมย 6. เรียนหนังสือไม่ดี 7. หนีโรงเรียน 8. ไม่สุภาพ ไม่เคารพครู 9. ไม่ทำการบ้านตามที่ครูสั่ง 10. ซัดแย้งกับครู 11. หุจริตเวลาสอบ 12. พุดจาหยาบคาย 13. อุบัติเหตุ 14. หังครูและนักเรียนมาโรงเรียน 15. สุขภาพไม่สมบูรณ์ 16. ฃุปกครองคาโรงเรียน ครู 17. ครูและนักเรียนลัมนาวัสตุ อุปกรณสำคัญ มาใช้ในการเรียนการสอน	5. เรียนหนังสือไม่ดี 6. หนีโรงเรียน 7. ไม่ทำการบ้าน 8. หุจริตเวลาสอบ 9. ไม่สุภาพ ไม่เคารพนักเรียน 10. การลักขโมย 11. ซัดแย้งกับครู 12. พุดจาหยาบคาย 13. พุดมค 14. สุขภาพไม่สมบูรณ์ 15. ความไม่ร่วมมือกันระหว่างคณะครู 16. ฃุปกครองคา โรงเรียน และครู 17. ครูลัมนาวัสตุอุปกรณที่จำเป็นมาโรงเรียน

สำหรับประเทศไทยนั้น ปัญหาที่พบบ่อยในระดับประณม คือ

1. เด็กแสดงควมไม่สุภาพ ไม่เคารพครู
2. หนีโรงเรียน
3. เรียนหนังสือไม่ดี

4. รบกวนชั้นในขณะสอน
5. ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน
6. แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว

ในระดับมัธยม ปัญหาที่พบบ่อย ๆ คือ

- ✓ 1. ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน
- ✓ 2. ไม่สนใจการเรียน
- ✓ 3. แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว
- ✓ 4. เรียนหนังสือไม่ดี
- ✓ 5. ไม่สุภาพไม่เคารพครู
- ✓ 6. การรบกวนชั้นเรียน
- ✓ 7. หนีโรงเรียน

อย่างไรก็ตาม การแก้ปัญหาข้างต้นที่จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ก็มีความเกี่ยวเนื่องกับการฝึกฝนของนักเรียนฝึกหัดครู ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ซึ่งรวมไปถึงหลักสูตรของสถานฝึกหัดครูด้วย ถึงกระนั้นก็ตามผู้ที่จบไปจากสถานฝึกหัดครูก็ยังประสบปัญหาหลายอย่าง

คิงที่ รีต (Reed, 1957 : 312A) ได้ทำการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเคนตักกี เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรของมหาวิทยาลัย โดยให้แบบสอบถามกับผู้สำเร็จปี 1951, 1952 และ 1953 โดยสรุปตัวอย่างเพียง 33 % ผลการศึกษาปรากฏว่า

1. ครูใหม่มักจะพบปัญหาในด้านจัดกิจกรรมการสอนมากกว่าที่คิดไว้
2. ครูใหม่ได้รับการช่วยเหลือในการแก้ปัญหาจากเพื่อนมากกว่าที่คิดไว้
3. ครูใหม่มีความคิดเห็นว่า หลักสูตรวิชาชีพในมหาวิทยาลัยมีคุณค่าต่อตนมากกว่าวิชาอื่น โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการสังเกตการสอน
4. ประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรม ที่เกิดจากการเป็นตัวแทนชุมชนมรณในขณะเป็นนักศึกษาอยู่นั้น เป็นสิ่งที่มีคุณค่ายิ่งต่อการเป็นครู

ในด้านการประเมินผล หลักสูตรวิชาการศึกษาของวิทยาลัย แอปเพล (Appel, 1967 : 1321 A) ได้ทำการติดตามผลจากผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนอร์ท ปาร์ค (North Park) โดยสอบถามผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยแห่งนี้ จากครูใหญ่ของโรงเรียนที่ครูเหล่านั้นไปทำการสอนอยู่ โดยการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏได้รับคืนจากครู 74 % และจากครูใหญ่ 68 % แอปเพล ได้สรุปผลการวิจัยว่า วิทยาลัยแห่งนี้ผลิตครูมัธยมได้ดี และมีความมีประสิทธิภาพสูง ครูสอนมีคุณภาพดี มีความกระตือรือร้นในการสอน และมีความสามารถในทางการสอน ส่วนสิ่งที่วิทยาลัยต้องปรับปรุง คือ ควรจัดให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ จากการฝึกสอนให้มากขึ้น

สำหรับ ไดอานา (Diana, 1969 : 1667 A) ได้ศึกษาความเข้าใจในหน้าที่ของครูประจำชั้นประถมศึกษา ของนักเรียนฝึกสอนกลุ่มหนึ่งของมหาวิทยาลัย Wayne State ตั้งแต่การเริ่มปฏิบัติงาน และการสิ้นสุดของการสอน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนฝึกสอน ผลจากการศึกษาพบว่า สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนฝึกสอนไม่วิตกกังวล ก็คือการได้เตรียมตัวก่อนการทำการสอนจริง ซึ่งสนับสนุนการวิจัยของ เอ็ดจ์ (Edge , 1969 : 3763 A) ได้ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาประถมศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ระหว่างปี 1960-1967) จากมหาวิทยาลัยออเบอร์น (Auburn University) ในรัฐอัลบามา เพื่อที่จะประเมินผลโปรแกรมวิชาการศึกษาว่า ผู้สำเร็จการศึกษาประสบผลสำเร็จในด้านการสอนเพียงใด โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 445 คน ผลจากการศึกษาปรากฏว่า ผู้สำเร็จการศึกษาต้องการให้ปรับปรุงโปรแกรมในหมวดวิชาการศึกษา โดยให้มีการเตรียมตัวอย่างเหมาะสมก่อนที่จะออกฝึกสอน และกิจกรรมต่าง ๆ มีส่วนช่วยสร้างสมรรถภาพในการสอน ชาลส์ มาติน (Charles Martin, 1967 : 690 A) ก็ได้ศึกษาถึงผลของการเตรียมตัวก่อนที่จะออกไปเป็นครู ก็พบว่าครูผู้ซึ่งไม่ได้รับการเตรียมตัว ในสถานการณ์ที่เกี่ยวกับการสอนนั้น จะใช้เวลายาวนานกว่าครูที่ได้รับการเตรียมในค่านนี้ อย่างมีนัยสำคัญ ในด้านการปรับตัวในด้านการสอน นอกจากนี้ ฮัลลิวเวล (Halliwell, 1964 : 190 - 191) ยังได้อ้างถึงการวิจัยของเบอร์รี่ และเพื่อน ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมตัวครู และความสำเร็จของผู้เริ่มเป็นครู ในรัฐฟลอริดา ซึ่งเป็นรัฐที่ไม่บังคับให้ครูเรียนวิชาการศึกษา โดยเปรียบเทียบความสำเร็จของครูประถม

ที่เรียนวิชาการสอนมากกว่า 1 รายวิชา จำนวน 21 คน กันผู้ที่ไม่ได้เรียนวิชาการสอน จำนวน 15 คน ไข้คะแนนจากแผนกทะเบียน, การสังเกต และแบบวัดเทคนิคในการสอน เป็นเครื่องมือในการศึกษา ผลปรากฏว่า ครูที่ได้รับการเตรียมหรืออบรมเต็มที่ จะมีความสำเร็จทุก ๆ ด้าน มากกว่าครูที่ไม่ได้รับการเตรียมเพื่อเป็นครูหรือได้รับการเตรียมน้อย

นอกจากนี้ ไฮเนส (Haines, 1960 : 1) ยังได้กล่าวถึงลักษณะที่นักเรียนฝึกสอน ควรได้รับ 4 ประการ คือ

1. มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอน
2. มีทักษะในการเตรียมการสอน และการัดคน
3. มีความสามารถในการใช้แหล่งวัสดุต่าง ๆ ใ้ได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับเรื่องที่สอน
4. มีความเชื่อมั่นในความสามารถที่จะเป็นผู้นำที่ดี

สำหรับ พีค (Peik, 1949 : 37-38) กล่าวว่า การฝึกสอนเพื่อให้ได้ผลและบรรลุถึงจุดหมาย จำต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้าน นอกเหนือจากความรู้ที่ได้เรียนมา ซึ่ง พีค และคณะได้รวบรวมลักษณะของประกอบที่จะส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอน ได้แก่ ความเข้าใจ ความเห็นอกเห็นใจ, ความมั่นคงทางอารมณ์, มีความสามารถประจำตัว, มีความรู้ทางวิชาการ อย่างเพียงพอ, ตื่นตัวแสวงหาความรู้อยู่เสมอ, คล่องแคล่วว่องไว, มีความยุติธรรม, รู้จักไตร่ตรอง, เข้าใจหลักการ, อบรมให้เป็นพลเมืองดี มีความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งผลการวิจัยสนับสนุนการวิจัยของ โดฟ (Dove, 1960 : 4042) ได้รายงานผลการวิจัยว่า ความสำเร็จในการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพื้นฐานทางวัฒนธรรม ความรู้เชิงวิชาการ รวมทั้งความรู้ และความเข้าใจในตัวเด็กด้วย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตฝึกสอนที่วิทยาลัยครุศาสตร์ จำนวน 55 คน ซึ่งออกฝึกสอนในปีการศึกษา 1957-1958 โดยสอบถามจากอาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยง นอกจากนั้นการวิจัยยังสอดคล้องกับการวิจัยของ คิมเมล (Kimmel, 1965 : 5765-5766) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของนักศึกษาฝึกสอน และความสำเร็จในการฝึกสอน โดยทำการศึกษากับนักศึกษาฝึกสอน ของวิทยาลัยเทคนิค เท็กซัส ซึ่งฝึกสอนในระหว่างภาคฤดูร้อน ปี 1964 จำนวน 185 คน ได้ใช้แบบสอบถาม 3 ฉบับ 2 ฉบับแรกให้นักศึกษา

ฝึกสอนเป็นผู้ตอบ ฉบับที่ 3 ให้อาจารย์นิเทศก์เป็นผู้ตอบ สรุปผลจากการค้นคว้าได้ดังนี้

1. ตัวประกอบทางค่านบุคลิกภาพ และคุณลักษณะต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ กับผลสัมฤทธิ์ในการสอน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ที่ผ่านมาสามารถพยากรณ์เป็นผลสัมฤทธิ์ในการสอนได้

อย่างไรก็ตาม การฝึกสอนนั้นจะไ้รับผลสำเร็จแต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้ อาจจะมีอุปสรรคบางประการที่ทำให้ไม่ไ้รับผลสำเร็จ ดังการค้นคว้าของ บอยคิน (Boykin, 1960 : 9 -12) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นิสิตฝึกสอนบกพร่องขณะฝึกสอน ไม่ได้เป็นเพราะขาดความรู้หรือประสบการณ์ไม่พอ แต่เป็นเพราะองค์ประกอบบางอย่าง เช่น การระลึกถึงอดีต การมุ่งหวังในอนาคต ความรู้สึกรักมิชอบ ความวิตกกังวล ฯลฯ ซึ่งมีส่วนทำให้เกิดความบกพร่องในการสอน

เฮนรี (Henry, 1963 : 47 - 49) จึงได้รวบรวมข้อมูลจากการวิจัย จากคำตอบจากแบบสอบถามของนักศึกษาฝึกสอน จำนวน 344 คน และครูพี่เลี้ยงของนักศึกษาเหล่านั้น ได้พบปัญหาขณะออกฝึกสอน ซึ่งแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ 3 ประเภท คือ

1. ปัญหาการสร้างพฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้แก่นักเรียน
2. ปัญหาความรู้สึกไม่มั่นใจในตนเอง
3. ปัญหาเกี่ยวกับการสอน ให้เป็นที่เข้าใจแก่นักเรียน

สำหรับในด้านความเห็นของครูพี่เลี้ยง ที่มีต่อนักเรียนฝึกสอน สนั่น เมืองวงษ์ (สนั่น เมืองวงษ์; 2514 : 73-74) ศึกษาปัญหาและทัศนคติของครูพี่เลี้ยง ในการปฏิบัติงานร่วมกับนิสิตฝึกสอน จากวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร พบว่าปัญหาที่ครูพี่เลี้ยงประสบส่วนใหญ่ มีสาเหตุมาจากนิสิตฝึกสอนยังไ้มีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานฝึกสอน เนื่องจากยังไ้สามารถควบคุมชั้นเรียนได้ มีปัญหาในด้านการจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน มีการเตรียมตัวน้อยในการวางโครงการสอน การทำบันทึกการสอน การใช้วิธีการสอน การจัดหาอุปกรณ์การสอน และยังมีความตั้งใจปฏิบัติงานน้อย

ส่วนการศึกษาในด้านความสามารถในการแก้ปัญหาของครู ป.กศ. ละเอียต จันทรภักดีวัฒน์ (ละเอียต จันทรภักดีวัฒน์; 2514: 64) ได้ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จ ป.กศ. ตั้งแต่ปีการศึกษา 2509 - 2511 ในภาคการศึกษา 1, 2 โดยสอบถามจากผู้บริหาร ปรากฏผลว่า ครูใหญ่มีความเห็นว่า ผู้สำเร็จ ป.กศ. มีความสามารถในการแก้ปัญหาระดับกลาง และให้เหตุผลว่าอาจเนื่องมาจากมีประสบการณ์น้อย หรือขาดการปฏิบัติ และฝึกฝนให้มีความสามารถในการแก้ปัญหา ดังนั้นเวลาที่พบกับปัญหาในขณะทำการสอน เลยทำให้ตนไม่สามารถแก้ปัญหาได้ก็เท่าควร ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า สถานฝึกหัดครูควรปรับปรุงเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถ ทางวิชาการศึกษา ที่จัดสอนให้แก่ผู้เรียน ป.กศ. ได้รับการฝึกฝนเกี่ยวกับความสามารถในการจัดกิจกรรม ความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา

จะเห็นได้ว่า ในการเรียนการสอน ครูมักจะประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย ซึ่งครูแต่ละคนก็มีวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นต่าง ๆ กันออกไป นอกจากวิธีแก้ปัญหานั้นสำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (สำเร็จ บุญเรืองรัตน์; 2515 : 114) เขียนสรุปไว้ถึงวิธีการแก้ปัญหของครูในกลุ่มประเทศ ซีมีโอ (SEAMEO) ว่าเมื่อครูพบกับปัญหาก็ใช้วิธีแก้ต่าง ๆ กันดังนี้

1. การลงโทษ เช่น ตู คำ ตี ขู่ รายงานครูใหญ่ หักคะแนน กักบริเวณ ไล่ออก นอกชั้นเรียน เป็นต้น
2. ให้ความช่วยเหลือและความสนใจเป็นรายบุคคล เช่น ช่วยเหลือนักเรียนในการเรียน การแก้ปัญหา เป็นต้น
3. ให้คำแนะนำ คำอธิบาย เช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับความประพฤติที่เหมาะสม
4. ไม่สนใจต่อปัญหานั้น เช่น เวลาครูโกรธ ก็เดินออกจากห้องเรียนเสีย
5. การศึกษาเป็นรายกรณี
6. โยนปัญหาไปให้ผู้อื่นแก้ เช่น ให้นักเรียนแก้ปัญหากันเอง โยนปัญหาไปให้ครูใหญ่ หรือครูอื่น ๆ แก้
7. ร่วมมือกับครูหรือผู้อื่นในการแก้ปัญหา เช่น ร่วมมือกับนักเรียนในการแก้ปัญหา ร่วมมือกับครูใหญ่ในการแก้ปัญหา เป็นต้น

สำหรับปัญหาและวิธีแก้ต่างกล่าวนั้นผู้ศึกษาแต่ละคน ก็ได้ใช้วิธีรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างด้วย เทคนิคที่แตกต่างกันที่นำมาใช้โดย

จอห์น ซี ฟลานาแกน (John C. Flanagan, 1954 : 327) ได้ศึกษาวิธีการ
แก้ปัญหาโดยใช้วิธีการพฤติกรรมวิกฤต (The Critical Incident Technique) ก็สามารถ
เสนอการแก้ปัญหาต่าง ๆ โดยให้ครูที่เลี้ยงปฏิบัติดังนี้

1. ครูที่เลี้ยงเตรียมตัวสำหรับชั้นดี
2. ครูที่เลี้ยงมีความสามารถควบคุมพฤติกรรมในชั้นเรียนได้อย่างดีเยี่ยม
3. ครูที่เลี้ยงให้คำแนะนำวิธีการต่าง ๆ ต่อนักศึกษาฝึกสอน
4. ครูที่เลี้ยงแสดงความสนใจต่อนักเรียนของตน
5. ครูที่เลี้ยงแสดงความสนใจในการสอนของตน
6. ครูที่เลี้ยงใช้วิธีการที่ไต่ถาม เกี่ยวกับการแก้ปัญหาของการควบคุมชั้นเรียน
7. ครูที่เลี้ยงใช้วัสดุทัศนอุปกรณ์ได้อย่างมีผล
8. ครูที่เลี้ยงมีมนุษยสัมพันธ์กับนักเรียน
9. ครูที่เลี้ยงให้คำแนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับการควบคุมนักเรียนต่อนักศึกษาฝึกสอน
10. ครูที่เลี้ยงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในแต่ละคาบเวลา (period)
11. ครูที่เลี้ยงให้กำลังใจแก่นักศึกษาฝึกสอน
12. ครูที่เลี้ยงให้ความช่วยเหลือด้านข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนในชั้น แก่นักศึกษาฝึกสอน
13. ครูที่เลี้ยงแสดงความสนใจในอนาคตของนักศึกษาฝึกสอน
14. ครูที่เลี้ยงปฏิบัติต่อนักศึกษาฝึกสอน เช่นเดียวกับเพื่อนร่วมอาชีพ
15. ครูที่เลี้ยงแสดงความสนใจในเนื้อหาวิชา (subject matter)
16. ครูที่เลี้ยงสนใจที่จะพัฒนาการสอนของนักศึกษาฝึกสอน
17. ครูที่เลี้ยงมีส่วนร่วมในบทเรียน
18. ครูที่เลี้ยงยกย่องนักเรียนที่ทำงานดี

นอกจากนี้ ไรอันส์ (Ryans, 1968 : 82) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสม
และไม่เหมาะสมของครู ซึ่งได้รายละเอียดน่าพอใจดังนี้

พฤติกรรมที่ดี

- คำนึงอยู่เสมอ
- สนใจในตัวนักเรียนและกิจกรรมของชั้น
- ระวังแจ่มใส
- ควบคุมตนเองไม่ผิดหวังบ่อย ๆ
- มีอารมณ์ขัน
- ยอมรับเมื่อคนทำผิด
- มีความอดทน
- แสดงความเข้าใจเข้าใจนักเรียน
- แสดงความเป็นเพื่อนและสุภาพต่อนักเรียน
- ไม่ลำเอียง สนใจนักเรียนเฉพาะคน

พฤติกรรมที่ไม่ดี

- ทาทางหยอหยางเบื้อหน้า
- ไม่สนใจในตัวนักเรียนและกิจกรรมของชั้น
- อารมณ์ไม่ดี เห็นทุกอย่างเศร้าไปหมด
- อารมณ์ไม่ดี โกรธง่าย
- เคร่งขรึม
- ไม่ยอมรับผิดตนเอง
- หดหอย, อ่อนแอ
- ขาดความเมตตากรุณา
- ไม่ให้ความสนิทสนมด้วย
- ลำเอียงสนใจนักเรียนเฉพาะคน

จากการใช้เทคนิคหรือวิธีการเพื่อทราบถึงตัวปัญหา รวมทั้งวิธีแก้ปัญหิต่าง ๆ ใดอย่าง หนึ่ง ซึ่งเป็นประโยชน์มากในการที่จะศึกษาปัญหา และวิธีการแก้ไขของครูเหล่านั้น เพื่อมา ปรับปรุงการเรียนการสอนในสถาบันฝึกหัดครู ให้สามารถออกไปเป็นครูที่มีทั้งด้านความรู้และ ความสามารถอย่างแท้จริง ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ เพื่อเตรียมตัวให้นักศึกษาฝึกหัดครู ออกไปเป็นครูที่มีสมรรถภาพอย่างแท้จริง โดยนำเอาปัญหาเหล่านั้นมาฝึกหัดให้นักเรียนฝึกหัดครู ใดก่อนที่ จะออกไปฝึกสอน หรือออกไปเป็นครูประจำการอย่างแท้จริง ซึ่งวิธีดังกล่าวทำได้โดย นำเอาปัญหานั้นมาสร้างเป็นแบบจำลองของปัญหา (Simulation) ซึ่งเป็นการสมมุติสถานการณ์ คล้ายสภาพที่เป็นจริง และฝึกให้ผู้ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ แก้ปัญหาคด้วยตนเอง ซึ่งวิธีนี้เหมาะที่ จะใช้กับนักเรียนฝึกหัดครูมาก และการฝึกจากแบบจำลองนี้ใช้ประโยชน์ได้อย่างมีคุณค่า ซึ่งแทนซี และอันวิน (Tansey and Unwin, 1969 : 9 - 17) ได้นำเอาแบบจำลองของปัญหามาใช้ ในการศึกษาเป็นครั้งแรก ในการอบรมครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา เจฟเฟอร์สัน (Jefferson Township School District) จำนวน 232 คน โดยจัดสถานการณ์ใหญ่ 5 รายการ

อบรมรู้สึกว่าคุณเองอยู่ในสถานการณ์ และใคร่รวมแก้ปัญหาที่จริง ๆ ซึ่งจากการใช้แบบจำลองของปัญหาที่ได้จากเหตุการณ์ประจำวันทีครุใหญ่จะคงได้พบ ก็ปรากฏว่าผู้รับการอบรมเหล่านั้นสามารถคิดแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเหล่านั้นได้อย่างมีผล แทนที่ และอันวิน จึงได้เขียนสรุปคุณ — ประโยชน์ของแบบจำลองไว้ดังนี้

1. แบบจำลองของปัญหานั้นเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เข้าร่วมในกิจกรรม ให้เกิดความสนใจ
2. เป็นการชักจูงวิธีให้บุคคลได้เข้าร่วมกัน ทั้ง เช่นการแข่งขัน
3. ช่วยให้ครูสามารถทำการสอนได้ในช่วงเวลายาว แม้แต่กับเด็กที่ไม่สนใจการเรียน
4. เป็นการสร้างให้เกิดความรู้สึกที่เป็นจริง และเกิดสัมพันธภาพขึ้นในห้องเรียน
5. ช่วยให้สามารถรวมปัญหา และทำให้ปัญหานั้นเข้าใจได้ง่ายขึ้น
6. ช่วยเปลี่ยนสภาพการเรียนการสอนของครู ช่วยให้ครูไม่ต้องใช้วินัย
7. เป็นโครงสร้างหรือโครงการที่เสนอให้ทราบรายละเอียดต่าง ๆ
8. เป็นวิธีการที่สามารถเลือกวิธีปฏิบัติได้
9. แบบจำลองของปัญหานั้น ครูเป็นผู้จัดเตรียม และไม่จำเป็นต้องควบคุมการดำเนินงาน
10. สามารถให้ผูกรวมตัดสินใจได้อย่างอิสระ

จากประโยชน์ ของแบบจำลองของปัญหาดังกล่าว ก็ได้มีผู้นำเอาแบบจำลองของปัญหาไปใช้ในการศึกษาค้นต่าง ๆ ซึ่งก็ปรากฏผลเป็นที่น่าพอใจ ดังการศึกษาของ แอ็บท์ (Abt, 1966 : 13) ได้รายงานถึงคุณประโยชน์ของแบบจำลองของปัญหาวาก่อให้เกิดทักษะและความรู้ อันจะนำไปใช้ใน ชีวิตจริงและเขาได้กล่าวเห็นว่า แบบจำลองทำให้ผู้ฝึกมีประสบการณ์อันเป็นประโยชน์จากการฝึกฝน เป็นอันมาก

นอกจากนี้ กัทซ์โคว์ (Gutzkow, 1959 : 91-183) แห่ง Northwestern University ในสหรัฐอเมริกา มีความเชื่อมั่นว่าแบบจำลองที่เรียกว่า แบบจำลองรวม (Inter-Nation Simulation) ซึ่งเป็นแบบจำลองที่มีคุณค่า เป็นเครื่องมือในการวิจัย ที่จะทดสอบทฤษฎีแห่งถ้อยคำ (Verbal Theories) ของสัมพันธภาพสากล (International relationship) เขาเห็นว่าควรจะมีการค้นคว้าการปะทะสังสรรค์ (interaction) และนำมาสร้างเป็นแบบต่าง ๆ ขึ้น

ในด้านการได้รับความสนุกสนาน จากการใช้แบบจำลองของปัญหา การเวย์ (Garvey, 1966 : 14) ได้รายงานว่า 93 % ของกลุ่มทดลอง รายงานว่าได้รับความสนุกสนานจากการใช้แบบจำลองของปัญหา ซึ่งผลนี้สอดคล้องกับ แอททิก (Attig, 1967 : 25 - 129) ซึ่งได้รายงานผลการค้นคว้าว่า แบบจำลองเป็นเทคนิคที่ให้ความสนุกสนานและยังกระตุ้นนักเรียนชั้นมัธยมมากกว่าเทคนิคอื่น ๆ

แทนซี และอันวิน (Tansey and unwin, 1969 : 46) ได้รายงานการศึกษาของอัลดริช (Aldrich) จากการฝึกหัดผู้นำเยาวชน ใน Willshire โดยเขาได้จัดโปรแกรมของปัญหา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะกระตุ้นคนหนุ่ม จากการเสนอปัญหาและให้บุคคลภายนอกสถานการณ์นั้นได้รวมแก้ปัญหา โดยใช้แบบจำลองของปัญหาแบบปฏิบัติการในตระแกรง (In-basket) ผลปรากฏว่า กลุ่มที่อยู่ในสถานการณ์นั้นมีการแสดงออก โดยการอภิปรายค่อนข้างสูง

นอกจากนี้ ซาลวาทอร์ เจ. พาพาลาโด (Salvatore J. Pappalardo, 1972 : 2321A) ยังได้นำเอาแบบจำลองของปัญหา ไปใช้เตรียมตัวผู้ที่จะออกไปเป็นครูแนะแนว โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา จำนวน 54 คน ซึ่งอยู่ในโครงการแนะแนว และเป็นพนักงานบริการแก่นักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐนิวยอร์ก ที่อาลบานี (State University of New York at Albany) โดยใช้ แบบจำลองของปัญหา 2 แบบ คือ ปฏิบัติการในตระแกรง (In-basket) และการแสดงบทบาท (Role Playing) พบว่าแบบจำลองช่วยให้ผู้ฝึกได้รับความรู้ ประสบการณ์ ตลอดจนวิธีการปฏิบัติหลาย ๆ วิธี ซึ่งเป็นประโยชน์มากในการที่จะนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการปฏิบัติงานคำแนะนำอย่างมีประสิทธิภาพ

ทางด้านการสอนภาษาต่างประเทศ เลโอโพลโด โจเซฟ (Leopoldo Joseph, 1972 : 1567 A - 1568 A) ก็ได้นำแบบจำลองของปัญหาไปใช้ในด้านฝึกกิจกรรม และการแก้ปัญหาบ้าง โดยใช้แบบจำลอง แบบ "กรูอิชชังก์" (Grulichshank) โดยส่งแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Questionnaire) แก่นักเรียนฝึกสอน และครูนิเทศ ผลปรากฏว่า การฝึกแบบจำลองของปัญหา ก็ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และความสามารถแก้ปัญหาในการสอนเพิ่มขึ้นเป็นอันมาก

ในรัฐโอเรกอน (Oregon) ก็มีผู้นำแบบจำลองของปัญหามาใช้ในการฝึกหัดครูเป็นครั้งแรก โดย เคิร์ช (Kersh, 1962 : 110) ซึ่งประจำอยู่ที่ศูนย์วิจัยเพื่อการสอน (The Center for Research on Teaching) โดยจำลองสถานการณ์จากสภาพในห้องเรียน (Simulated Classroom) ออกมาโดยใช้เทคนิคแบบจำลองของปัญหา ด้วยวิธีการฉายภาพยนตร์เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เป็นปัญหา รวมทั้งวิธีการแก้ปัญหานั้น ๆ แล้วนำมาฝึกกับนักศึกษาฝึกสอน ปรากฏว่า การใช้แบบจำลองของปัญหานี้ ช่วยในการฝึกฝนก่อนออกทำการฝึกสอนเป็นอันมาก อย่างได้ผลยิ่ง

นอกจากนี้ เดวิด เกรียร์ ทักเคอร์ (David Greer Tucker, 1972 : 657 A) ได้นำแบบจำลองของปัญหาไปใช้ฝึกกับนักศึกษาระดับฝึกหัดครู ก่อนออกฝึกสอน โดยใช้กลุ่มทดลอง เป็นนักศึกษาฝึกหัดครู ใช้เวลาฝึกฝน 2 สัปดาห์ ผลปรากฏว่า ผู้ได้รับการฝึกจากแบบจำลองของปัญหา ประสบผลสำเร็จเหนือกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกในด้าน

1. ความมั่นใจในการสอน
2. ความมั่นใจในบุคลิกภาพของตนเอง ที่แสดงต่อนักเรียน
3. การเตรียมตัวเพื่อการฝึกสอน
4. ด้านความสำเร็จที่ได้จากการสอนจริง

ซึ่งผลการทดลองนี้ ก็สอดคล้องกับที่ เชอร์รี่ (Cherry, 1972 : 5087) ซึ่งได้ฝึกกับครูที่เริ่มสอน โดยใช้หุ่น (model) ช่วยในการฝึกแบบจำลอง จากสถานการณ์ 20 อย่าง ผลปรากฏว่าแบบจำลองของปัญหา สามารถเตรียมให้ครูใหม่ หาวิธีแก้ปัญหาล่วงหน้าได้ก่อนออกทำการสอนจริง

นอกจากนี้ โบคค็อก (Boocock, 1966 : 8-16) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของการแสดงบทบาท (Role Playing) ซึ่งเป็นแบบจำลองชนิดหนึ่งว่า ช่วยทำให้ผู้ร่วมงานได้แสดงความคิดเห็น และการกระทำมากกว่าปกติ และยังทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีต่อผู้ร่วมงานด้วยกัน

สำหรับ โจฮันนา เล็มเลช (Johana, Lemlech, 1970; 2232 A) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของการแสดงบทบาท ที่มีต่อเจตนาคติก่อนออกทำงาน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นกลุ่มควบคุม 16 คน กลุ่มทดลอง 15 คน ผลสรุปได้ว่า เจตนาคติขึ้นอยู่กับความรู้สึกของผู้เข้าร่วม

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย และการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นโครงการ (Project) ซึ่งกระทำกับกลุ่มตัวอย่าง 4 ระดับ ซึ่งมีผู้ร่วมวิจัยในระดับต่าง ๆ ดังนี้

1. นางสาวอารีย์ ธีธัญวงษ์ กระทำกับกลุ่มตัวอย่างระดับ ปรินซิพาตรี สาขามัธยมศึกษา
2. นายไพศาล อันประเสริฐ กระทำกับกลุ่มตัวอย่างระดับ ปรินซิพาตรี สาขาประถม
3. นางสาวนันทนา จุฑังคะ กระทำกับกลุ่มตัวอย่างระดับ ป.กศ.ตน
4. สำหรับผู้วิจัยเองคือ นางสาวสิริมา เล็บครุฑ กระทำกับกลุ่มตัวอย่างระดับ ป.กศ.สูง

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำกับข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ
6. การสร้างแบบจำลองของปัญหา

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเรื่องนี้ เป็นนักศึกษาฝึกหัดครูระดับ ป.กศ.สูง ปีที่ 2 ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนี้ ผู้วิจัยก็พยายามที่จะให้กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนของครู ระดับ ป.กศ.สูง ตามที่ได้กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมาย จึงได้ตั้งเกณฑ์การเลือกไว้ดังนี้

1. วิทยาลัยครูที่เลือกมานั้น เป็นวิทยาลัยครูสวนกลาง ในกรุงเทพมหานคร
- 5 แห่ง
2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้เลือกนักศึกษาที่ออกฝึกสอนในเทอมที่ 1 และเทอมที่ 2 ของปีการศึกษา 2516 เท่านั้น
3. เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของครู ระดับ ป.กศ.สูง อย่างแท้จริงได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้ที่ออกฝึกสอนทั้ง 2 เทอม ทุกคนซึ่งได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากสถานศึกษาฝึกหัดครู ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างและข้อมูลที่ได้รับ

สถานศึกษา	แบบสอบถาม			
	จำนวน	รับจริง	ใช้ได้	% ที่ใช้ได้
1. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา	100	61	52	52
2. วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	80	33	33	41
3. วิทยาลัยครูจันทระเกษม	50	10	10	20
4. วิทยาลัยครูธนบุรี	80	45	50	63
5. วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์	145	119	112	77
รวม	455	278	257	56

เป็นระดับประถม 191 ชุด

เป็นระดับมัธยม 66 ชุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการพฤติกรรมวิฤต

(The Critical Incident Technique) ซึ่ง มัดนา ปิยะมาดา (มัดนา ปิยะมาดา;

2511:23-24) ได้รายงานถึงการศึกษาของฟลานาแกน (Flanagan J.C.) ซึ่งได้เล่า

ถึงวิธีการพฤติกรรมวิฤต (The Critical Incident Technique) เริ่มต้นมาจากการ-

ศึกษาของ The Aviation Psychology Program of the Army Air Forces in W.War II

ซึ่งได้รับความสำเร็จในการสอบวัด เมื่อนำผลไปใช้ในการคัดเลือกผู้นำทางการทหาร และเป็นผล
ทำให้มีการพัฒนา วิธีการนี้ออกไปอย่างกว้างขวาง และผู้ที่ได้เริ่มพัฒนาวิธีการนี้เป็นครั้งแรกได้แก่

The American Institute for research and the University of Pittsburgh

และได้กล่าวถึงวิธีการพฤติกรรมวิฤต (The Critical Incident Technique) ว่ามีวิธี

การ 5 ขั้นตอน คือ

1. การตัดสินใจหรือตกลงในจุดมุ่งหมายทั่ว ๆ ไป ของกิจกรรมนั้น ๆ จุดประสงค์ทั่ว ๆ
ไปนี้ควรจะเป็นข้อความสั้น ๆ ที่ได้รับจากผู้รู้ในแขนงวิชานั้น ๆ และสามารถที่จะแสดงออกมาให้
เป็นที่เข้าใจกันได้สำหรับบุคคลทั่วไป

2. กำหนดแผนการและขอบเขตในการรวบรวมเหตุการณ์จริง ๆ (Factual incident)
ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ต้องการคำชี้แจง สำหรับผู้ที่รายงานนั้น จะต้องเฉพาะเจาะจง และขึ้น
อยู่กับมาตรฐานที่จะใช้ในการประเมินผลตามประเภทพฤติกรรมที่ต้องการจะทราบ

3. การรวบรวมข้อมูล เหตุการณ์ต่าง ๆ นั้นอาจจะรายงานมาให้ทราบด้วยวิธีการ
สัมภาษณ์ หรือโดยการเขียนของผู้รายงานเองก็ได้ จะอย่างไรก็ตามการรายงานนั้นจะต้องทราบ
เป็นปรนัย และต้องครอบคลุมรายละเอียดที่เกี่ยวข้องด้วย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลนี้มีจุดประสงค์ เพื่อที่จะแยกแยะและ
อธิบายข้อมูลนั้น ๆ เพื่อที่จะทราบนำไปใช้ได้อย่างดี ซึ่งในขั้นนี้โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว จะมีความ
เป็นปรนัยไม่เท่ากับข้อ 3

5. การแปลความหมาย และรายงานพฤติกรรมคุณลักษณะต่าง ๆ ของกิจกรรมนั้น ๆ

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการพฤติกรรมวิกฤต (The Critical Incident Technique) ดัดแปลงจากแบบทดสอบของศูนย์อินโนเทค (INNOTECH CENTER) ซึ่งได้สร้างขึ้นเพื่อใช้ศึกษาเรื่องเดียวกันนี้ ในกลุ่มประเทศซีมีโอ (SEAMEO) โดยให้นักศึกษาเขียนรายงานเกี่ยวกับว่า นักศึกษาฝึกสอนอยู่นั้น ได้พบเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาอันใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน นักศึกษาใช้วิธีการใดแก้ปัญหา และผลของการแก้ปัญหาตามวิธีการที่นักศึกษาใช้นั้น ได้ผลหรือไม่ นอกจากนี้แบบสอบถามยังให้นักศึกษาคิดอีกว่า ถ้าเป็นนักศึกษาคนอื่น ๆ จะแก้ปัญหาอย่างไร

แบบสอบถามซึ่งสร้างขึ้นครั้งแรกนั้น สร้างเป็น 2 แบบ เพื่อจะดูว่าแบบใดจะทำให้ได้รายละเอียด ในการสอบถามมากกว่ากัน

แบบแรก ไม่ได้ให้ตัวอย่างที่มักเกิดขึ้นในชั้นเรียน

แบบที่สอง มีตัวอย่างของปัญหาที่มักเกิดขึ้นในชั้นเรียน

ได้นำแบบสอบถามทั้ง 2 แบบนี้ ไปทดลองใช้กับนิสิตชั้นปีที่ 4 ของวิทยาลัย - วิชาการศึกษาประสานมิตร ที่ผ่านการฝึกสอนมาแล้ว 1 ภาคเรียน ไขกลุ่มตัวอย่างในการทดลองนี้ แบบละ 10 คน ผลปรากฏว่า เมื่อนำแบบสอบถามทั้ง 2 แบบที่รวบรวมมาแล้ว นำมาแจกแจงรายละเอียดของพฤติกรรมแล้ว แบบสอบถามแบบที่ 2 ให้รายละเอียดได้ดีกว่าแบบที่ 1 จึงได้นำแบบสอบถามแบบที่ 2 มาปรับปรุงข้อความ และการใช้ภาษาให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้จริงในการสำรวจปัญหา

การรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำการติดต่อกับอาจารย์นิเทศการสอนของวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง เพื่อทราบจำนวนนักศึกษาที่ออกฝึกสอนในเทอมเหล่านั้น และวัน เวลา ที่นักศึกษาจะกลับมาสัมภาษณ์ พร้อมทั้งที่วิทยาลัย และชี้แจงแก่อาจารย์นิเทศถึงการวิจัยเรื่องนี้ พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการทำการศึกษารวบรวมข้อมูล

2. เมื่อติดต่อเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกนักศึกษาของวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง ตาม วัน เวลา ที่กำหนดไว้ และอธิบายถึงวิธีการตอบแบบสอบถาม แล้วให้นักศึกษาเขียนตอบโดยไม่กำหนดเวลา แล้วนัดวันไปรับข้อมูล

การจัดกระทำกับข้อมูล

1. นำคำตอบแบบสอบถามที่ได้มาคัดเลือกลักษณะเฉพาะคำตอบที่สมบูรณ์ไว้
2. นำคำตอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์ มาตรวจนับจำนวน และแจกแจงความถี่
แยกชนิดของปัญหาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันไว้เป็นหมวด ๆ ไป และแจกแจงวิธีการที่ใช้ในการ
แก้ปัญหา แต่ละปัญหา ว่าปัญหาชนิดใดมีวิธีแก้ปัญหาเช่นใดบ้าง ได้ผลหรือไม่ได้ผลมากน้อย
เพียงใด
3. เรียงลำดับความสำคัญของปัญหา โดยพิจารณาจากระดับความถี่
4. แจกแจงวิธีการแก้ปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอน ใช้ในการแก้ปัญหานั้น วิธีใด
ไร้ได้ผลกับปัญหาใดมาก หรือไม่ได้ผลกับปัญหาใด
5. นำปัญหาที่สำรวจพบมาสร้างเป็นแบบจำลองของปัญหา 2 แบบ คือ การ
ศึกษาเป็นรายกรณี และการแสดงบทบาท ทั้งนี้โดยให้แบบจำลองของปัญหาทุกเรื่อง ที่สร้าง
ครอบคลุมปัญหาทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ในการหาอันดับความสำคัญของปัญหา และวิธีการแก้ปัญหานั้น ใช้จัดอันดับจาก
ความถี่ (frequency) โดยแยกประเภทของปัญหา เป็นหมวดหมู่ ตามที่พบจากการตอบ
แบบสอบถาม

การสร้างแบบจำลองของปัญหา

นำปัญหาแต่ละประเภท มาสร้างเป็นแบบจำลองของปัญหา ชนิด คือ

1. การศึกษารายกรณี โดยการเขียนรายละเอียดของประวัติของเด็กที่เป็นปัญหา
แต่ละราย ตลอดจนวิธีการที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน
2. การแสดงบทบาท โดยสร้างเป็นบทบาท 2 บทบาท คือ บทบาทของนักเรียน
ที่แสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และบทบาทของครูที่จะต้องแสดงวิธีการแก้ปัญหาของนักเรียนนั้น

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

บทนี้จะได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รวบรวมมาพร้อมทั้งแปลความหมายประกอบ โดยจะกล่าวเป็น 3 ตอนดังนี้ :-

- ตอนที่ 1 ปัญหาที่พบตามลำดับความสำคัญ ซึ่งคิดจากจำนวนความถี่ของปัญหาที่พบ
- ตอนที่ 2 พฤติกรรมที่จัดแยกเป็นหมวดหมู่
- ตอนที่ 3 สภาพปัญหาตามหมวดหมู่พฤติกรรมที่พบ และ วิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอน ทั้งที่ประสบผลสำเร็จ และไม่ประสบผลสำเร็จ รวมทั้งวิธีอื่นที่คิดจะนำไปใช้แก้ปัญหาเรียงตามลำดับความถี่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1

จากรายงานของผู้ฝึกสอน สามารถจัดปัญหาต่าง ๆ ได้ตามตาราง 2

ตาราง 2 พฤติกรรมที่เป็นปัญหา และอันดับความสำคัญจัดตามความถี่ที่พบในระดับประถมศึกษา

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	จำนวนความถี่	อันดับความสำคัญ
✓ ไม่ตั้งใจเรียน	120	1
ก้าวร้าวรังแกเพื่อน	105	2
✓ เรียนอ่อน	66	3
ชวนเพื่อนคุยในชั้นเรียน	62	4
พูดหยาบคาย	45	5
แหย่เพื่อนในชั้นเรียน	40	6
✓ ไม่ทำแบบฝึกหัด	36	7

ตาราง 2 (ต่อ)

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	จำนวนความถี่	อันดับ ความสำคัญ
ไม่เคารพครู	35	8
ไม่ทำการบ้าน	30	9
ขาดเรียนบ่อย ๆ	26	10
ก่อกวนความสงบในชั้นเรียน เช่น เคาะโต๊ะ แตะเสียง	25	11
เล่นกับเพื่อนขณะเรียน	25	12
ไม่พูดกับครู	22	13
ชอบเอะอะโวยวาย ในชั้นเรียน	22	14
เข้ากับเพื่อนไม่ได้	20	15
ไม่เชื่อฟังครู	20	16
หนีโรงเรียน	19	17
เรียนอ่อนบางวิชา เช่น คณิตศาสตร์ และ ภาษาอังกฤษ	19	18
เกลียดชังครู	19	19
ลองผิดกับครู	18	20
นอนหลับในชั้นเรียน	18	21
ชอบนั่งเหม่อลอยในชั้นเรียน	18	22
ทำท่าทางแปลก ๆ ในทางไม่ดี	16	23
แต่งตัวไม่เรียบร้อย	16	24
พูดส่อเสียดครู	14	25
ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง	12	26
เขียนหนังสือหัวกลับ	11	27
แสดงท่าทางไม่สุภาพ	10	28

ตาราง 2 (ต่อ)

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	จำนวนความถี่	อันดับ ความสำคัญ
แสดงความโกรธเมื่อครูทำโทษ	10	29
ไม่มีวัสดุอุปกรณ์เพราะทางบ้านจน	10	30
เอางานอื่นขึ้นมาทำ	10	31
พูดนอกเรื่อง	9	32
ขาดความรักความเอาใจใส่	9	33
ลุกขึ้นเดินขณะครูสอน	9	34
พูดจาเพ้อเจ้อ	9	35
มาสาย	8	36
ชอบทำตัวเด่นให้คนอื่นสนใจ	8	37
เขาแต่ใจตนเอง	7	38
ลักขโมย	7	39
ถือรั้น	7	40
ดูสภาพไม่ดี	7	41
อ่านหนังสือไม่ออก	6	42
ซึม	6	43
พูดไม่ชัด	6	44
พูดล้อเลียนครู	5	45
แต่งกายสกปรก	5	46
ซุกซนในชั้นเรียน	5	47
อารมณ์ร้าย	5	48
ทำงานไม่เรียบร้อย	5	49

ตาราง 2 (ต่อ)

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	จำนวนความถี่	อันดับ ความสำคัญ
ฟิการ	4	50
ชอบจำ (คำ) เพื่อน	4	51
ล้อชื่อพ่อแม่	4	52
ออกนอกห้องเรียนโดยไม่ขออนุญาตครู	4	53
จกงานไม่ทันเพื่อน	4	54
พูดปด	4	55
ถูกเพื่อนล้อเลียนและรังแกเสมอ	3	56
มีอารมณ์อ่อนไหว	3	57
ชอบลองภูมิคุ้ม	3	58
สนใจเพศตรงข้าม	3	59
ไม่เข้าใจคำสั่งครู	2	60
เข้ากับครูไม่ได้	2	61
ไม่ฟังครูอธิบาย	2	62
ทุจริตในการสอบ	2	63
ลอกแบบฝึกหัดของเพื่อน	2	64
ชอบทำตัวเป็นผู้นำ	2	65
มีอารมณ์หมกมุ่น เกรงขริ้ม	2	66
ตั้งตัวเป็นใหญ่ รวนเพื่อนทำตาม	2	67
ชอบวุ่นวายกับคนอื่น	2	68
ตอบงานเสียงเบา	2	69
อ่านหนังสืออ่านเล่นในห้องเรียน	2	70
ไม่ยอมให้ครูทำโทษ	1	71

ตาราง 2 (ต่อ)

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	จำนวนความถี่	อันดับ ความสำคัญ
เรียกผู้ปกครองมาว่าโรงเรียน	1	72
คิน้อง	1	73
สายตาไม่ดี	1	74
ทำตัวคล้ายผู้หญิง	1	75
ชอบตะโกนพูดกับเพื่อนข้างล่าง	1	76
ไม่รับประทานอาหารกลางวัน	1	77
ตะโกนตอบครู	1	79
มีปัญหาทางครอบครัว	1	80
ไม่ยอมฝึกพละ	1	81
เกลียดมารดา	1	82
เข้าห้องเรียนช้า	1	83
ชอบทำสมุดแบบฝึกหัดหาย	1	84
ตอบงานครูไม่รู้เรื่อง	1	85
ลายมือติดกันอ่านยาก	1	86
แย่งเพื่อนตอบงาน	1	87
รับประทานขนมในห้องเรียน	1	88
รับประทานสิ่งที่ผิดศีลธรรมฯ เช่น พวกแมลง จิ้งจก	1	89
พูดไม่ถูกกาลเทศะ	1	90
ไม่ร่วมมือกับหมู่คณะ	1	91
ชอบใส่รองเท้าเข้าห้องเรียน	1	92
เอาไม้มาชูให้ครูกลัว	1	93
เกียจคร้าน	1	94

ตาราง 2 (ต่อ)

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	จำนวนความถี่	อันดับ ความสำคัญ
ชอบพองครู	1	95
หาว่าครูลำเอียง	1	96
คบเพื่อนเกเร	1	97
เล่นการพนัน	1	98
ติดยาเสพติด	1	99
ชอบโอ้อวดเรื่องฐานะ	1	100
ชอบนินทาครู และ เพื่อน	1	101
พูดเรื่องเพศ	1	102

ตารางที่ 3 พฤติกรรมที่เป็นปัญหาและอันดับความสำคัญที่จัดตามความถี่ที่พบในระดับมัธยมศึกษา

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	จำนวนความถี่	อันดับความสำคัญ
✓ ไม่ตั้งใจเรียน	43	1
ชวนเพื่อนคุยในชั้นเรียน	26	2
ไม่ส่งการบ้าน	19	3
✓ เรียนอ่อน	18	4
ไม่เกรงกลัวครู	15	5
พูดหยาบคาย	14	6
ก้าวร้าวรังแกเพื่อน	12	7
แหย่เพื่อนในชั้นเรียน	12	8
ชอบนอนในขณะเรียน	10	9
✓ ชิม หงอยเหงา เก็บตัว	10	10
ก่อกวนความสงบในชั้นเรียน เช่น เคาะโต๊ะ แฉกเสียง	9	11
✓ ลองภูมิครู	9	12
ไม่มีวิสัยทัศน์เพราะทางบ้านจน	9	13
ชอบดูเกิณขณะครูสอน	8	14
หนีโรงเรียน	8	15
ชอบพูดเสียงกึ่ง เอะอะไวยวายในชั้นเรียน	8	16
เข้ากับเพื่อนไม่ได้	7	17
✓ พูดสอแสร้งขณะครูสอน	7	18
✓ ไม่ทำแบบฝึกหัด	7	19

ตาราง 3 (ต่อ)

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	จำนวนความถี่	อันดับ ความสำคัญ
ไม่เชื่อฟังคำสั่งของครู	6	20
เล่นกับเพื่อนขณะครูสอน	6	21
ขาดเรียนบ่อย ๆ	5	22
✓ ไม่เชื่อมั่นในตนเอง	5	23
ไม่ชอบเรียนบางวิชา เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ	5	24
✓ แสดงท่าทางไม่พอใจเมื่อครูเตือนและทำโทษ	5	25
มุกตลก โกรธง่าย ใจน้อย	4	26
✓ มีทัศนคติไม่ดีต่อครูเกลียดครู	4	27
ติดยาเสพติด	3	28
ชอบทำตัวเด่นเรียกร้องความสนใจ	3	29
ชอบล้อชื่อพ่อแม่	3	30
ชอบตั้งตนเป็นหัวหน้า	3	31
ขออนุญาตออกนอกห้องบ่อย ๆ	3	32
แต่งกายไม่สุภาพเรียบร้อย	3	33
ชักชวนเพื่อนไม่ให้เชื่อฟังครู	2	34
แสดงกริยาท่าทางไม่เรียบร้อย	2	35
ล้อเลียนครู	2	36
สนใจเพศตรงข้าม	2	37
ลอกแบบผิดๆของเพื่อน	2	38
✓ เอาจานอื่นมาทำขณะครูสอน	2	39
✓ เข้าห้องช้า	2	40

ตาราง 3 (ต่อ)

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	จำนวนความถี่	อันดับ ความสำคัญ
ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน	2	41
แสดงท่าทางไม่เคารพครู	2	42
ฟ้องพ่อแม่ให้มาวาทะ	2	43
สูบบุหรี่ในห้องเรียน	2	44
ชอบโอ้อวด	1	45
หัวเราะไม่มีเหตุผล	1	46
ถูกเพื่อนล้อเลียนเสมอ	1	47
แสดงท่าทางเป็นผู้นำ	1	48
ถือรั้น งอนเก่ง	1	49
เดินไม่ถนัด	1	50
ไม่ยอมรับผิด เมื่อตนทำผิด	1	51
ยังไม่มีความพร้อมในการเรียน	1	52
ใจลอยนั่งฝัน	1	53
แต่งกายสกปรก	1	54
มีปมค้อยทางร่างกาย	1	55
สายตาสั้น	1	56
เป็นลมบ้าหมู	1	57
ร่างกายอ่อนแอ	1	58
ไม่มีเงินเสียค่าบำรุงโรงเรียน	1	59
มาสาย	1	60
พูดไม่ชัด เสียงเบา	1	61

ตาราง 3 (ต่อ)

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	จำนวนความถี่	อันดับ ความสำคัญ
ดื่มสุรา	1	62
สงงานชา	1	63
ยักยอกเงินของส่วนรวม	1	64
ลักขโมย	1	65
รับประทานขนมในขณะครูสอน	1	66
ไม่ได้รับความอบอุ่นทางบ้าน	1	67

จากตาราง 2 และ ตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าปัญหาในระดับประถมศึกษา ที่นักศึกษาฝึกสอนระดับ ป.กศ.สูงพบมีจำนวน 102 ปัญหา ปัญหาที่พบบ่อยที่สุด คือ ไม่ตั้งใจเรียน รองลงมา คือปัญหา ก้าวร้าวรังแกเพื่อน เรียนอ่อน ขวนเพื่อนคุยในชั้นเรียน พุดหยามคาย แหย่เพื่อน ไม่ทำแบบฝึกหัด ไม่เคารพครู ไม่ทำการบ้าน ขาดเรียนบ่อย ๆ ก่อความวุ่นวายในชั้นเรียน เล่นกับเพื่อน ขณะเรียน ไม่ฟังกับครู ชอบเอะอะโวยวายในชั้นเรียน เป็นต้น ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุดคือปัญหาเกี่ยวกับคบเพื่อนเกเร เล่นการพนัน คิดกาเสพยาเสพติด ชอบโอ้อวดเรื่องฐานะ ไม่ได้รับความอบอุ่นทางบ้าน หุนหันในการสอบ ชอบบ่นวุ่นวายกับผู้อื่น อ่านหนังสืออ่านเล่นในห้องเรียน เป็นต้น

ส่วนในระดับมัธยมศึกษา นั้น ปัญหาที่พบบ่อยที่สุด ก็คือปัญหาไม่ตั้งใจเรียนซึ่งสอดคล้องกับระดับประถมศึกษา ส่วนอันดับอื่น ๆ ก็แตกต่างกันบ้างเล็กน้อย เช่น อันดับสองของมัธยม คือ ขวนเพื่อนคุยในชั้นเรียน มีความถี่ 26 แต่ในระดับประถมจะอยู่ในอันดับ 4 ไม่ส่งการบ้านเป็นอันดับ 3 แต่ในระดับประถมศึกษามีความถี่เป็นอันดับ 9 ปัญหาอื่น ๆ ของมัธยมที่มีอันดับรอง ๆ ลงมาคือเรียนอ่อน ไม่เคารพครู และเกรงกลัวครู พุดหยามคาย ปัญหาก้าวร้าวรังแกเพื่อน และแหย่เพื่อนในชั้นเรียน

นอนในขณะเรียน ชิม หงอยเหงา เก็บตัว ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุดในระดับมัธยมศึกษาได้แก่พูดไม่ชัด คืมสุรา ส่งงานช้า ลักขโมย ไม่ได้ได้รับความอบอุ่นจากทางบ้าน แสดงท่าทางไม่เคารพครู พ่อแม่ให้มาว่าครู สุนัขเห่าในห้องเรียน เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2

จากปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวในตอนต้น 1 นั้น ผู้วิจัยได้นำมาจัดเป็นหมวดหมู่ของปัญหาลงได้แจกแจงไว้ในตาราง 4 นี้

ตาราง 4 การจัดหมวดหมู่พฤติกรรมของนักเรียน

หมวดพฤติกรรม	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา			
	ระดับประถมศึกษา	ความถี่	ระดับมัธยมศึกษา	ความถี่
1) ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน	ไม่ตั้งใจเรียน	120	ไม่ตั้งใจเรียน	43
	เรียนอ่อน	66	ไม่ส่งการบ้าน	19
	ไม่ทำแบบฝึกหัด	36	เรียนอ่อน	18
	ไม่ส่งการบ้าน	30	ไม่ทำแบบฝึกหัด	7
	ไม่ชอบเรียนและเรียนอ่อนบางวิชา	19	ไม่ชอบเรียนและเรียนอ่อนบางวิชา	5
	เขียนหนังสือหัวกลับ	11	ลอกแบบฝึกหัดเพื่อน	2
	อ่านหนังสือไม่ออก	6	ส่งงานช้า	1
	ทำงานไม่เรียบร้อย	5		
	จดงานไม่ทัน	4		
	ไม่เข้าใจคำสั่งครู	2		
	ไม่ฟังครูอธิบาย	2		

ตาราง 4 (ต่อ)

หมวดพฤติกรรม	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา			
	ระดับประถมศึกษา	ความถี่	ระดับมัธยมศึกษา	ความถี่
	ลอกแบบฝึกหัดจากเพื่อน	2		
	ตอบงานเสียงเบา	2		
	อ่านหนังสืออ่านเล่นในห้องเรียน	1		
	ชอบทำสมุดแบบฝึกหัดหาย	1		
	ตอบงานครูไม่รู้เรื่อง	1		
	ลายมือติดกันอ่านยาก	1		
	รวม	309	รวม	95
2) ปัญหาด้านพฤติกรรมไม่เหมาะสมที่แสดงต่อครู	ไม่เกรงกลัวครู	35	ไม่เกรงกลัวครู	15
	ไม่พูดกับครู	22	ลองภูมิครู	9
	ไม่เชื่อฟังครู	20	ไม่เชื่อฟังคำสั่งครู	6
	เกลียดชังครู	19	แสดงท่าทางไม่พอใจเมื่อครูเตือน	5
	ลองดีกับครู	18	ล้อเลียนครู	2
	แสดงความโกรธเมื่อครูทำโทษ	10	แสดงท่าไม่เคารพครู	2
	พูดล้อเลียนครู	5	ฟ้องพ่อแม่ให้มาว่าครู	1
	ลองภูมิครู	3	ดื้อรั้น งอนเก่ง	1
	ไม่ยอมให้ครูลงโทษ	1		
	ฟ้องผู้ปกครองให้มาว่าครู	1		
	เอาไม้มาขู่ครูให้กลัว	1		
	หาว่าครูลำเอียง	1		
	รวม	136	รวม	45

ตาราง 4 (ต่อ)

หมวดพฤติกรรม	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา			
	ระดับประถมศึกษา	ความถี่	ระดับมัธยมศึกษา	ความถี่
3) ปัญหาแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวผู้อื่น	รังแกเพื่อน ชอบคว่ำเพื่อน ชอบตีสอง	105 4 1	รังแกเพื่อน	11
	รวม	110	รวม	11
4) ปัญหาเกี่ยวกับสภาพทางกาย	สุขภาพไม่ดี พูดไม่ชัด พิการ สายตาสั้น	7 6 4 1	เดินไม่ถนัด ไม่พร้อมในการเรียน มีแผลคอยทางร่างกาย สายตาสั้น เป็นลมบ้าหมู ร่างกายอ่อนแอ พูดไม่ชัด	1 1 1 1 1 1 1
	รวม	18	รวม	7
5) ปัญหาด้านบุคลิกภาพ	เข้ากับเพื่อนไม่ได้ เหม่อใจลอย ไม่เชื่อมั่นในตนเอง เอาแต่ใจตนเอง คือวัน ซึม อารมณ์ร้าย อารมณ์อ่อนไหว เข้ากับครูไม่ได้	20 18 12 7 7 6 5 3 2	ซึม หงอยเหงา เก็บตัว เข้ากับเพื่อนไม่ได้ ไม่เชื่อมั่นในตนเอง มุกตลก โกรธง่ายใจน้อย ใจลอยนั่งฝัน	10 7 5 4 1

ตาราง 4 (ต่อ)

หมวดปัญหา	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา			
	ระดับประถมศึกษา	ความถี่	ระดับมัธยมศึกษา	ความถี่
	มีอารมณ์หมกมุ่น เกี่ยวกับงาน	2 1		
	รวม	83	รวม	27
6) ปัญหาพฤติกรรม ก่อนวันชั้นเรียน	ชวนเพื่อนคุยในเวลาเรียน	62	ชวนเพื่อนคุยในชั้นเรียน	26
	ชอบแหย่เพื่อนในขณะเรียน	40	ชอบแหย่เพื่อนในขณะเรียน	12
	เคาะโต๊ะ	25	เคาะโต๊ะ	9
	เล่นกับเพื่อนในเวลาเรียน	25	ลุกเดินขณะครูสอน	9
	พูดเสียงดังเอะอะโวยวายใน ชั้น	22	พูดเสียงดังเอะอะโวยวายใน ชั้น	8
	พูดสอแสร้งครูขณะสอน	14	พูดสอแสร้งครูขณะสอน	7
	พูดนอกเรื่อง	8	เล่นกับเพื่อนเวลาเรียน	6
	ลุกเดินขณะครูสอน	9	ชักชวนเพื่อนไม่ให้เชื่อฟังครู	2
	ซุกซนในชั้นเรียน	5		
	ชอบตะโกนพูดกับเพื่อนข้างล่าง	1		
	ตะโกนตอบครู	1		
	แย่งเพื่อนตบงาน	1		
	รวม	214	รวม	79
7) ปัญหาอื่น ๆ และ พฤติกรรมที่ไม่ เหมาะสมบาง ประการ	พูดหยาบคาย	45	พูดหยาบคาย	14
	ขาดเรียนบ่อย ๆ	26	นอนหลับในเวลาเรียน	10
	หนีชั้นเรียนและโรงเรียน	19	หนีชั้นเรียนและโรงเรียน	8
	นอนหลับในเวลาเรียน	18	ขาดเรียนบ่อย ๆ	5

หมวดปัญหา	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา			
	ระดับประถมศึกษา	ความถี่	ระดับมัธยมศึกษา	ความถี่
	ทำท่าทางแปลก ๆ ในทางไม่ดี	16	แต่งกายไม่สุภาพ	3
	แต่งกายไม่สุภาพเรียบร้อย	16	ดื้อยาเสพติด	3
	แสดงท่าทางไม่สุภาพ	10	ชอบทำตัวเด่นเรียกร้องความ	
	ไม่มีวิสัยทัศน์เพราะยากจน	10	สนใจ	3
	เอางานอื่นขึ้นมาทำ	10	ตั้งตัวเป็นหัวหน้าในทางไม่ดี	3
	ขาดความรักความเอาใจใส่	9	ขออนุญาตออกนอกห้องบ่อย ๆ	3
	พูดจาเพื่อใจโรสาระ	9	ไม่มีวิสัยทัศน์เพราะยากจน	2
	มาโรงเรียนสาย	8	แสดงกริยาไม่เรียบร้อย	2
	ชอบทำตัวเด่นให้คนสนใจ	8	สนใจเพศตรงข้าม	2
	ลักขโมย	7	เอางานอื่นขึ้นมาทำขณะครูสอน	2
	แต่งกายสกปรก	6	เข้าห้องฯ	2
	ล้อชื่อพ่อแม่	4	ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน	2
	ออกนอกห้องไม่ขออนุญาต	4	สูบบุหรี่ในห้องเรียน	2
	พูดปด	4	มาสาย	2
	ถูกเพื่อนล้อเลียนและรังแก	3	หัวเราะไม่มีเหตุผล	1
	สนใจเพศตรงข้าม	3	ถูกเพื่อนล้อเลียนและรังแก	1
	ทุจริตในเวลาสอบ	2	แสดงท่าทางเป็นขี้ขลาด	1
	ชอบทำตัวเป็นใหญ่ในทางไม่ดี	2	ไม่ยอมรับผิด เมื่อคนทำผิด	1
	ชอบมุนวากับเพื่อน	2	แต่งกายสกปรก	1
	ทำตัวเป็นผู้ขาย	2	ไม่มีเงินเสียค่าบำรุง	1
	ทำตัวคล้ายผู้หญิง	2	ดื่มสุรา	1
	ไม่รับประทานอาหารกลางวัน	1	ยักยอกเงินของส่วนรวม	1

ตาราง 4 (ต่อ)

หมวดปัญหา	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา			
	ระดับประถมศึกษา	ความถี่	ระดับมัธยมศึกษา	ความถี่
มีปัญหาด้านครอบครัว		1	ลักษณะ	1
ไม่ยอมฝึกพลศึกษา		1	รับประทานขนมในเวลาเรียน	1
เกลียดชั้นมารดา		1	ไม่ได้รับความอบอุ่นจากทาง	
เข้าห้องเรียนช้า		1	บ้าน	1
รับประทานขนมในเวลาเรียน		1	ชอบโอ้อวดคน	1
รับประทานสิ่งที่ผิดธรรมดา		1		
พูดไม่ถูกกาลเทศะ		1		
ไม่ร่วมมือกับหมู่คณะ		1		
ชอบใส่รองเท้าเข้าห้องเรียน		1		
ชอบพองครู		1		
คบเพื่อนเกเร		1		
เล่นการพนัน		1		
ติดยาเสพติด		1		
ชอบโอ้อวดเรื่องฐานะ		1		
ชอบนินทาครูและเพื่อน		1		
พูดเรื่องเพศ				
รวม		262	รวม	84

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าหมวดหมู่พฤติกรรมของปัญหา ที่พบบ่อยที่สุดในระดับประถมศึกษา คือ หมวดปัญหาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน รองลงไปเป็นปัญหาอื่น ๆ และพฤติกรรมไม่เหมาะสมบางประการ ปัญหาการกวนชั้นเรียน ปัญหาเกี่ยวกับค่านิยม คุณลักษณะ และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่แสดงต่อครู ปัญหาที่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อผู้อื่น ปัญหาเกี่ยวกับค่านิยม คุณลักษณะ และปัญหาเกี่ยวกับสภาพทางกาย

ส่วนในระดับมัธยมศึกษา หมวดหมู่พฤติกรรมของปัญหาที่พบบ่อยที่สุดคือ หมวดปัญหาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน เช่น เกี่ยวกับระดับประถมศึกษา รองลงไปเป็นปัญหาอื่น ๆ และพฤติกรรมไม่เหมาะสมบางประการ ปัญหาพฤติกรรมการกวนชั้นเรียน ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมที่แสดงต่อครู ปัญหาเกี่ยวกับค่านิยม คุณลักษณะ ปัญหาแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อผู้อื่น และ ปัญหาเกี่ยวกับสภาพทางกาย

ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วนั้น นิสิตฝึกสอนได้ใช้วิธีแก้ต่าง ๆ กันมีทั้งที่ได้ผล และไม่ได้ผล จึงได้เสนอไว้ในตารางต่อไปนี้ :-

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 3

ตาราง 5 ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการเรียนรู้การสอนและวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอนทั้งที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จในระดับประถมศึกษา

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีที่ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ศึกษาความถี่จากใจ	ความถี่
1) ไม่ตั้งใจเรียน	1120	ให้ความสนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษ แนะนำตั้งแต่อ่าน พูดคุยด้วยเป็นพิเศษ อบรมสั่งสอน ชี้แจง เรียกเด็กให้ตอบเวลาสอนเสมอ ชมเชย ดุ สอนพิเศษ จะทำโทษและตัดคะแนน หักคะแนนแรงครูประจำชั้น ให้เป็นหัวหน้าควบคุมชั้นเรียน ให้ทำกิจกรรมมากกว่าคนอื่น ลงโทษอื่น ๆ ตัด	44 27 21 11 11 11 9 8 8 8 7 7 7 6 6	ทำโทษด้วยวิธีต่าง ๆ แนะนำตั้งแต่อ่าน สนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษ เรียกให้ตอบเวลาสอนเสมอ ถามประวัติและสาเหตุ ตัด ชี้แจง ดุ ไม่สนใจ ให้ช่วยทำงานเล็ก ๆ น้อย ใช้อุปกรณ์ในการสอน พูด ๆ ออหนวน ขอร้อง แนะนำให้เพื่อนรุ่นพี่	17 13 13 12 10 8 8 7 6 4 4 3 3 3 3	ทำโทษด้วยวิธีต่าง ๆ ชี้แจง พูดคุย ออหนวน สนใจเอาใจใส่มาก ๆ จะหักคะแนนและลงโทษ ให้ความเป็นกันเอง ตัด ถามประวัติทางบ้าน เรียกให้ตอบเวลาสอนเสมอ เรียกมาพูดคุยบ่อย ๆ ทำตัวให้เด็กเชื่อฟังและเกรงใจ ดุว่า ไม่สนใจปล่อยปละละเลย แนะนำตั้งแต่อ่าน อธิบายบทเรียนใหม่	13 12 10 8 8 7 7 6 6 5 5 5 5 4 4

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
		การตัดสินใจปฏิบัติงานและตรวจงาน	6	สอนพิเศษ	3	ขอความร่วมมือจากทางบ้าน	4
		พูดคุยกับ	6	บังคับ	2	ให้กำลังใจ	4
		ไม่สนใจปล่อยให้ละเลย	6	ทำให้เป็นตัวอย่าง	2	ให้รางวัลความประพฤติ	3
		ให้เพื่อนเห็นความสามารถ	4	บอกครูพี่เลี้ยงให้เตือน	2	จัดกิจกรรมสนุก ๆ ให้รวม	3
		อธิบายการบ้านและอธิบายซ้ำ	4	ปล่อยปละ	2	ขอความร่วมมือจากครูประจำชั้น	3
		ให้มานั่งข้างหน้า	3	ให้เพื่อนทวนสอน	2	สอนพิเศษ	3
		ให้กำลังใจ	3	แทรกบทเพลงในบทเรียน	2	ให้เป็นผู้นำและทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ	3
		ให้เขียนเรียน	3	ตั้งเตือนทั้งชั้น	2	ให้ได้แสดงความสามารถ	2
		ขอรอง	2	ภาคสนามการทำงานและตรวจงาน	2	ยกย่องชมเชย	2
		ให้ช่วยทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ	2	จัดกิจกรรมให้สนุก	2	ยอมรับฟังความคิดเห็นของเด็ก	2
		เห็นคุณค่าทำงาน	2	อบรมสั่งสอน	1	ให้เขียนเรียน	2
		สอบถามเพื่อน	2	ให้กำลังใจคนที่สนใจ	1	บังคับ	2
		สอนให้มีความสนุก	2	ให้ถามนักเรียนหญิง	1	ทำทเรียนไหนน่าสนใจ	1
		ให้รางวัล	2	มองบ่อย ๆ ขณะคุย	1	อบรมสั่งสอน	1

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้	วิธีแก้ประสบความสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ศึกษาหาความรู้จากแหล่งใด	ความถี่
		ให้อยู่ทำงานตอนเย็น	1	1	ให้เป็นหัวหน้าควบคุมชั้นเรียน	1	ให้เด็กรู้จักคุมขังหมายก่อนสอน	1
		สอนในสิ่งที่เขาเข้าใจในชีวิตจริง	1	1	อธิบายการเรียนรู้ซ้ำ	1	พยายามให้เด็กรู้ว่าตนมีคุณค่า	1
		ไม่คอยใหม่เวลาว่าง	1	1	นั่งไกล ๆ ครู	1	ครูใช้ความอดทน	1
		ให้ทำงานน้อยกวาเพื่อน	1	1	ให้รางวัล	1	ให้อยู่ทำงานตอนเย็น	1
		ให้ระเบียบวินัยแทน	1	1	ขอความร่วมมือจากทางบ้าน	1	ครูใช้หลักจิตวิทยา	1
		พูดหวานลอม	1	1	คอยเรียกชื่อขณะคุย	1	ไล่ออกนอกห้อง	1
		คาดโทษ	1	1	ให้พูดหน้าชั้นถึงสิ่งไม่ดี	1	ประจักษ์ผลการเรียน	1
		จองขณะสอน	1	1	ให้ทำการบ้านบ่อย ๆ	1	นั่งใกล้คนเก่ง	1
		บังคับ	1	1	ให้ทำการบ้านมาก ๆ	1		
		ประ เป็นผลบ่อย ๆ	1	1	ไล่ออกนอกห้องเรียน	1		
		จัดบทเรียนใหม่ใส่ใจ	1	1	แยกกลุ่มตามความสามารถ	1		
		ปรับปรุงการสอนของครู	1	1	ให้ความช่วยเหลือ	1		
		นั่งข้างคนเรียนเก่ง	1	1				

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
2)เรียนออนไลน์	66	สนใจเป็นพิเศษ ให้ตอบคำถามในชั้นบ่อย ๆ	13	แนะนำตัวเพื่อน	12	สนใจเอาใจใส่มาก ๆ	13
		สอนพิเศษ	11	สอนพิเศษ	10	เป็นกันเองกับเด็ก	6
		ชวนคุยนอกเวลา	11	เรียกมาคุยส่วนตัว	7	จัดกิจกรรมสนุก ๆ และให้รวม	5
		แนะนำตัวเพื่อน	8	ชี้แจง	7	ให้ทางบ้านช่วยสอน	4
		ทำตัวเป็นกันเอง	7	สนใจเด็กมากขึ้น	6	สอนพิเศษ	4
		ให้การบ้านพิเศษ	4	จัดกิจกรรมสนุก ๆ และให้รวม	6	แนะนำตัวเพื่อน	4
		ให้แสดงความสามารถหน้าชั้น	4	ลงโทษ	5	ชี้แจง	4
		ศึกษาประวัติและสาเหตุ	3	เรียกถามในชั้นบ่อย ๆ	5	ศึกษาประวัติและสาเหตุ	3
		ชี้แจง	3	กวดขันการทำงาน	4	จัดกิจกรรมให้กระตือรือร้น	2
		ชมเชย	3	ชี้แจง	4	ชี้แจง	2
		อธิบายต่าง ๆ	3	ชี้แจง	4	พูดด้วยดี ๆ เพราะ ๆ	1
		ปลอบใจ	2	อบรมสั่งสอน	3	ให้หลักจิตวิทยา	1
		ให้คำถามเพื่อน	2	ดูคำ	3	ลงโทษอื่น ๆ	1
			2	อธิบายใหม่ซ้ำ	3	ชี้แจง	1

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
อุปสรรคการสอน	2	ให้เพื่อนช่วยสอน	2	มอบหมายพิเศษ	1		
ให้ทำกิจกรรม	2	ปลอบใจ	2	ศึกษาประวัติ	1		
ให้เป็นหัวหน้าควบคุมชั้นเรียน	1	เรียกอธิบายส่วนตัว	2	อบรมสั่งสอน	1		
เอาใจ	1	ปรึกษาคูพี่เลี้ยง	2	ไม่สนใจ	1		
จะทำโทษ	1	ให้ทำแบบฝึกหัดจนกว่าเพื่อน	1	ให้ความช่วยเหลือ	1		
ให้เพื่อนช่วย	1	ให้ทำแบบฝึกหัดจนกว่าเพื่อน	1	ดูว่า	1		
ให้อ่านหนังสือให้ฟัง	1	คุยกับบิดามารดา	1	ให้ขอแบบปรึกษาแพทย์	1		
ให้เขียนตามคำบอก	1	คิด	1	บังคับ	1		
สอบถามครูประจำชั้น	1	ชมเชย	1	เอางานที่ดีของเพื่อนให้ดู	1		
สอบถามผู้ปกครอง	1	ให้รางวัล	1	ปลอบโยน	1		
เรียกให้มานั่งข้างหน้า	1	ให้เขียนเพื่อนจด	1	กวดขันการส่งการบ้าน	1		
ให้ทำงานน้อยกว่าเพื่อน	1	ให้เขียนครูจด	1	เอาใจ	1		
ให้ทำของง่าย ๆ ก่อน	1	สังเกตพฤติกรรม	1	ให้แฉ่งคนเดียว	1		
สอนตั้งแต่พื้นฐาน	1	ทดสอบบ่อย ๆ	1	พยายามให้เด็กรู้ว่าตัวเองมีคุณค่า	1		

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาลดผลกระทบ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาลดผลกระทบ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาลดผลกระทบ	ความถี่
		ว่า ในแง่ของคน ในแง่คน สิ่งกีดขวางและช่วยเหลือ ทำ	1	ให้ทำการบ้านน้อย ๆ	1	อธิบายให้ฟังใหม่	1
			1	ใช้อุปกรณ์การสอน	1		
			1	ให้ย้ายไปอยู่แถวหน้า	1		
			1	ให้ทำงานมากกว่าเพื่อน	1		
			1	ให้หาหนังสือให้ฟัง	1		
			1	ให้แสดงความคิดเห็นและความ สามารถ	1		
			1	ให้ตอบคำถามง่าย ๆ	1		
			1	ให้ความช่วยเหลือ	1		
			1	มอบหมายพิเศษ	1		
			1	ไม่สนใจ	1		
3) ไม่ทำแบบฝึกหัด	36	พูด ๆ อยางที่เรา สนใจเอาไว้ให้เป็นพิเศษ	6	ดี	7	จัดการประวัติและสาเหตุ	4
			3	แนะนำฝึกเขียน	6	พูด ๆ ของเรา	4

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ศึกษาความถี่ของอาการ	ความถี่
		คุณออกเวลา	3	ดู	4	ทำโทษวิธีอื่น ๆ	3
		เรียนมาสอนพิเศษ	3	ลงโทษอื่น ๆ	4	ดูว่า	2
		ไม่สนใจ	2	เรียกมาคุยจริงจัง	4	ให้หลักจิตวิทยา	2
		เรียกให้ตอบในชั้นเสมอ	2	ให้ความสนใจเอาใจใส่	3	บังคับ	2
		ถามหาสาเหตุ	2	ชักถามประวัติและสาเหตุ	3	สนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษ	2
		ตักเตือนในชั้น	1	เรียกให้ตอบในชั้นบ่อย ๆ	2	ติดต่อทางบ้านเด็ก	2
		ห้ามไม่ให้เพื่อนสนใจ	1	จะดี	2	ให้เป็นผู้นำในการเรียน	1
		เป็นกันเอง	1	จะหัดคะแนน	2	เรียกให้ตอบเสมอ	1
		ให้ยืมหนังสือ	1	ชมเชย	2	ให้ฝึกทำใหม่ ๆ หลาย ๆ ครั้ง	1
		เอาคะแนนไป	1	ให้กำลังใจในการทำงาน	2	อธิบายบทเรียนซ้ำ	1
		จัดกิจกรรมมาก ๆ	1	จริงจังรวม ๆ	1	ชี้แจงแนะนำ	1
		อบรมสั่งสอน	1	อบรมสั่งสอน	1	ให้ความรักกับเด็ก	1
		ชมเชยถ้าทำได้	1	ให้แสดงความคิดเห็น	1	ดี	1
		ดี	1	บอกครูพี่เลี้ยง	1	ขอความร่วมมือจากคณะครู	1
		สอบถามครูประจำชั้น	1	ให้กำลังใจ	1		

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
		ขอรับรอง ดูว่า	1 1	ไม่สนใจปล่อยปละละเลย คำศัพท์ ให้ความช่วยเหลือ ทำให้หายเพื่อน อธิบายงานอย่างแจ่มแจ้ง	1 1 1 1 1		
4) ไม่ส่งการบ้าน	30	แนะนำพักเตือน สนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษ ซักถามประวัติและสาเหตุ ศัพท์ ทำโทษวิธีอื่น ๆ สอนพิเศษ ถามผู้ควบคุมเรียนบ่อย ๆ ตั้งเป็นหัวหน้าและให้ช่วยงาน ให้ความเป็นกันเอง	7 6 6 5 4 4 3 3 1	เรียกมาคุยส่วนตัวถามสาเหตุ ดูว่า กวาดล้างการทำงานเป็นพิเศษ ศัพท์ แนะนำ คำศัพท์ อบรมสั่งสอน	6 4 2 2 2 1 1	เรียกมาคุยส่วนตัวและถามสาเหตุ ลงโทษอื่น ๆ จะหักคะแนนและลงโทษ กวาดล้างการทำงานเป็นพิเศษ ชี้แจง ให้รางวัล พยายามให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ไม่สนใจปล่อยปละละเลย ให้ความเป็นกันเอง	4 3 3 2 2 1 1 1 1

2

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหามากที่สุด	ความถี่	วิธีแก้ปัญหามากที่สุด	ความถี่	วิธีแก้ปัญหามากที่สุด	ความถี่
		ให้รวมกิจกรรม ชักจูงให้กระตือรือร้น พูดคุยดี ๆ	1	คนหาสาเหตุ	1	ให้จิตวิทยาอย่างสูง	1
			1	ดู	1		
			1	คิด	1		
				พูดคุยดี ๆ	1		
6) เขียนหนังสือหัว กลับ	11	ให้เขียนหนังสือมากขึ้น ให้นั่งไกลคนเก่ง ให้ดูตามตัวอย่าง แกว่งกับพวกที่เขียนไม่ได้เหมือนกัน	5	ให้เขียนหนังสือมากขึ้น	4	ปล่อยให้เด็กเกิดความพรอม	1
			2	ให้นั่งไกลคนเก่ง	1	สอนให้เขียน	1
			1	ดักเตือน	1		
			1	ปลดปล่อย	1		
7) อ่านหนังสือไม่ ออก	6	ชักจูงประวัติดูและสาเหตุ ให้อ่านหนังสือบ่อย ๆ	1	ให้อ่านหนังสือให้ฟัง	5	สนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษ	2
			1			ให้อ่าน, สะกดตัวทุกวัน	1

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
8) ทำงานไม่เรียบร้อย	5	ตั้งเตือนแรง ซักถาม ให้ตระหนักในความสะอาด	2 1 1 1	เอาตัวอย่างที่ดี เก็บขยะแยกกัน ไม่สนใจ ปล่อยให้สกปรก	1 1 1	เอาตัวอย่างที่ดี เก็บขยะแยกกัน ไม่สนใจปล่อยให้สกปรก ขาดความระมัดระวัง	1 1 1 1
9) จอดงานไม่ทันเพื่อน	4	สนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษ ปล่อยโยน ให้จกตอนเย็น ขอสรุปให้จกนอกเวลา	2 1 1 1	ให้เพิ่มเพื่อนไปจก ให้เพิ่มครูไปจก ครูเดินดูเสมอ พูดคุยกัน ๑ ไฟวาระ ไม่สนใจ ปล่อยให้สกปรก	1 1 1 1 1	ให้ความสนใจเป็นพิเศษ พูดคุยกันไฟวาระ บังคับ	1 1 1
10) ไม่เข้าใจคำสั่ง	2			พยายามพูดคุยกัน	2		

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
11) ไม่พึงประสงค์ อธิบาย	2	สนใจเป็นพิเศษ ในการทำงานที่มอบหมาย ตามเคย สักเดือน	1 1 1 1	1 1 1 1	1 1 1 1	2 1 1 1 1	1
12) ลอกแบบฝึก หัดเพื่อน	2	คอยดูแล สั่งเพื่อนไม่ให้ลอก ขอโทษครูประจำชั้นกับกำนัน	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1 1	
13) ตอบงานครู เสียเวลา	2	ให้ตอบใหม่ตั้ง ๆ ยื่นตอบบนแถว	1 1	1 1	1 1	1 1	1 1

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
14) อ่านหนังสือในห้องเรียน	1	รู้แจ้งแนะนำ ชักถามเสมอ	1	ดู ทำโทษ	1	ดู ทำโทษ	1
15) รบเท้าแบบฝึกหัดหาย	1	ตรวจแล้วคืนเลย	1			ตรวจแล้วคืนเลย	1
16) สอบงานไม่รู้เรื่อง	1	ตักเตือน	1			ตักเตือน	1
17) ลายมือติดกัน อ่านยาก	1	ให้มาฝึกหัดคัดลายมือ	1			ให้มาฝึกหัดคัดลายมือ	1

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าในหมวดการเรียนรู้การสอระดับประถมศึกษาพบปัญหามากที่สุดคือ เด็กไม่ตั้งใจเรียน รองลงไปคือเรียนอ่อน ไม่ทำแบบฝึกหัด ไม่ส่งการบ้าน สำหรับการเรียนรู้ของเด็กไม่ตั้งใจเรียน ที่ได้ผลมากที่สุดคือให้ความสนใจ เอาใจใส่เป็นพิเศษ ซึ่งมีความถึง 44 และใช้วิธีเดียวกันจนหมดแล้วไม่ไดผลเป็นจำนวน 13 ราย ซึ่งเป็นอันดับ 3 ของวิธีที่ไม่ได้ผล อันดับที่ 2 ใช้วิธีการแนะนำ ดักเตือนเช่นเดียวกัน โดยได้ผล 27 ไม่ได้ผล 13 ส่วนอันดับที่ 3 ของการแก้ปัญหาได้ผลคือ การพูดคุยด้วยเป็นพิเศษ และอันดับหนึ่งของการแก้ที่ไม่ได้ผลคือการทำโทษ สำหรับวิธีอื่น ๆ ที่คิดจะใช้ที่มีความถี่สูงสุดคือทำโทษ

✎ สำหรับปัญหาเรียนอ่อนนั้น วิธีที่ได้ผลแล้วได้ผล อันดับแรกคือสนใจเป็นพิเศษ มีความถี่ 13 อันดับ 2 คือให้ตอบคำถามในชั้นบ่อย ๆ และสอนพิเศษ ซึ่งมีความถี่ 11 ซึ่งตรงกับอันดับ 2 ของวิธีที่ไม่ได้ผล ซึ่งมีความถี่ 10 ส่วนอันดับ 1 ของวิธีที่ไม่ได้ผลคือ แนะนำตักเตือน มีความถี่ 12 สำหรับวิธีอื่น ๆ ที่คิดว่าจะใช้ที่มีความถี่สูงสุดคือเอาใจใส่มาก ๆ

สำหรับปัญหาไม่ทำแบบฝึกหัดนั้น วิธีที่ได้ผลอันดับ 1 คือ พูดคุย ๆ อย่างไพเราะ มีความถี่ 6 ส่วน ไม่ได้ผลคือ มีความถี่ 7 อันดับ 2 ของวิธีที่ไม่ได้ผลคือ สนใจ เอาใจใส่เป็นพิเศษ มีความถี่ 3 และวิธีที่ไม่ได้ผลอันดับ 2 คือ แนะนำตักเตือนมีความถี่ 6 ส่วนอันดับที่ 3 ของวิธีที่ไม่ได้ผลคือ คุณนอกเวลา มีความถี่ 3 และวิธีที่ไม่ได้ผลคือ พูด มีความถี่ 4 วิธีที่คิดจะใช้ ที่มีความถี่มากที่สุดคือ ชักถาม ประวัตินี้และสาเหตุ กับพูดคุย ๆ ไพเราะ ซึ่งมีความถี่ 4 เท่ากัน

สำหรับปัญหาไม่ส่งการบ้านนั้น วิธีที่ได้ผลได้ผล มากที่สุดคือ แนะนำตักเตือน มีความถี่ 7 รองลงมาคือสนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษและชักถามประวัติสาเหตุ มีความถี่ 6 เท่ากัน ส่วนวิธีที่ไม่ได้ผลอันดับแรกคือ เรียกมาคุยส่วนตัวถามสาเหตุ มีความถี่ 6 รองลงมาคือ พูดาว มีความถี่ 4 และกวดขันการทำงานเป็นพิเศษ มีความถี่ 3

ปัญหาที่พบบ่อยที่สุดในหมวดนี้คือ อ่านหนังสืออ่านเล่นในห้องเรียน รอบทำแบบฝึกหัดหาย คอบางไม่รู้เรื่อง ลายมือติดกันอ่านยาก ซึ่งมีความถี่ 1 เท่ากัน วิธีแก้มีต่าง ๆ กัน ดังปรากฏในตารางนั้น

ตาราง 6 ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการเรียนรู้และการสอน และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอนทั้งที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จในระดับมัธยมศึกษา

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
1) ไม่ตั้งใจเรียน	43	สนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษ ซักถามประวัติและสาเหตุ แนะนำตัวก่อน ถามเด็กเวลาสอนเสมอ คัด การตัดสินใจเรียนและการทำงาน ชัดเจน ชวนคุยด้วยบ่อย ๆ พูดด้วยดี ๆ ให้เพื่อนเห็นความสามารรถ ของขณะสอน สอนใหม่ความสนุก ให้ช่วยทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ขอรอง ติดตามปกครอง	11 9 9 9 5 5 4 2 2 2 1 1 1 1 1 1	สนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษ ซักถามประวัติและสาเหตุ แนะนำตัวก่อน อบรมสั่งสอน คุยนอกเวลา ไม่สนใจ ปล่อยให้ละเลย เป็นกันเอง ดี ทำโทษอื่น ๆ ความ จะทำโทษ-ตัดคะแนน บังคับ คำติโทษ การดำเนินการทำงานและตรวจงาน ชมเชย เมื่อทำดี	5 5 5 3 2 2 2 2 1 1 1 1 1 1 1 1	ซักถามประวัติและสาเหตุ ให้ความเป็นกันเอง แนะนำตัวก่อน ชี้แจง จะหักคะแนน ทำโทษอื่น ๆ พูดด้วยดี ๆ อ่อนหวาน ดี เอาใจใส่มาก ๆ ถามในเวลาเรียนบ่อย ๆ ความ ไม่สนใจ ปล่อยให้ละเลย ขอความร่วมมือทางบ้าน ยกย่องชมเชย บังคับ	8 4 3 2 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
		อธิบายการบ้านซ้ำ ให้มานั่งข้างหน้า ไม่สนใจ	1	คัดลอกงานบ้าน	1	ให้การบ้านมาก ๆ	1
		สอนพิเศษ - ลงโทษอื่น ๆ	1	ให้การบ้านมาก ๆ	1	กวาดล้างงานและกรรบ้าน	1
		ให้เป็นหัวหน้าควบคุมชั้นเรียน อบรมสั่งสอน	1				
2) ไม่ส่งการบ้าน	19	เอาใจใส่ขณะสอนเป็นพิเศษ ถามบ่อย ๆ เวลาเรียน คือ เรียกมาซักถามส่วนตัว ตักเตือนทางอ้อม สอนพิเศษ กระตุ้นให้รับผิดชอบ	4 3 3 2 1 1 1	เรียกถามบ่อย ๆ เวลาเรียน สอนพิเศษ พูดคุยนอกเวลาเรียน คือ ให้ความสนใจตนเอง ชักถามประวัติ ให้ความสนใจเอาใจใส่มากขึ้น	4 2 2 2 2 1 1	ทำโทษ ให้ความสนใจเป็นพิเศษ ให้กำลังใจ พูดคุยกับเด็กเสมอ วางตัวให้เด็กกลัว ช่วยเหลือบาบยทเรียนใหม่ ไม่สนใจ ปดอยปดละเลย	3 2 2 2 1 1 1

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่
		พฤติกรรมเด็ก	1	สังเกตพฤติกรรม, การแบ่งเวลา	1	คุยอย่างเปิดเผย	1
		ให้กำลังใจ	1	เวลา	1	สอนพิเศษ	1
		แยกมานั่งต่างหาก	1	อบรม	1	กระตุ้นให้รับผิดชอบ	1
		กำชับให้ส่ง	1	จะคัดค้าน	1	พูดประจักษ์เด็ก	1
		ไทยเรียน	1	ทำโทษอื่น ๆ	1	ชักจูงประวัติดี	1
		ขอความร่วมมือจากบุคลากร	1	กวดขันการทำงาน	1	พูดคุยทางออนไลน์	1
		ประเมินผลบ่อย ๆ	1	ภาคทัณฑ์	1	ยุติ	1
		พูดคุย	1	ขอรับรอง	1	จะคัดค้าน	1
				ให้เป็นผู้นำ	1	เรียกตบงานบ่อย ๆ	1
						กวดขันการทำงาน	1
3) เรียนออนไลน์	18	ให้ตอบคำถามบ่อย ๆ	2	เรียกมาคุยส่วนตัว	5	สอนพิเศษ	2
		ขออภัยให้ตั้งใจเรียน	2	ชักจูงสาเหตุและประวัติ	5	ให้ทางบ้านช่วยสอน	2
		เรียกมาคุยส่วนตัว	2	สอนพิเศษ	4	ลงโทษอื่น ๆ	1

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
		สอนพิเศษ	1	สนใจเด็กมากขึ้น	3	คือ	1		
		ให้แสดงความสามารถมากขึ้น	1	ดักเตือน	2	มอบหมายพิเศษ	1		
		ให้คุ้นเคยเรียน	1	เรียกถามบ่อย ๆ	2	ไม่สนใจ ปลดปล่อยละเลย	1		
				ลงโทษ	1	ให้ความช่วยเหลือ	1		
				การตัดสินใจทำงาน	1	บังคับ	1		
				อธิบายใหม่ซ้ำ	1	การตัดสินใจส่งการบ้าน	1		
				อบรมสั่งสอน	1				
				ให้เพื่อนช่วยสอน	1				
				ชมเชย	1				
				ให้แสดงความคิดเห็นและความสามารถ	1				
				ให้ความช่วยเหลือ	1				
4) ไม่ทำแบบฝึกหัด	7	ให้ความสนทนาคัดค้าน	2	ให้ความสนทนาคัดค้าน	4	ลงโทษ	2		
		ให้คุ้นเคยเรียน	2	ถามบ่อย ๆ	2	ถามบ่อย ๆ	1		

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่
5) ไม่ชอบเรียน เพราะอ่อนบางวิชา	5	ถามสาเหตุ ให้ความมั่นใจ แนะนำ เปิดโอกาสให้มาสอบถามนอกเวลา	2	แนะนำ	1	ให้ความสนิทสนมต่อก่อน	1
			1	ทำโทษ	1	อธิบายปัญหาเกี่ยวกับการบ้าน	1
			1	อธิบายปัญหาเกี่ยวกับการบ้าน	1	วางตัวให้เด็กกลัว	1
			1	ตั้งเป็นหัวหน้า	1	บังคับ	1
			1	สอนพิเศษ	1		
			1	ขอรอง	1		
			1	พูดคุยส่วนตัว	2	พูดคุยส่วนตัว	1
			1	แนะนำ	2	แนะนำ	1
			1	ช่วยสอนพิเศษ	1	ช่วยสอนพิเศษให้	1
			1	กระตุ้นให้สนใจ	1	วางตัวให้หนาวเกรง	1
			1	เรียกตอบในเวลาเรียนบ่อย ๆ	1	ให้ออกค่าที่สุภาพ	1
			1	ขอรองให้ตั้งใจ	1	ให้ความมั่นใจสนิทสนม	1
						บังคับ	1

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าในหมวดการเรียนการสอนของระดับมัธยมศึกษา พบปัญหามากที่สุด คือ ไม่ตั้งใจเรียน ซึ่งมีความถี่ถึง 43 และใช้วิธีการแก้ไขโดยสนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษ มากที่สุด ซึ่งแก่แล้วได้ผล มีความถี่ 11 และใช้วิธีอื่นไม่ได้ผล มีความถี่ 5 อันดับ 2 คือ แก้โดยการชักจูงมามีชีวิตและสุขภาพที่ดี ซึ่งแก่แล้วได้ผล 9 ไม่ได้ผล 5 อันดับ 3 คือ ชักจูงมามีชีวิตและสุขภาพที่ดี แก่แล้วได้ผล 9 ไม่ได้ผล 5 อันดับ 4 และวิธีที่คิดจะโรยความถี่สูงสุดคือชักจูงมามีชีวิตและสุขภาพที่ดี 8

ปัญหาที่พบรองลงมาคือ ไม่ส่งการบ้าน มีความถี่ 19 และใช้วิธีแก้ไขแก่แล้วได้ผลสำเร็จ อันดับแรกคือ เอาใจใส่ขณะสอนเป็นพิเศษ มีความถี่ 4 รองลงมาใช้วิธีถามบ่อย ๆ เวลาเรียน และ สืบมีความถี่เท่ากัน คือ 3 แต่เมื่อใช้วิธีการเรียกถามบ่อย ๆ ในชั้นเรียนแล้ว ไม่ได้ผล ถึง 4 วิธีแก้ไขไม่ได้ผลคือ สอนพิเศษ และพูดคุยนอกเวลาเรียน ซึ่งมีความถี่ 2 เท่ากัน และวิธีที่คิดจะโรยความถี่สูงสุดคือทำโทษ มี 3

ปัญหาที่ 3 คือ เรียนอ่อน มีความถี่ 19 และวิธีที่แก้ไขแก่แล้วได้ผลมาก 3 อันดับแรกคือ รับผิดชอบต่อตนเอง ๆ ขอร้องให้ตั้งใจเรียน และเรียกมาคุยส่วนตัว ซึ่งมีความถี่ 2 เท่ากัน และวิธีที่แก้ไขแก่ไม่ได้ผล อันดับแรกคือ เรียกมาคุยส่วนตัว และชักจูงมามีชีวิตและสุขภาพที่ดี มีความถี่ 5 เท่ากัน รองลงมาคือ สอนพิเศษ ซึ่งมีความถี่ 4 และวิธีที่คิดจะโรยความถี่สูงสุดคือ สอนพิเศษ มีความถี่ 2

ปัญหาที่พบน้อยที่สุดในหมวดนี้คือ ส่งงานช้า ซึ่งมีความถี่เพียง 1

ตาราง 7 ปัญหาการปฏิบัติการไม่เหมาะสมที่แสดงคณกร และวิธีแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอนทั้งที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จในระดับประถมศึกษา-
ศึกษา

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญที่ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่
1) ไม่เกรงกลัวครู	35	พยายามไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแบบพูดคุยด้วย แนะนำตัวก่อน เรียกถามบ่อย ๆ ศึกษาประวัติครอบครัว ไม่สนใจ ดู ให้รวมกิจกรรม ส ให้ช่วยทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ห้ามไม่ให้สอนด้วย ตั้งระเบียบวินัยของห้อง ชมเชยผลงาน ช่วยเหลือการทำงาน หาสิ่งของมาอำนวยความสะดวก	11 9 9 4 3 3 2 2 1 1 1 1 1 1 1	อบรมตัวเดือน ส ชแข็ง เรียนมาคุยส่วนตัวพูด ๆ ให้ความสนใจและใกล้ชิดเด็ก ถามประวัติและหาสาเหตุ เรียกให้ตอบบ่อย ๆ วางบุคลิกภาพให้จริงจัง ช้จะหักคะแนน ไม่สนใจ ปลดปล่อยละเลย ชมเชย ย้าย ทาทาย เรียกให้มาแสดงพฤติกรรมบน หน้าชั้นเรียน	10 6 4 4 4 3 2 2 1 1 1 1 1 1 1	ส ยอ ตักเตือนส่วนตัว ขอความร่วมมือจากคณะครู บังคับ วางบุคลิกภาพให้ขม สั่งสอน ใช้กิจกรรมมาก ๆ ในการสอน ปรึกษาผู้ปกครอง พูด ๆ ให้แสดงความสามารถมากขึ้น ปลดปล่อย ย้าย ทาทาย ศึกษาเด็ก	5 4 3 2 2 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ไขที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคาความยุ่งยากแก้ไข	ความถี่
2) ไม่พุดกับครู		ส่งสอน ตั้งเป็นหัวหน้า ขอให้ครูปกครองกวาดขัน	1 1 1	ขอรอง ดู	1 1	หาสิ่งของมาเขียนคำอธิบาย ไม่สนใจปล่อยปละละเลย ให้ความเห็นใจ	1 1 1
	22	พยายามเข้าใจให้ความสนทน	3	พยายามเรียกตอบในเวลาบ่อยๆ	3	ให้ความสนใจสนทนสนมด้วย	5
		พูดคุยนอกเวลาเรียน	3	จัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กสนใจ	2	พูดคุยด้วยทุกวัย	4
		พยายามเรียกให้ตอบในชั้น	2	เรียกมาด้วยเสียง	2	อบรมเด็กก่อน	2
		ให้ทำกิจกรรมร่วมกัน	2	อบรมสั่งสอน	2	ไม่สนใจ ปล่อยปละละเลย	2
		ตั้งเตือน	2	ทำตัวเป็นกันเอง	2	ให้รวมกิจกรรมกับคนอื่น	2
		กวาดขันเรื่องการเรียน	1	ช่วยทำทนายให้พูด	1	เตรียมการสอนความมั่นใจ	1
		แนะนำ	1	ดู	1	สอนพิเศษ	1
		ทำโทษ	1	ทำโทษ	1	สร้างบรรยากาศในห้องให้ดี	1
		ไม่สนใจ ปล่อยปละละเลย	1	ขอรอง	1	ช่วยทำทนายให้พูด	1
		สอนพิเศษ	1	ดู	1	ใช้หลักจิตวิทยาใหม่	1
		อธิบายชัดเจน	1	บดบอโยน	1	รวมระเบียบ	1

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาที่ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคาดว่าในอนาคตอาจแก้ไข	ความถี่
		ให้ความเป็นกันเอง ปลอดภัย	1 1				
3) ไม่เชื่อฟังครู	20	เรียกมาพูดคุย, ชักประวัติส่วนตัว พูดคุยดี ๆ ตั้งเงื่อนไขส่วนตัว ตั้งเงื่อนไขของตนเอง ทำโทษ อบรมสั่งสอน ไม่สนใจปล่อยปละละเลย ห้ามไม่ให้เพื่อนยุ่งเกี่ยว ปลอดภัย ให้คาบไม่บรรทัด ให้เรียนเรียน ทุบหลัง	6 4 4 2 2 2 2 1 1 1 1 1 1 1	แนะนำตั้งเงื่อนไข ไม่สนใจ ปล่อยปละละเลย ยอม เรียกมาพูดคุยซักถามดี ๆ ให้รางวัลความประพฤติ ดูคา หักคะแนน	3 3 2 2 1 1 1	ให้ความสนใจสนทนาเป็นพิเศษ พูดคุยดี ๆ ให้ความรัก แนะนำสั่งสอน ยอม ดี ให้ตอบปากตัวเอง ทำโทษ ทำตัวใหม่เหตุผล อย่าให้เด็กเห็น ขอปกครองของครู	4 2 2 2 1 1 1 1 1

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่
		เขาไปยื่นใกล้ ๆ ชมเชยเมื่อทำดี	1 1				
4) เกือบตั้งครุ	15	ศึกษาประวัติและสาเหตุ แนะนำชี้แจง ทำตัวสนิทสนมเป็นกันเองกับเด็ก อบรมสั่งสอน สำรวจวาคาญดุติขรกรรมหรือไม ไม่สนใจ ปล่อยปละละเลย ตั้งเป็นหัวหน้า พูดกับเด็กอย่างสุภาพ ทำงานร่วมกับเด็ก	9 5 4 2 2 1 1 1 1	ทำตัวสนิทสนมเป็นกันเอง เรียกถามทุกชั่วโมง เรียกมาทำงานใกล้ ๆ ไม่สนใจ ปล่อยปละละเลย ปล่อยปโยน ชมเชยให้กำลังใจในสมค หยุดสอนและมอง ดูค่า ครูใช้ความอดทน ทำโทษ	3 3 3 3 2 2 2 1 1 1	สนใจให้ความสนิทสนมมาก ๆ ทำตัวให้เด็กเชื่อฟังและเกรงใจ ลงโทษ แนะนำตักเตือน ยอม ยอมรับฟังความคิดเห็นของเด็ก ทำงานร่วมกับเด็ก ปล่อยปโยน บังคับ ไม่สนใจ ปล่อยปละละเลย ให้รางวัล ขู่ตักเตือน	5 3 2 2 1 1 1 1 1 1 1

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ที่ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่
						ให้เป็นผู้นำ ชมเชย	1 1
5) รองคณบดี	18	ให้ความสนใจ เอาใจใส่ มาก ๆ ไม่สนใจ ปล่อยปละละเลย พูดคุย ๆ ไพเราะ ให้ช่วยทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ อบรมชี้แจง ให้เรียนเรียน ชมเชย พูดให้กำลังใจ ไม่ให้งานเล็ก ๆ น้อย ๆ พูดดี ๆ ดู ฟังความคิดเห็นของเด็ก บอกจุดมุ่งหมายก่อนสอน ไม่ให้งานกับเด็ก พยายามให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรม	2 1 				

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ที่ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีศึกษาหาความรู้จากแก้ไข	ความถี่
6) แสดงความรู้ โครงแบบองค์กร ลงโทษ	10	ชักถามประวัติ	4	ทำโทษ	3	ลงโทษ	3
		ศึกษาโครงแบบองค์กร	2	ดักเตือนชี้แจง	3	ศึกษาหาความรู้	2
		ไม่สนใจ ปล่อยให้เรียน	2	พูด ๆ	2	ให้ออกนอกห้องเรียน	1
		ให้ออกนอกห้องเรียน	1	คำตักโทษ	1	ชมเชยเมื่อทำดี	1
		ชมเชยเมื่อทำดี	1	เรียกสอนส่วนตัว	1	ให้รางวัล	1
		ให้เรียน	1	ชอรอง	1	ขู่หักคะแนน	1
		พูด ๆ	1	ดัก	1	อบรม	1
		บนคำขาค	1	ชักถาม	1	ไม่สนใจ ปล่อยให้เรียน	1
		ชอรอง	1			ให้ออกนอกห้องเรียน	1
		เอาใจใส่มาก ๆ	1			ชอรอง	1
7) พูดต่อเรียนครู	5	วางตัวไม่ลำเอียง	1				
		เรียกไปคุยส่วนตัว	2	เรียกไปคุยส่วนตัว	2		
		เรียกให้ตอบงานบ่อย ๆ	1	เรียกให้ตอบงานบ่อย ๆ	1		
		ดักเตือนขณะสอน	1	ดักเตือนขณะสอน	1		

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีที่ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีที่นักศึกษาเห็นว่าน่าสนใจ	ความถี่
		ห้ามไม่ให้เพื่อนยุ่งเกี่ยวกับสนใจปล่อยปละละเลย	1	ชมเชย ชี้แจง ให้ความช่วยเหลือ	1 1 1		
8) ลงภูมิความรู้	3	พยายามใกล้ชิดสนิทสนม เรียกให้ตอบงานมอบ ให้พูดหน้าชั้น สอนเนื้อหาให้ยากขึ้น ไม่สนใจ ปล่อยปละละเลย	1 1 1 1 1				
9) ไม่ยอมให้ครูลงโทษ	1			ไม่สนใจปล่อยปละละเลย	1		

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาค่าประมาณ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาค่าประมาณ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาค่าประมาณ	ความถี่
10) ห้องปฏิบัติการใหม่ขาดครู	1	เรียนมาช่วยงาน ชมเชยเมือทำดี	1	1	1	1	1
11) เอกสารความรู้ให้ครูกลัว	1	พูดคุยอย่างเป็นกันเอง ติดต่อทางบ้าน	1	1	1	1	1
12) ห่วงความรู้- เสียง	1						

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาด้านพฤติกรรมไม่เหมาะสมที่แสดงออกในระดับประถมศึกษา อันดับแรกคือ ไม่เกรงกลัวครู ซึ่งมีความถี่ 35 และวิธีแก้ไขแก้ไขได้ผลมากที่สุด 3 อันดับแรกเรียงตามลำดับดังนี้ คือ พยายามใกล้ชิดสนิทสนมพูดคุย 11, แนะนำกติกาเตือน 9 และเรียกถามบ่อย ๆ 4 ส่วนที่ไขแก้ไขไม่ได้ผล 3 อันดับ คือ อบรมตักเตือน 10, ตี 6 และตีแฉ่ง 4 ส่วนวิธีที่คิดจะใช้ที่มีความถี่สูงสุดคือ ตี มีความถี่ 5

อันดับที่สองคือไม่พูดกับครู ซึ่งมีความถี่ 22 และวิธีแก้ไขแก้ไขได้ผลมากที่สุด 2 อันดับแรกเท่ากันคือ พยายามเอาใจใส่ให้ความสนทน และพูดคุยนอกเวลา ซึ่งมีความถี่ 2 เท่ากัน รองลงมาคือพยายามเรียกให้ตอบในชั้น, ให้อำนาจกิจกรรมร่วมกัน และตักเตือน ซึ่งมีความถี่ 2 เท่ากัน ส่วนวิธีที่แก้ไขแก้ไขไม่ได้ผลมากที่สุด พยายามเรียกตอบในเวลาบ่อย ๆ มีความถี่ 3 รองลงมา 4 อันดับเท่ากันคือ จัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดสนใจ เรียกมาคุยชี้แจง อบรมสั่งสอน และทำตัวเป็นกันเอง ซึ่งมีความถี่ 2 เท่ากัน ส่วนวิธีที่คิดจะใช้ที่มีความถี่สูงสุดคือ ให้ความสนใจ สนทนด้วยความถี่ 5

อันดับที่สามคือไม่เชื่อฟังครู ซึ่งมีความถี่ 20 และวิธีแก้ไขแก้ไขได้ผลมากที่สุดคือ เรียกมาพูดคุย ชักถามประวัติส่วนตัว มีความถี่ 6 รองมาคือ พูดคุย ๆ และตักเตือนส่วนตัว ซึ่งมีความถี่ 4 เท่ากัน ส่วนวิธีที่แก้ไขแก้ไขไม่ได้ผล สองอันดับแรกเท่ากันคือ แนะนำกติกาเตือน และไม่สนใจปล่อยปละละเลย ซึ่งมีความถี่ 3 รองลงมาคือ ยอม มีความถี่ 2 ส่วนวิธีอื่น ๆ ที่คิดจะนำไปใช้ ให้ความสำคัญสูงสุดคือ ให้ความสนใจสนิทสนมเป็นพิเศษ มีความถี่ 4

ปัญหาที่มีความถี่รอง ๆ ไป คือ เกิดขัดแย้งครู มีความถี่ 19 รองถัดกับครู 18 แสดงความโกรธเมื่อครูลงโทษ 10 ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุด ได้แก่ ไม่ยอมให้ครูลงโทษ เอาความขี้ใจเลว ๆ ฯลฯ ซึ่งมีความถี่ 1

ตาราง 8 ปัญหาที่ค้นพบกิจกรรมไม่เหมาะสมที่แสดงคอคอครู และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอนที่ได้ผลและไม่ได้ผลในระดับชั้นศึกษา

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ที่ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ที่นักศึกษาควาเอนอาจแก้ไข	ความถี่
1) ไม่เกรงกลัวครู	15	ครูแสดงทางทางเอวจริงเอวจริงกับเด็ก พูดคุยกับเด็ก ๆ ให้ยืนเรียน อบรมแนะนำ ดัดเตือน บอกครูพี่เลี้ยงให้ดัดเตือน, ทำโทษ ดัดสอนทางบ้าน หยุดสอน สค	6 3 2 1 1 1 1 1 1 1	วากล่าวทันที ไม่สนใจ, วางเฉย ชี้แจงเหตุผล ดูเป็นบางครั้ง ให้ความเป็นกันเอง บอกครูประจำชั้น ตกลงชม ชักถามปัญหาบทเรียน คุยดี ๆ สค เอาใจ ให้เด็กระบายความรู้สึกในการกระทำ	2 2 2 1 1 1 1 1 1 1 1	ครูแสดงทางทางเอวจริงเอวจริงกับเด็ก ให้ความเห็นใจนักเรียน แนะนำอย่างเป็นกันเอง ลงโทษ ห้ามปราม ทำตัวให้เด็กชอบ ดูไม่สนใจ ปล่อยปละละเลย	2 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ตาราง 8 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่
2) รองอธิบดี	9	ทำเป็นไม่สนใจคำที่เด็กพูด ตกเตือน ให้ครูพี่เลี้ยงจัดการ ชี้แจงรวม ๆ ถึงการปฏิบัติตัว ให้รวมกิจกรรมมากกว่าสอน ให้ย่นทบทวนเรียน ทำโทษ ประจาน ห้ามไม่ให้คนอื่นยุ่งเกี่ยว	3 2 2 1 1 1 1 1 1 1	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่
3) ไม่เชื่อฟังคำสั่ง	6	บอกครูพี่เลี้ยงให้ตักเตือนและทำโทษ ชักถามปัญหาเกี่ยวกับบทเรียน แสดงสีหน้าว่าไม่ชอบการกระทำ สนทนาเวลาว่างด้วยเรื่องสนุก ๆ ให้ความเอาใจใส่	1 1 1 1 1	ชักถามประวัติ ให้ความรักและกำลังใจ ให้ความสนใจ วางเฉย	2 1 1 1	ให้ความเอาใจใส่ ถามใจเด็ก ใหม่พบเมื่อมีปัญหา	2 1 1

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่
-		ให้พบเมื่อมีปัญหา	1				
4) แสดงท่าไม่พอใจเมื่อครูเตือน	5	ให้ความสนใจมากขึ้น	1	ดักเตือน พูดคุยให้คุ้นเคยสนิทสนม ทำโทษ	2 2 1	เรียกมาพบส่วนตัว ดักเตือน จัดข้อสงอจรรยาบรรณปกครอง	2 1 1 1
5) เกือบดังครู	4	ชักถามประวัติเป็นการส่วนตัว แสดงสีหน้าว่าไม่ชอบการกระทำ สนทนาเวลาว่างด้วยเรื่องสนุกๆ เรียกคุยงานบ่อยๆ สอดแทรกการรณรงค์ขณะสอน ใช้อุปกรณ์การสอนช่วย แสดงสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส ทำตัวเป็นกันเองกับเด็ก	2 1 1 1 1 1 1 1	เรียกคุยงานบ่อยๆ กระตุ้นให้เกิดความสนใจ เรียกคุยงานบ่อยๆ	1 1 1	ทำตัวเป็นนักเรียนรอบ สร้างบรรยากาศให้ผ่อนคลาย เรียกคุยงานบ่อยๆ ดักเตือนส่วนตัว ตามใจเด็ก	1 1 1 1 1

ตาราง 8 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่
6) ข้อเขียนครู	2	พบครบ ตกเดือน	1 1	ให้ตอบปัญหาบ่อย ๆ	1	ปรึกษาผู้ปกครอง อบรม ตกเดือน	1 1 1
7) แสดงทางไม่ เคารพครู	2	ให้ความเป็นกันเองกับเด็ก ให้ช่วยเหลืองานเด็ก ๆ บ่อย ให้เด็กแสดงความคิดเห็นให้เพื่อน เห็นความสามารถ	1 1 1				
8) ฟองพองแม่ใหม่ วาทกรรม	1			ชี้แจงตกเดือน ทำตัวสนิทสนมกับเด็ก	1 1		
9) ดอกริน งามเง	1	ส่งเสริมให้แสดงออกทางการเรียน	1			ให้ความสนใจมากขึ้น	1

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการตัดสินใจที่เหมาะสมที่สุดในการตัดสินใจครั้งแรกคือ ไม่
เกรงกลัวใคร มีความดี 15 และวิธีแก้ไขโดยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ครูแสดงทางเอาใจใส่กับเด็ก ความดี 6 พด
คุยกับเด็ก ๆ ความดี 3 และให้เกียรติ ความดี 2 ส่วนวิธีแก้ไขไม่โดยล 3 อันดับแรกที่ใช้ก็คือ วาดภาพ, ไม่สนใจ
วางเฉย และขี้แฉะ ความดี 2 และวิธีที่ดีกว่าจะนำไปใช้ ทีมความดีสูงสุดคือครูแสดงทางเอาใจใส่กับเด็ก มีความ
ดี 2

อันดับที่ 2 คือ ลองถามใคร มีความดี 9 และวิธีแก้ไขมากที่สุดคือ ทำเป็นไม่สนใจคำพูดของเด็กพูด มีความดี 3 รอง
ลงมาคือเด็กเขิน และให้ครูพูด ซึ่งมีความดี 2 เท่านั้น ส่วนวิธีที่ดีจะใช้คือทำโทษ มีความดี 1

อันดับที่ 3 คือ ไม่เชื่อฟังคำสั่งครู มีความดี 6 และวิธีแก้ไขมากที่สุดคือ บอกครูเพียงให้ตักเตือนและทำโทษ ซึ่งถามปัญหา
เกี่ยวกับเพื่อน แสดงให้เห็นว่าไม่ชอบการกระทำ, สนทนาเวลาวางควยเรื่องสนุก ๆ ให้ความเอาใจใส่ ให้ความสำคัญกับปัญหา มี
ความดี 1 เท่านั้น ส่วนวิธีที่ไม่โดยล อันดับแรกคือ ชักถามประวัติ มีความดี 2 และวิธีที่ดีกว่าจะใช้ ทีมความดีสูงสุดคือ ให้ความ
เอาใจใส่ มีความดี 2

ตาราง 9 ปัญหาของพฤติกรรมกรรมการวาระรุ่น และวิธีแก้ปัญหของนักศึกษาปีกลอน ทั้งประสพผลสำเร็จและไม่ประสพผลสำเร็จในระดับประถมศึกษา

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ประสพผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ไม่ประสพผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ศึกษาความผอนอาจแก้ไข	ความถี่
1) รังแกเพื่อน	105	ตั้งเตือนแนะนำ ให้ความสนใจเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ศึกษาประวัติของเด็โดยการชวนคุย ให้ตอบคำถามครู ชมเชย ตั้งเป็นหัวหน้าชั้น ทำโทษ สอนพิเศษให้ จัดกิจกรรม ให้ทำกิจกรรมร่วมกัน ไม่สนใจ (ปล่อยปละละเลย) ให้มานั่งหน้าชั้นเรียน ให้ยืนหน้าชั้นเรียน	25 21 15 11 8 6 5 5 3 3 3 2 2	แนะนำตั้งเตือน ตั้งถามประวัติ ทำโทษ จัดกิจกรรมในชั้น เฉยไม่สนใจ ตี ตี พยายามไกลตัวสนทน ชมเชยเมื่อทำดี ถามบ่อย ๆ จะทำโทษ คำตโทษ ให้รวมกิจกรรม ตั้งเป็นหัวหน้า คุยกับพ่อแม่	21 14 10 10 8 7 5 5 3 3 3 2 2 2 1	ให้ความสนทนเป็นกันเอง แนะนำตั้งเตือนเด็ก พูดกับเด็ก ๆ ทำโทษ เอาใจใส่ให้มาก อบรมสั่งสอน ให้รางวัลความประพฤติ ให้รวมกิจกรรม ตี จะหักคะแนนและของโทษ ให้เด็กมีเวลาปรับตัว ไม่สนใจ ตัดคอพ่อแม่ ให้เป็นผู้นำ วางตัวให้เด็กเชื่อถือ	12 8 7 6 4 4 3 3 3 3 2 2 2 2

[illegible]

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้	ความถี่	วิธีแก้	ความถี่	วิธีแก้	ความถี่
2) ขอบคาวาเพื่อน	4	ถามบ่อย ๆ ในเวลาเรียน	1	ชี้แจงให้เด็กเข้าใจ	1	ให้ครูประจำชั้นช่วย	1
		ซักถาม	1	ซักถาม	1		
		ซักถาม	1	ชี้แจงให้เด็กเข้าใจ	1		
		ซักถาม	1	ซักถาม	1		
		ซักถาม	1	ซักถาม	1		
		ซักถาม	1	ซักถาม	1		
3) ขอบตนเอง (ตั้งอยู่บนเตียง)	1	ให้นั่งบนเตียง	1	ให้ทำงานมากกวาคอน			

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่าปัญหาแสดงพฤติกรรมการร้าวฉาน ในระดับระดมทรัพยากรมากที่สุด คือ รังแกเพื่อน ซึ่งมีความถี่ถึง 105 และวิธีที่ใช้แก้ปัญหาได้ยอดเยี่ยมแรกคือ ตักเตือนแนะนำ มีความถี่ 25 รองลงมาคือให้ความสนใจเอาใจใส่ อย่างใกล้ชิด มีความถี่ 21 ถัดไปคือ ศึกษาประวัติของเด็กโดยการชวนคุย มีความถี่ 15 ส่วนวิธีที่ไม่ได้ยอดเยี่ยมแรก คือ แนะนำตักเตือน มีความถี่ 21 รองลงไปคือ ปรึกษาประวัตติ์ มีความถี่ 14 และ อันดับถัดไปเท่ากัน คือ ทำโทษและขังแอมบรรม ในชั้น ซึ่งมีความถี่ 10 เท่ากัน วิธีคิดจะไขหมักความถี่สูงสุด คือ ให้ความสนทนแบบเป็นกันเอง มีความถี่ 12 นอกนั้นเป็นปัญหาอื่น ๆ

ตาราง 10 ปัญหาแสดงพฤติกรรมกรรมากรวราวุธ และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาที่ประสบผลสำเร็จและไม่ ประสบผลสำเร็จในระดับชั้นมัธยมศึกษา

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
1) รังแกเพื่อน	11	พูดคุยบอ แนะนำ ยกย่องเป็นพิเศษ แนะนำ ถามประวัติ ติดต่อทางบ้าน	3 2 1 1 1 1	อบรมจริงจัง ให้กำลังใจสนับสนุน ดักเตือน คุย ดี ให้เกรงขามความรู้สึกรักในการ กระทำ	3 3 1 1 1 1	ลงโทษ พูดคุย ๆ อบอุ่น อบรมสั่งสอนอยู่เสมอ ชักชวนประวัติ ชมเชย ติดต่อทางบ้าน รายงานครูประจำชั้น-ครูใหญ่ ห้ามปราม บังคับ ไม่สนใจ ปล่อยให้ละเลย	3 2 2 1 1 1 1 1 1 1

ตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาแสดงความประพฤติการรบกวน ซึ่งมีปัญหาเดียวในระดับชั้นมัธยมศึกษา 11 และวิธีแก้ไขได้โดยมากที่สุดคือ พูดคุยบอ แนะนำ มีความถี่ 3 รองลงไปคือ แนะนำ มีความถี่ 2 ส่วนวิธีแก้ไขที่ไม่ได้ผล ที่ใช้มากที่สุด 2 อันดับแรกคือ อบรมสั่งสอนและให้กำลังใจสนับสนุน มีความถี่ 3 ส่วนวิธีแก้ไขอื่น ๆ ที่มีความถี่สูงสุด คือ ลงโทษ

ตาราง 11 ปัญหาเกี่ยวกับสภาพทางกาย และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จในระดับประถมศึกษา

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
1) สุขภาพไม่ดี เช่น ปวดท้อง ร้องไห้ ภายนอนแอ	7	พาไปกินยา แนะนำให้ไปหาแพทย์	1 1	ชวนออกกำลังกาย ขอความร่วมมือจากทางบ้าน	1 1	ชี้แจงผู้ปกครอง	1
2) พุดไม่ชัด	6	ให้อ่านหนังสือบ่อย ๆ ซักถามประวัติ	1 1	ให้อ่านหนังสือให้ครูฟัง แนะนำให้อ่านหนังสืออื่น ๆ เอาใจใส่มาก ๆ ขอรองไม่ให้เพื่อนหัวเราะ ปลอบใจ พูด ๆ	4 1 1 1 1 1	ให้อ่านหนังสือให้ครูฟัง แนะนำให้อ่านหนังสืออื่น ๆ แก้คำพ้องไม่ชัด ทำตัวเป็นกันเอง ปล่อยตามเลย	1 1 1 1 1
3) พิกการ	4	ให้ความสนใจสนิทสนมเป็นพิเศษ แนะนำให้ ให้กำลังใจ	2 1 1	พยายามเอาใจใส่มากขึ้น เรียนมาคุยเสมอ ให้กำลังใจ ถามทุกข์ใจ	2 1 1 1	ให้ความสนิทสนมด้วย	1

1

ปัญหาเรื่องลงมา คือ พูดไม่ชัด มีความดี 6 และวิธีแก้เคล็ด คือ ให้อาบน้ำบ่อย ๆ และรักษาประวัติ ซึ่งความดี 1 เท่านั้น ส่วนวิธีแก้ไม่
ได้ผลที่สุด คือ ดื่กให้อาบน้ำสัปดาห์หนึ่ง 4 นอกจากนั้นเป็นปัญหา พิการ และสายตาสั้น

ตาราง 12 ปัญหาเกี่ยวกับสภาพทางกาย และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอน ทั้งที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จระดับชั้นประถมศึกษา

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้	ความถี่	วิธีแก้	ความถี่	วิธีแก้	ความถี่	วิธีแก้	ความถี่
1) เงินไม่พอ	1			ปดอยโยน	1				
2) ไม่พร้อมในการเรียน	1			แยกเป็นกลุ่มตามความสามารถ ให้ทำการบ้านมาก ๆ เอาใจใส่มากขึ้น	1 1 1				
3) มีมติดอยทางร่างกาย	1			ปดอยโยน	1				
4) สายตาสั้น	1			แนะนำ	1				
5) เป็นสมาธิ	1			ปดอยโยนไม่คิดถึงตัวเอง มากนัก	1			เรียกมาคุยเวลาวาง	1

ตาราง 12 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
6) ร่างกายอ่อนแอ	1			พักผ่อนน้อย ๆ ในเวลาเรียน เรียนมาคุดอนกลางวัน	1 1		
7) พูดไม่ชัด เสียงเบา	1			แนะนำ	1		

ตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับสภาพร่างกาย ในระดับมัธยมศึกษา มีจำนวนน้อย คือ มีตัว 1 เท่านั้น คือ เดินไม่ถนัด ไม่พร้อมในการเรียน มีมคอขยทางร่างกาย สายตาสั้น เป็นลมบ้าหมู ร่างกายอ่อนแอ และพูดไม่ชัด ซึ่งส่วนใหญ่ใช้วิธี ปดอบโยน และแนะนำ แต่ไม่เกิดผล

ตาราง 13 ปัญหาการนำคุณลักษณะ และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จในระดับประถมศึกษา

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
1) เขากับเพื่อนไม่ได้	20	แนะนำตัวเพื่อน ชักชวนสนทนาเป็นกันเองกับเด็ก ผู้แข็งแรงอบรม ให้ทำงานร่วมกับเพื่อน ให้เขาได้แสดงความสามารถ ปลอบและ คำกโทษ สนใจเป็นพิเศษ	6 6 2 2 1 1 1 1	ชักชวนประวัติและสาเหตุ อบรมในชั้นเรียน ลงโทษ พยายามให้ความสนใจมากขึ้น พูดคุย เป็นกันเองกับเด็ก	4 3 2 2 1 1	ให้ความสนใจสนิทสนมมากขึ้น ชักชวนส่วนตัว ให้หลักจิตวิทยา ผู้แข็งแรงผู้ปกครอง ให้ความอดทน ให้ทำงานร่วมกับเพื่อน ย้ายที่นั่งให้ตรงกับคนที่ชอบ	4 2 2 1 1 1 1
2) เหมอใจลอย	18	ชวนคุยบ่อย ๆ สอนพิเศษให้ ให้รวมกิจกรรมมาก ๆ เรียกให้ตอบเสมอ ชักชวนแนะนำ คนหาสาเหตุ	7 4 3 3 3 1	สนใจเป็นพิเศษ ให้ทำกิจกรรม ถามหาสาเหตุ ไม่สนใจ เรียกให้ตอบเสมอ	3 2 1 1 1	ขอความร่วมมือจากทางบ้าน เรียกให้ตอบเสมอ ไม่สนใจ ชักชวนส่งสอน ให้ความเป็นกันเอง สนใจเป็นพิเศษ	3 2 2 2 2 1

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
		ขอใบปลิวประกอบ	1				
3) ไม่เชื่อมั่นในตนเอง	12	พูดคุยกันเป็นกันเอง ศึกษาสภาพครอบครัว ยกย่องชมเชย สอนพิเศษวิชาตอน เรียนถามทุกชั่วโมง ให้รวมกิจกรรมในชั้น	5 3 2 1 1 1	เรียนถามทุกชั่วโมง สอนพิเศษ ดักเตือน ปลอบโยน ดู ขอรอง ให้กำลังใจ ให้รวมกิจกรรมในชั้น	2 1 1 1 1 1 1	พูดหวานลอม ให้ความสนใจเป็นพิเศษ สอนวิชาตอน แนะนำ พูดคุย ให้รวมกิจกรรมในชั้น	2 2 1 1 1 1
4) เอาแต่ใจตนเอง	7	เรียนพบส่วนตัว ศึกษานิสัยของเด็กจากครูอื่น ๆ ดักเตือน ขอรอง	1 1 1 1	ทำความเข้าใจโดยเรียนมา พูดคุย ชี้แจงแนะนำ พูดคุยกัน		ให้ความสนใจเป็นพิเศษ ให้ทำงานมากกว่าเพื่อน พยายามเป็นกันเอง ช่วยหาทางแก้	3 2 1 1

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่
5) คัดค้าน	7	เรียนถามคำถามความหมายเป็นอยู่ทาง บาท แนะนำคัดค้าน อบรมสั่งสอน ให้เรียน เรียน สติ ย่นคำขาด	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่
				จัดทำงานกลุ่ม ให้เพื่อนชวนเข้ากลุ่ม ปลอบโยน	1 1 1	ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง ปลอบโยน	1 1
				พูดคุย ๆ ถามบ่อย ๆ ขอรอง ดู ให้ช่วยทำงาน ตั้งเป็นหัวหน้า	3 1 1 1 1 1	ให้ความสนิทสนมกับเด็ก ยอมรับฟังความคิดเห็นของเด็ก พยายามมีส่วนร่วมในกิจกรรม ปลอบโยน พยายามให้เด็กเชื่อฟังและเกรงใจ	3 1 2 1 1
6) ชื่นชม	6	เรียนถามปัญหาทางบ้าน เรียกให้ตอบบ่อย ๆ ในเวลาเรียน	1 1	เรียกให้ตอบเสนอ พูดคุยขณะสอน	2	เรียกให้ตอบเสนอ รวมกิจกรรมกับเพื่อน	1 1

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้	วิธีแก้	ความถี่	วิธีแก้	ความถี่	วิธีแก้	ความถี่
		ให้แสดงความสามารถพัฒนา	1	ถามสาเหตุ ให้รวมกิจกรรมกับเพื่อน	3	ศึกษามประวัติครอบครัว ขอความร่วมมือจากทางบ้าน สนใจเป็นพิเศษ ให้เพื่อนช่วยเหลือ	1 1 1 1	
7) อารมณ์ร้าย	5	พูดคุย เรียบเรียง ข้อ ไปเยี่ยมบ้าน เขาไปเรียนห้องอื่น แนะนำ ผู้	1 1 1 1 1 1 1	ขอ แจกรางวัล ดักเตือน ชักชวน ปลดปล่อย	1 1 1 1 1	ให้รวมกิจกรรม อบรม ผู้	1 1 1	

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
8) อารมณ์อ่อนไหว	3			ยอม	1	เอาใจใส่มาก ๆ	2
				ดูว่า	1	ยอม	1
				ทำโทษ	1	ให้งานทำมากกว่าคนอื่น	1
				ไม่สนใจ	1		
				ทำความสนิทสนมด้วย	1		
9) เขากับครูไม่ไ้	2			เรียกมาพูดคุย	1		
						ให้ความเป็นกันเอง	1
				เรียกให้ตอบบ่อย ๆ	1	ให้ความสนใจเป็นพิเศษ	1
				เข้าร่วมกิจกรรม	1		
				เป็นกันเอง กับเด็ก	1		
				สนใจเป็นพิเศษ	1		
				แนะนำ	1		
				ตามเคย	1		

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่
10) อารมณ์หม่น	2	อบรมสั่งสอน เป็นกันเอง	1	สนใจเป็นพิเศษ เรียกให้แสดงความคิดเห็น ชมเชย ให้เพื่อนชวนคุย	1	ผู้ จัดแจงผู้ปกครอง	1
11) เกียจคร้าน	1	ให้ไปคัดคัพ	1			ให้ไปคัดคัพ	1

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่าปัญหาความบกพร่องภาพ ในระดับประถมศึกษา พบมากที่สุด คือ เขากับเพื่อนไม่ได้ ซึ่งมีความถี่ 20 และวิธีแก้ได้ใช้โดยสองอันดับแรกคือ แนะนำคำเตือน และชักชวนสนทนาเป็นกันเองกับเด็กซึ่งมีความถี่ 6 ส่วนวิธีแก้ที่ไม่ได้ผล ที่ใช้มากที่สุดคือ ชักชวนประวัติดูและสาเหตุ ๆ มีความถี่ 4 รองลงมา คือ อบรมในชั้นเรียน มีความถี่ 3 และถัดไปอีก 2 อันดับคือ เทคนิคการสอนไทย และพยายามให้ความสนใจมากขึ้น มีความถี่ 2 เท่านั้น ส่วนวิธีแก้คือ ให้ความสนใจสนทนาคือให้สนทนามากขึ้น มีความถี่ 4

ปัญหานอนหลับสองคือ เหม่อใจลอย มีความถี่ 18 และวิธีแก้ที่เคยอด อันดับแรกคือชวนคุยบ่อย ๆ มีความถี่ 7 รองลงมาคือ สอนพิเศษให้ มีความถี่ 4 ส่วนวิธีแก้ที่ไม่ได้ผล อันดับแรกคือ สนใจเป็นพิเศษ มีความถี่ 3 รองลงมาคือให้ทำกิจกรรม มีความถี่ 2 และวิธีที่จะใช้คือ ขอความร่วมมือจากทางบ้าน

ปัญหานอนหลับสามคือ ไม่เชื่อมั่นในตนเอง มีความถี่ 12 และวิธีแก้ที่ใช้โดยมากที่สุดวิธีแรกคือ พูดคุยดี ๆ เป็นกันเอง มีความถี่ 5 รองลงมาคือ ศึกษาศาภาพครอบครัว 3 และยกย่องชมเชย 2 ส่วนปัญหาที่แก้ไขไม่ได้โดยอันดับสูงสุดคือ เรียกถามทุกชั่วโมง มีความถี่ 2 วิธีอื่น ๆ ที่จะใช้ คือมีความถี่สูงสุดคือ 2 ได้แก่ พูดหวานลอม และให้ความสนใจเป็นพิเศษ ส่วนปัญหาอื่น ๆ ก็ขอเอาแต่ใจตนเอง คอรั้น และซึม

ตาราง 14 ปัญหาตามบุคลิกภาพ และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอนทั้งที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จในระดับมัธยมศึกษา

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
1) ซึมทงออยเหงา เก็บตัว	10	เรียกให้ตอบบ่อย ๆ สอบถามประวัติและสาเหตุ ให้รวมทำกิจกรรมกับเพื่อน ปลอบใจ จูงมองขณะสอน เรียกมากคุย แนะนำ	3 2 2 1 1 1 1	ทำตัวสนิทสนมด้วย พูดคุยนอกเวลา ถามถึงปัญหาที่บ้าน ซักเคือง ปลอบใจ ทำทรีนนิ่ง ทำทรีนนิ่ง	3 2 2 2 1 1 1	ให้ทำงานรวมกัน ปลอบใจ เรียกให้ตอบงานบ่อย ๆ หาทางพิเศษให้ทำ ให้ความสนิทสนมเป็นกันเอง ซักเคือง ลงโทษ ชมเชย รายงานครูประจำชั้น-ครูใหญ่	2 2 2 1 1 1 1 1 1
2) เข้ากับเพื่อนไม่ได้	7	เรียกมากคุยนอกเวลา ให้ได้แสดงความสามารถหน้าชั้น ชี้แจง ปลอบใจ ให้ทำงานรวมกับเพื่อน	2 1 1 1 1	พยายามหาโอกาสพูดคุยด้วย สนใจเป็นพิเศษ ให้แสดงความสามารถหน้าชั้น พูดคุย ๆ ทำตัวสนิทสนมเป็นกันเอง	2 1 1 1 1	พยายามหาโอกาสพูดคุยด้วย ปลอบใจ ให้ทำงานรวมกัน พูดคุย ๆ ทำตัวสนิทสนมเป็นกันเอง	2 2 1 1 1

ตาราง 14 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
		ขอความร่วมมือจากผู้บริหาร ร่วมจัดงานวันเรียงสรวล	1 1	ดักเตือน ปลอบใจ	1 1	ดักเตือน	1
3) ไม่เชื่อมั่นในตนเอง	5	ช่วยให้เกิดความมั่นใจโดยตอบงายๆ ชักถามประวัติ ให้เพื่อนช่วยสอน ถามบ่อย ๆ บอกครูประจำชั้นให้ดักเตือน ไม่สนใจ ปลอบปละละเลย ให้ความมั่นใจเป็นพิเศษ	2 1 1 1 1 1 1	ให้ความเป็นกันเอง ดักเตือน	1 1	สอนพิเศษ ช่วยให้อ่านเข้าใจบทเรียน	1 1
4) มุ่งแต่ดูโทรทัศน์ ไขว่คว้า	4			พูดคุยให้รู้: เคยสนทน ดักเตือน สั่งสอน ทำโทษ	3 2 1 1	ดักเตือน จัดสอนอาจารย์ผู้ปกครอง พูดคุยกัน	2 1 1

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาลำดับแรก	ความถี่	วิธีแก้ไขเพิ่มเติม	ความถี่	ความถี่
5) ใจลอยง่าย	1	เรียกให้ตอบคำถามเสมอ	1			1
		ติดตามผลการทำงาน	1		บังคับ	

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่าปัญหาด้านบุคลิกภาพ ในระดับมัธยมศึกษา ที่พบมากที่สุดคือ ใจหยาบคาย 10 วิธีแก้ไขที่ประสบผลสำเร็จ อันดับแรกคือ เรียกให้ตอบบ่อย ๆ รองลงมา 2 อันดับที่มีความถี่เท่ากัน คือ สอบถามประวัติสาเหตุ และให้รวมทำกิจกรรมกับเพื่อน ๆ มีความถี่ 2 ส่วนวิธีแก้ไขที่ไม่ได้ผล อันดับแรกคือ ทำตัวสนิทสนมด้วย มีความถี่ 3 รองลงมา 3 อันดับเท่ากัน คือ พูดคุยนอกเวลา, ถ้ามถึงปัญหาทางบ้าน และดักเตือน ซึ่งมีความถี่ 2 วิธีอื่น ๆ ที่จะใช้ ที่มีความถี่สูงสุด คือให้ทำงานรวมกัน ปลอดภัย และเรียกให้ตอบงานบ่อย ๆ มีความถี่ 2

ปัญหาด้านสองคือ เข้ากับเพื่อนไม่ได้ มีความถี่ 7 และวิธีแก้ไขที่ไดผลคือ เรียกมาคุยนอกเวลาที่มีความถี่ 2 ส่วนวิธีแก้ไขที่ไม่ได้ผลคือ พยายามหาโอกาสพูดคุยด้วย มีความถี่ 2 และวิธีอื่น ๆ ที่จะใช้ที่มีความถี่สูงสุด 2 อันดับแรกคือ พยายามหาโอกาสพูดคุยด้วย และปลอดภัย มีความถี่ 2

ปัญหาด้านที่ 3 คือ ไม่เชื่อมั่นในตนเอง มีความถี่ 5 และวิธีแก้ไขที่ไดผลที่มากที่สุดคือ ระวังให้เกิดความมั่นใจโดยตอบง่าย ๆ มีความถี่ 2 และวิธีแก้ไขที่ไม่ได้ผลคือ ให้ความเป็นกันเอง และดี มีความถี่ 1

ตาราง 15 ปัญหาพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียน และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอนทางประสบการณ์และไมประสบผลสำเร็จในระดับประถมศึกษา

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ประสบการณ์ชั้นเรียน	ความถี่	วิธีแก้ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ศึกษาความยากเข้าใจ	ความถี่
1) ขวณเพื่อนคุยในเวลาเรียน	62	ดักเตือนแนะนำให้ตั้งใจเรียน	18	ดักเตือนแนะนำให้ตั้งใจเรียน	12	สนใจเอาใจใส่เด็กมาก ๆ	5
		เรียกถามในชั้นเรียนบ่อย ๆ	12	ดักเตือนในชั้นเรียน	8	เรียกตอบบ่อย ๆ	5
		สนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษ	8	ดักเตือนในชั้นเรียน	7	ดักเตือน	4
		ให้เรียน	5	เรียกถามในชั้นเรียนบ่อย ๆ	5	ชี้แจงผู้ปกครอง	3
		ให้นั่งหน้าชั้นเรียน	4	ดูจะทำโทษ	5	ชมเชย	3
		ชมเชย	4	ดักเตือน	4	พูด ๆ	3
		ทำโทษ	3	ไม่สนใจ	4	ให้ยืนหน้าชั้น	3
		ดูว่า	3	พูดด้วยดี ๆ	3	ลงโทษ	3
		จับแยกที่นั่ง	2	หยุดพูดแล้วมองหน้า	2	ศึกษาประวัติ	2
		ดักเตือน	2	เรียกให้มานั่งข้างหน้า	2	ดักเตือน	2
		ไม่สนใจ	2	พยายามเกลี้ยกล่อมเด็ก	2	ไม่สนใจ	2
		ตั้งให้เป็นหัวหน้า	2	อบรมสั่งสอนในชั้น	2	บังคับ	2
		สอบประวัติครอบครัว	1	ไล่ออกนอกห้อง	1	อบรม	2
		วางตัวให้เด็กเกรงกลัว	1	ทำโทษ	1	ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม	2
			1	ห้ามปราม	1	ให้พบปากตัวเอง	1

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
สัณยคดีพิเศษ	1	ให้กำลังใจ	1	ให้กำลังใจ	1	ให้กำลังใจ	1
ข้อเท็จจริง	1	เรียกมาทำงานใกล้ ๆ	1	เรียกมาทำงานใกล้ ๆ	1	เรียกมาทำงานใกล้ ๆ	1
สอบถามครูประจำชั้น	1	บอกครูพิเศษให้เด็กเล่น	1	บอกครูพิเศษให้เด็กเล่น	1	บอกครูพิเศษให้เด็กเล่น	1
เป็นกันเองกับเด็ก	1	คอยเรียกให้ฟัง	1	คอยเรียกให้ฟัง	1	คอยเรียกให้ฟัง	1
จัดกิจกรรมมาก ๆ	1	อธิบายบทเรียนช้า ๆ	1	อธิบายบทเรียนช้า ๆ	1	อธิบายบทเรียนช้า ๆ	1
ให้คาบไม่บรรพ	1	ให้ถามนักเรียนหญิง	1	ให้ถามนักเรียนหญิง	1	ให้ถามนักเรียนหญิง	1
ขอรอง	1	ให้มาพูดหน้าชั้น	1	ให้มาพูดหน้าชั้น	1	ให้มาพูดหน้าชั้น	1
ห้ามไม่ให้เล่นของ	1	ให้เด็กรับผิดชอบ	1	ให้เด็กรับผิดชอบ	1	ให้เด็กรับผิดชอบ	1
เขาไปเล่นใกล้ ๆ	1	ให้เด็กรับผิดชอบ	1	ให้เด็กรับผิดชอบ	1	ให้เด็กรับผิดชอบ	1
ตั้งระเบียบวินัย	1	ย้ายไปนั่งกับเพื่อนไม่สนิท	1	ย้ายไปนั่งกับเพื่อนไม่สนิท	1	ย้ายไปนั่งกับเพื่อนไม่สนิท	1
ให้กราบผู้หญิง	1	ให้นั่งเรียนกับคนสนใจเรียน	1	ให้นั่งเรียนกับคนสนใจเรียน	1	ให้นั่งเรียนกับคนสนใจเรียน	1
ครูคอยมองเสมอ	1	หักคะแนน	1	หักคะแนน	1	หักคะแนน	1
ให้มานั่งติดกับครู	1	สอนพิเศษ	1	สอนพิเศษ	1	สอนพิเศษ	1
ให้มานั่งติดกับผู้หญิง	1	ขอสัญญา	1	ขอสัญญา	1	ขอสัญญา	1
ให้มานั่งติดกับผู้หญิง	1	ให้กำลังใจ	1	ให้กำลังใจ	1	ให้กำลังใจ	1
ให้มานั่งติดกับผู้หญิง	1	ให้กำลังใจ	1	ให้กำลังใจ	1	ให้กำลังใจ	1

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้	ความถี่	วิธีแก้	ความถี่	วิธีแก้	ความถี่
		จะเชิญผู้ปกครองมาพบให้สัญญาให้ชวยงานเล็ก ๆ น้อย ๆ บริหารครูพี่เลี้ยง	1 1 1 1				
2) แยกเพื่อนใน เวลาเรียน	40	เรียกมาคุยส่วนตัวและชักถาม เรียกให้ตอบขณะเรียน ดักเตือนขณะสอน ห้ามมีเพื่อนยุ่งเกี่ยว ไม่สนใจ ปล่อยปละละเลย สอนพิเศษ ดักเตือน ผู้แจ้ง ดักเตือน	11 3 2 2 2 2 2 2 2 2	ดัก ให้ความสนใจเป็นพิเศษ เรียกมาคุยส่วนตัว จะตหรือหักคะแนน แนะนำชี้แจง ดักพิเศษ เรียกให้ตอบงานบ่อย ๆ สืบประวัติครอบครัว ดักพิเศษ	7 4 3 3 2 2 2 2 2 2	ผู้แจ้งบ่อย ๆ ทำโทษ บังคับ ทำตัวให้เด็กรักและเชื่อถือ เรียกมาคุยถึงครอบครัว ให้ความสนทนิตสนม ให้ยืนหน้าชั้น ให้ทำการบ้านมากกว่าคนอื่น ยอม	4 4 2 2 2 1 1 1 1

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ที่ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ที่ศึกษาความถี่จนอาจแก้ไขความถี่	ความถี่
		ส่งสอน	2	ให้คนคนเดียว	2	คัดเคื่อน	1
		ชมเชย	2	ให้คนหลายคน	1	ให้เพื่อนทำตัวอย่างใหญ่	1
		ให้เขียนหนังสือมากขึ้น	2	คนหาสาเหตุ	1	พูดทำโทษ	1
		ติดตามการกระทำของเด็ก	1	ส่งสอน	1	ดู	1
		ให้ทำกิจกรรมมากกว่าคนอื่น	1	พยายามดีด้วย	1		
		ให้ช่วยทำงาน	1	บังคับ	1		
		ให้ทำโทษวิเศษ	1				
		ให้เขียนเรียน	1				
		พูดหลัง	1				
		คำคโทษ	1				
3) พฤติกรรมกวน เช่น เตะ โตะ แฉกเสียง	25	แนะนำ	6	ให้ความสนใจพูดคุยส่วนตัว	7	เรียกมาคุยส่วนตัว	4
		เรียกคุยส่วนตัวถึงประวัติ	4	ชี้แจงคัดเคื่อน	5	ให้ทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่น	2
		เรียกถามให้ตอบในชั้น	4	บดอบใจ	2	ให้การบ้านมากกว่าคนอื่น	2
		ให้เขียน หรือ ตี	4	ดู	1	ให้ความเอาใจใส่มากขึ้น	2

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ที่ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ที่ศึกษาความถี่ของภาวะ	ความถี่
		ให้ทำกิจกรรมมาก ๆ	4	พูดคุย ๆ	1	ชมเชย	2
		ไม่สนใจ ปล่อยให้ละเลย	3	ไม่พูดคุยกับเด็ก	1	ใช้งานพิเศษ เช่น เล่นเกมกระดานคำ	2
		ทำโทษ	2	ให้ทำกิจกรรมร่วมกัน	1	ตั้งเป็นหัวหน้าชั้น	1
		ชมเชย	2	ให้ทำหน้าที่ลูกบวกรัก	1	ใช้จิตวิทยาอย่างสูง	1
		อบรมใกล้ชิด	2			ให้ยืนหน้าชั้น	1
		พูดคุยสอน	1			ให้ควมสนทนสนม	1
		กระตุ้นใจให้ตั้งใจเรียน	1			ชี้แจง	1
		หาเพื่อนสนใจ	1			บังคับ	1
		สร้างบทเรียนที่น่าสนใจ	1				
		คำขวัญ	1				
		ให้กราบผู้หญิง	1				

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้	วิธีแก้ประสบผลสำเร็จ	ความถี่
		สอนพิเศษ	1					
		ฝึกทำงานอดิเรก	1					
4) เล่นกับเพื่อนในเวลาเรียน	25	เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด	6	เรียกคุยส่วนตัวและดักเตือน	7	สนใจเป็นพิเศษ	สนใจเป็นพิเศษ	5
		ดักเตือน	5	ตั้งเป็นหัวหน้า	1	ขอความร่วมมือจากครูปกครอง	ขอความร่วมมือจากครูปกครอง	4
		ให้ยืนเรียน	4	ชมเชยเมื่อทำดี	1	บังคับ	บังคับ	3
		เรียกมาซักถาม	4	จัดกิจกรรมสนุก ๆ ทั้งชั้น	1	คุยส่วนตัว	คุยส่วนตัว	3
		สื่	2	จัดกิจกรรมให้พิเศษ	1	ดักเตือน	ดักเตือน	2
		ชมเชย	2	ให้ทำงานมากกว่าคนอื่น	1	วางตัวเป็นกลาง	วางตัวเป็นกลาง	2
		พูดดี ๆ	2	ให้ยืนเรียน	1	จัดกิจกรรมเป็นพิเศษ	จัดกิจกรรมเป็นพิเศษ	2
		ให้ช่วยทำงานอดิเรก	2	ให้นั่งใกล้ครู	1	สื่	สื่	1
		เรียกให้ตอบในชั้น	1	สนใจพิเศษ	1	พบหลัง	พบหลัง	1
		มองบ่อย ๆ ในขณะเล่น	1	ให้ช่วยงานเล็ก ๆ น้อย ๆ	1	ชี้แจง	ชี้แจง	1
		ทำโทษ	1	ส่งสอนรวมทั้งชั้น	1	ไม่สนใจ	ไม่สนใจ	1
		ในวงกบเด็กเรียนเก่ง	1	ให้ความเป็นกันเอง	1	จะทำโทษ	จะทำโทษ	1

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
		เขาไปยืนใกล้ ๆ หลบหลัง อบรม ไม่สนใจ	1 1 1 1	จะทำโทษ เรียกถาม คอยเรียกให้ฟัง ให้ถามนักเรียนหญิง ให้ยืนโต๊ะหน้า ห้ามปราม ชักถามครูประจำชั้น ทำโทษ	1 1 1 1 1 1 1 1	วิธีแก้ปัญหคือการหาเพื่อนจากเด็ก ขอความร่วมมือจากครูทุกคน บอกจุดมุ่งหมายก่อนสอน ฟังความคิดเห็นของคนอื่น ให้กำลังใจ ให้ทำงานมากกว่าคนอื่น ให้มีการประกวดผลการเรียน ให้รางวัลความประพฤติ	1 1 1 1 1 1 1 1
5) จะอะไรววาย	22	จะแจ้งเด็กเตือน ให้ความสนใจเอาใจใส่ เรียกถามคำถามประวัติและสาเหตุ ให้ยืนเรียน ชี้ ขอความร่วมมือครูประจำชั้น	5 4 4 3 3 2	จะแจ้งเด็กเตือน เรียกคุยส่วนตัวถามสาเหตุ ทำโทษ สั่งสอน ให้ทำงานช่วยเหลือ แยกที่นั่งกับเพื่อน	5 4 2 1 1 1	ขอความร่วมมือจากครูทุกคน บังคับ อบรม ชมเชย ให้ยืนเรียน แนะนำเด็กเตือน	3 3 2 2 2 2

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัญหา	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่
	ขอความร่วมมือจากบุคลากร ให้ทำกิจกรรมมาก ๆ	2	ขอสัญญา ให้ทำงานท่ามกลางคนอื่น	1	ขอความร่วมมือจากบุคลากร ไม่สนใจ ปล่อยให้ละเลย	2
	พักจากชีวิต ๆ ส่งสอน	2	ชมเชย	1	คาดหวัง	1
	คาดหวัง	1	ช่วยเหลือ	1	ให้ทำกิจกรรมมาก ๆ	1
	คาดหวัง	1	ให้ความเป็นกันเอง	1	ลงโทษ	1
	ชมเชย	1	อบรม	1	เป็นกันเอง	1
	ขอ ยกให้เป็นใหญ่	1	ดู ดี	1	ปล่อย	1
			ดี	1	ให้แสดงความสามารถหน้าชั้น ให้ออกนอกห้องเรียน ให้รับผิดชอบงานบางอย่าง	1
6) พักสอนแทรก	14	5	ดี	3	ดี	3
ครูขณะสอน		2	ดี	3	ดี	1
		2	ดี	2	ดี	1

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
		ดักเดือน พดด้ ี ี	1 1	พดด้ ี ี พดด้ ี ี	1 1		
8) ลูกเกินขณะครุ สอน	9	ให้ความสนทนิตสนนควย ไหญนเรียน ทำโทษ ดักเดือน ขอความรวมมื่อจากครูประจำชั้น ขอความรวมมื่อจากผูปกครอง ไคคาบคินสอ ไผนั้งทนากบเพอนลท พดด้ ี ี	2 1 1 1 1 1 1 1	พดด้ ี ี วากลวดักเดือน ทำโทษ ทวมลุดจากท ค ถามบอย ี ขอรอง ไมสนใจ พดด้ ี ี เรยไผนั้งทเดิม จกจกรรมไผนั้ง ไคไคแสดงควมคิไคไค	3 3 3 2 2 2 1 1 1 1 1 1	สนใจเป็นพิเศษ บังคับ แนะนำ เป็นกันเอง ขอความรวมมื่อจากผูปกครอง ขอความรวมมื่อจากคณศตร จกจกรรมไผนั้ง พดด้ ี ี กบเคก	1 1 1 1 1 1 1 1

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
9) ชุกชน	5	เรียนมาคุยส่วนตัว ไม่สนใจ	1	อบรมตั้งเดือน	2	ทำโทษอย่างหนัก	2
10) ตะโกนพูดกับ เพื่อนข้างกลาง	1		1	กวาดขึ้นการเรียน เรียนมาทำโทษ	1		
11) ตะโกนตอบครู	1	แนะนำหลักการตอบ ชมเชยถ้าทำดี ให้ออกนอกห้องเรียน	1	วางลาวตั้งเดือน ทำโทษ ไม่สนใจ	1		
12) แหยงเพื่อนตอบ งาน	1	ตั้งเดือน	1			แนะนำหลักการตอบครู ชมเชยถ้าทำดี ให้ออกนอกห้องเรียน	1 1 1
						ตั้งเดือน	1

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่าปัญหาพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียน ในระดับประถมศึกษา ที่พบบ่อยที่สุด คือ ขวนขวายในเวลานเรียน มี
ความถี่ 62 และวิธีแก้ไขโดยผลมากที่สุด อันดับแรกคือ ตักเตือนแนะนำให้ตั้งใจเรียน มีความถี่ 18 รองลงมา คือ ปรึกษากับครูในชั้นเรียนบ่อย ๆ มี
ความถี่ 12 ถัดไปคือสนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษ มีความถี่ 8 และให้ยืมเรียนมีความถี่ 5 ส่วนวิธีที่แก้ไขได้ผล อันดับแรกคือตักเตือนและแนะนำให้ตั้งใจ
เรียนเช่นกัน มีความถี่ 12 รองลงมาคือ ตักเตือน มีความถี่ 8 และ ให้ยืมหนังสือที่มีความถี่สูงสุดคือ สนใจเอาใจใส่มาก ๆ
และเรียกให้ตอบบ่อย ๆ ซึ่งมีความถี่ 5 เท่ากัน

ปัญหาค้นคว้าอิสระ คือ แหะแหย่เพื่อน มีความถี่ 40 วิธีที่แก้ไขได้ผลมากที่สุด คือ ปรึกษากับครูส่วนตัว และชักชวนซึ่งมีความถี่ 11 รองลงมาคือ
เรียกให้ตอบขณะเรียน มีความถี่ 3 ส่วนวิธีที่แก้ไขได้ผล อันดับแรกคือ ตักเตือนแนะนำให้ตั้งใจเรียน มีความถี่ 4 ถัดไปคือ
ปรึกษากับครูส่วนตัว และขู่จะตี หรือหักคะแนน ซึ่งมีความถี่ 3 เท่ากัน และวิธีการที่เสนอแนะ มีความถี่สูงสุดคือ ให้งานพิเศษ ซึ่งมี
ความถี่ 4 เท่ากัน

ปัญหาค้นคว้าอิสระมี 2 อันดับ คือ พฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียน เช่น เกาะโต๊ะ แดกเสียง ซึ่งมีความถี่ 25 วิธีการที่แก้ไขได้ผลมากที่สุด คือ แนะนำ
มีความถี่ 6 รองลงมา มี 4 อันดับเท่ากัน คือ ปรึกษากับครูถึงประวัติ, ปรึกษากับเพื่อนในชั้นเรียน หรือ ตักเตือนให้ทำกิจกรรมมาก ๆ ซึ่งมีความถี่ 4
ส่วนวิธีที่แก้ไขได้ผล อันดับแรก คือ ให้ความสนใจพูดคุยส่วนตัว มีความถี่ 7 รองลงมาคือ ชักชวนตักเตือน มีความถี่ 2 และวิธีการที่เสนอแนะที่มี
ความถี่สูงสุดคือ ปรึกษากับครูส่วนตัว มีความถี่ 4

ส่วนปัญหาค้นคว้าอิสระ เล่นกับเพื่อนเวลาเรียน มีความถี่ 25 วิธีที่แก้ไขได้ผล อันดับแรกคือเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด มีความถี่ 6 รองลงมา
คือ ตักเตือน มีความถี่ 5 ถัดไปเป็น 2 อันดับเท่ากันคือ ให้ยืมเรียน และปรึกษากับครู มีความถี่ 4 ส่วนวิธีที่แก้ไขได้ผลอันดับแรกคือ ปรึกษากับครู
ตัวและตักเตือนมีความถี่ 7 และขอเสนอแนะ มีความถี่สูงสุดคือ สนใจเป็นพิเศษ มี 5

ตารางที่ 16 ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอนที่ประสบผลสำเร็จ และไม่ประสบผลสำเร็จ ในระดับมัธยมศึกษา

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
1) ขวณเพื่อนชยในชั้นเรียน	26	ให้ความเป็นกันเองพูดคุยกับเด็ก ๆ อบรมแนะนำ เรียมมาสนทนาคัดเคตอน ซักถามประวัติ ไ้ยนทนาค้น ซักถาม ให้ชยเหลืองานเล็ก ๆ นอย ๆ ให้เด็กแสดงความสามารถหน้าชั้น แสดงทางางโมโท คิดคณูปการอง ให้ความสนใจ พูดคุยเปรียบเทียบชยคางคนอน ทกลาย ๆ กัน วางเฉย	5 5 5 3 3 2 2 1 1 1 1 1 1 1	อบรมคเคตอน ด เรียมมาสนทนา เรียมกใหคอบงาน ไมสนใจ ค กวคชันการทางาน แนะนำเพื่อนไมไ้สนใจ ไ้ยนคอบไมมบรรทค พองครูประจำชัน แกลลงม คยเป็นกันเอง เอาคะแนนช 1 1	4 3 3 3 2 2 2 1 1 1 1 1 1 1	พคคี่ ๆ อดทน วกลาวคักเคตอน คคคณูปการอง ณมประวัค ทำคัวสนไ้สนม เรียมกใหคอบ ไ้ประสมการรวรณมาแกล หวนลอมคค ชมเชย รายงานครูประจำชัน-ครูปใหญ่ แนะนำช้แจจ กวคชันการทางาน วางทาไฟเคคกลว บ้งคบ ลงโทษ	4 2 2 2 2 2 1 1 1 1 1 1 1 1

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาละดับโรงเรียน	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาละดับเขตพื้นที่	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาละดับกระทรวง	ความถี่
		ใช้ครูพี่เลี้ยงจัดการ	1				
		ดู	1				
		ดู	1				
		เอาเรื่องตลก ๆ มาคุย	1				
		ตั้งเป็นผู้นำ	1				
		ขอรอง	1				
2) ขอบข่ายเพื่อน	12	เรียกให้ตอบในที่	2	เรียนมาคุยอย่างเป็นกันเอง	3	ทำโทษ	2
ในขณะเรียน		ให้ยืนเรียน	2	ให้ตอบคำถาม	2	ไม่สนใจ	1
		ดูบ้าง	2	วางแถวตั้งเค้น	1	ชมเชยเมื่อทำดี	1
		คิดตอบปกครอง	1	ชักถามประวัติ	1	วางแถวตั้งเค้น	1
		ไม่สนใจ	1	ดู	1	คิดตอบปกครอง	1
		ให้รวมกิจกรรมมากกว่าเพื่อน	1	ดูจะคิดคะแนน	1	ดู	1
		ให้บันทึกโต๊ะ หน้าชั้น	1	บอกครูประจำชั้นให้เค้น	1	ดูจะคิดคะแนน	1
		ให้มีโอกาสพูดขณะสอน		แกล้งชม	1	ให้ตอบคำถาม	1

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหามาตรฐาน	ความถี่	วิธีแก้ปัญหามาตรฐาน	ความถี่	วิธีแก้ปัญหามาตรฐาน	ความถี่
		อธิบายใหม่และถามซ้ำจนตอบได้ หยุดสอน คัดลอก	1 1 1	พยายามพูด พยายามหาโอกาสพูดคุย ตั้งใจเป็นผู้นำ ขอรอง เอาใจ	1 1 1 1 1	สนับสนุนกับเด็ก พยายามพูด ๆ หาโอกาสพูดคุย บังคับ	1 1 1 1
3) กอถวนขึ้น เรียน เช่น เกาะโต๊ะ แผดเสียง	9	ให้ความใกล้ชิดสนับสนุน คัดลอกเด็ก บอกครูพี่เลี้ยงให้เด็กคัดลอกและทำ โทษ สติ เอาเรื่องแปลก ๆ มาเล่า ดูอย่างกริยาวราต หยุดสอน เรียกถามบ่อย ๆ	3 3 2 2 1 1 1 1	อบรมเด็กเดือน ไม่สนใจให้ทำตามสบาย ห้ามปรามส่วนตัว วากลารวม ๆ ให้ความสนใจ	2 1 1 1 1	ดูว่า ลงโทษ ไม่สนใจให้ทำตามสบาย	2 2 1

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาลำดับแรก	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาลำดับที่สอง	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาลำดับที่สาม	ความถี่
4) ลูกเดินเกาะ ครุสออน	9	สอบถามประวัติ ทำตัวสนิทสนม แนะนำชี้แจง ใช้ประสบการณ์ช่วยแนะนำ ให้ตอบคำถาม ให้ยื่นเรียน	3 1 1 1 1 1	ให้ตอบคำถาม เรียบเรียงบทสนทนาจากกล่าว ดี กวดขันการทำงาน ให้ความสนใจ บอกสรุปประจำวันที่ตอน แถลง ตั้งให้เป็นผู้นำ สอนพิเศษ ขอรอง	3 3 1 1 1 1	สอบถามประวัติ ทำตัวสนิทสนมด้วย ให้ตอบคำถาม แนะนำชี้แจง ใช้ประสบการณ์ช่วยแนะนำ หวานลอมเด็ก กวดขันการทำงาน ให้ความสนใจ คอยเรียกอยู่เสมอ บังคับ ลงโทษ	2 2 2 1 1 1 1 1 1 1
5) พุดเสียงดัง เอะอะโวย วาย	8	เฉยไม่สนใจ ดูเบา	1 1	อบรมตักเตือน ไม่สนใจ ปล่อยให้ทำตามสบาย	2 2	ไม่สนใจปล่อยให้ทำตามสบาย ชมเชยถ้าทำดี	1 1

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
		สนใจเป็นพิเศษ กวดขันการทำงาน	1 1	1 1	2 1 1 1 1	อบรมส่งเสริม บังคับ ลงโทษ	1 1 1
6) พฤศจิกายน ครู	7	ดูให้เด็กได้มีโอกาสพูดและสอน ให้รวมกิจกรรมมากกว่าเพื่อน ให้ยืนที่โต๊ะ หน้าชั้น พูดอย่างเอารัดใจ	2 1 1 1 1	2 1 1 1 1	ทำโทษ ดู ไม่สนใจ	2 1 1	

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีเก็บประสพผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีเก็บประสพผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีเก็บศึกษาความสนใจแก้ไข	ความถี่
7) เล่นกับเพื่อน ในเวลาเรียน	6	ชี้แจงถึงการปฏิบัติตัว เรียนมาสนทนาคำถาม ซักถามประวัติ สนใจมากขึ้น ชมเชย เมื่อตอบถูก เรียกให้ตอบคำถาม จับตาดูเรียนในนาเรียน ซักถามบ่อย ๆ	1 1 1 1 1 1 1	วากลว เรียกมาคุย เรียกให้ตอบคำถาม ซักถาม กวาดค้นการทำงาน	1 1 1 1 1	ทำโทษ หว่านล้อมเด็ก เรียกให้ตอบคำถาม กวาดค้นการทำงาน สนใจเด็กเป็นพิเศษ	1 1 1 1 1
8) รักชวนเพื่อน ไม่ให้เข้าห้อง ครู	2	เรียกให้ตอบคำถาม ซักถามให้เด็กสนใจ แสดงสีหน้าไม่พอใจ สนทนาเวลาว่างเรื่องสนุก ๆ	1 1 1 1			บังคับ ตามใจเด็ก	1 1

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่าปัญหาพฤติกรรมบกพร่องชั้นเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา พบมากที่สุดคือ วิชาเพื่อนคุยในชั้นเรียน มีค่า 26 วิธีแก้ไขได้ผล 3 อันดับแรกที่แตกต่างกันคือ ให้ความเป็นกันเอง พูดคุย กับเด็ก และอบรมแนะนำ ซึ่งมีค่า 5 รองลงมาเป็น 2 อันดับ คือ ปรึกษามาสนทนาคัดเตือนและชักจูงประวัติ มีค่า 3 ส่วนวิธีแก้ไขไม่ได้ผล อันดับแรกคือ อบรมเด็กเพื่อความดี 4 รองลงมาเป็น 3 อันดับแรกคือ ปรึกษาสนทนา และเรียกให้ตอบงาน ซึ่งมีค่า 3 ส่วนขอเสนอแนะที่มีความดีสูงสุด คือ พัก ๆ ขอนหวาน มีค่า 4

ปัญหาอันดับที่สอง คือ ขอบเขตเพื่อนในขณะเรียน มีค่า 12 วิธีแก้ไขได้ผล 3 อันดับแรกที่แตกต่างกันคือ เรียกให้ตอบในชั้นเรียน ให้อยู่ และ ดูบาง มีค่า 2 ส่วนวิธีแก้ไขไม่ได้ผล อันดับแรกคือ ปรึกษามาคุยอย่างเป็นกันเอง มีค่า 3 รองลงมา คือให้ตอบคำถาม มีความดี 2 และขอเสนอแนะที่มีความดีสูงสุดคือ ทำโทษ มีค่า 2

ปัญหาอันดับ 3 มี 2 อันดับ ที่เท่ากันคือ ก่อความชั้นเรียนจนเคาะโต๊ะ แดะเสียง มีค่า 9 วิธีแก้ไขได้ผล 2 อันดับแรกคือ ให้ความใกล้ชิดสนิทสนม และดักเตือน มีค่า 3 ส่วนวิธีแก้ไขไม่ได้ผลอันดับสูงสุด คือ อบรมเด็กก่อน มีค่า 2 และวิธีที่เสนอแนะที่มีความดีสูงสุด คือ ดูกำ และลงโทษ ซึ่งมีค่า 2 เท่ากัน และปัญหาอีกปัญหาคือ ลูกเดินขณะครูสอน มีค่า 9 วิธีแก้ไขได้ผลมากที่สุด คือ สอบถามประวัติ มีค่า 3 ส่วนวิธีแก้ไขไม่ได้ผล 2 อันดับสูงสุดคือ ให้ตอบคำถาม และเรียกมาสนทนา มีค่า 3 เท่ากัน และวิธีที่เสนอแนะที่มีความดีสูงสุด มี 3 อันดับเท่ากัน คือ สอบถามประวัติ ทำตัวสนิทสนมคุย และให้ตอบคำถาม มีค่า 2 เท่ากัน

ตาราง 17 ปัญหาอื่น ๆ และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จใน
 ประถมศึกษา

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
1) พฤติกรรม	45	เรียกไปพูดคุยด้วย พูดคุย ๆ กับเด็ก ตักเตือนส่วนตัว ไม่สนใจ แนะนำ ตักเตือน สนใจเป็นพิเศษ ชักจูง ขอความร่วมมือจากครูปกครอง เอาจริงเอาจัง เอาแค่แถม ไม่สนใจ ให้งานมากกว่าคนอื่น ห้ามปราม ชมเชยเมื่อทำดี ให้ความรัก มีความอดทน ให้รวมกิจกรรม	5 5 5 4 4 3 3 3 2 2 2 2 2 2 2 2 2 1	ตักเตือน ลงโทษ สนใจเป็นพิเศษ ตักเตือน ชมเชย แนะนำ ชักจูง เอาจริงเอาจัง ให้รางวัลเล็กน้อย พูดคุย ๆ ให้กำลังใจ อดทน แกล้งคนอื่น พูดตักเตือน ให้กำลังใจ อดทน แกล้งคนอื่น พูดตักเตือน ชมเชย	12 8 6 4 3 3 3 3 3 2 2 2 1 1 1 1 1 1	ชักจูง ทำโทษ แนะนำ สนใจเป็นพิเศษ ตักเตือน ขอความร่วมมือจากครูปกครอง เอาจริงเอาจัง เอาแค่แถม ไม่สนใจ ให้งานมากกว่าคนอื่น ห้ามปราม ชมเชยเมื่อทำดี ให้ความรัก มีความอดทน ให้รวมกิจกรรม	6 6 5 4 3 3 3 2 2 1 1 1 1 1 1 1 1

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
		หว่านล้อม	1	ให้รางวัล	1	ให้รางวัล	1
		ดงโทษให้วัด	1	แนะนำให้เพื่อนรุ่นพี่	1	ตั้งเป็นหัวหน้า	1
		แลกเปลี่ยน	1	คุยกับพ่อแม่	1	อบรม	1
		ให้ช่วยทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ	1			ให้เด็กมีเวลาปรับตัว	1
		พยายามใกล้ชิดสนิทสนม	1			เรียกมาคุย	1
		ให้ทำกิจกรรมมากกว่าคนอื่น	1			พูดคุย ๆ	1
		ให้ออกนอกห้องเรียน	1			ให้หลักจิตวิทยา	1
		ชมเชยเมื่อทำดี	1				
		ห้ามปราม	1				
		ดักเตือนขณะสอน	1				
		ขอสัญญา	1				
		เอาใจ	1				

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่				
2)ขาดเรียนบ่อยๆ 26		ชักถามสนทนาส่วนตัว ทำโทษ เรียกมาพูดคุย ะ ปลดปล่อยให้มาโรงเรียน ขอรับรองให้ทางบ้านช่วยกวดขัน สนใจเป็นพิเศษ ให้ความเป็นกันเอง แนะนำ ดู คอยถามอยู่เสมอ สร้างบทเรียนใหม่ให้สนใจ ดักเตือน คำตักโทษ		4 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1		ถามสาเหตุ ชี้แจงข้อกต แนะนำดักเตือน ขอความร่วมมือจากทางบ้าน จัดซื้อคนขาดกต ให้ความสนใจเป็นพิเศษ ชักถามในชั้น กวดขันการเรียน ส รายงานครูประจำชั้น ไม่สนใจ		4 3 3 2 2 2 2 1 1 1 1 1		ขอความร่วมมือจากทางบ้าน สนใจเป็นพิเศษ เชิญญาติของลงโทษผู้ผิด ทำป้ายชื่อคนขาดกต สร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน เตรียมการสอนด้วยความสนใจ กวดขัน แนะนำ ทำโทษ ดักเตือน ไม่สนใจ เดาเรื่องนอกบทเรียนให้ฟัง		3 3 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคัดสรรสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคัดสรรสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคัดสรรความสำเร็จ	ความถี่
3) ทัศนเรียน และโรงเรียน	19	พูดคุยซักถามสาเหตุ เอาใจใส่เป็นพิเศษ แนะนำ เป็นกันเอง ตั้งใจเป็นพิเศษ สอนพิเศษ ดี	11	ทำโทษ	3	ตัดเตือน	3
			3	ซักถามสาเหตุ	2	ไปพบผู้ปกครอง	3
			2	ชมเชยเมื่อทำดี	2	ให้หลักจิตวิทยา	1
			2	ไม่สนใจ	1	ดู	1
			1	เป็นกันเอง	1	ทำโทษ	1
			1	ให้ทำการบ้านน้อยๆ	1	ชื่นชมแนะนำ	1
			1	บอกครูประจำชั้นให้ตัดเตือน	1	ซักถามเสมอ	1
			1	ดู	1	เอาใจใส่	1
			1	ชมเชย	1	ชมเชย	1
			1	อบรมส่วนตัว	1	ชมเชย	1
			1	อบรมทั้งชั้น	1	ชมเชย	1
			1	ตัดเตือน	1	ชมเชย	1
			1	ชมเชย	1	ชมเชย	1

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ไขที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ที่ศึกษาความถี่จนอาจแก้ไข	ความถี่
4) นอนหลับใน เวลาเรียน	18	ชักถามปัญหาจากเด็ก เรียกให้ตอบเสมอ แนะนำคำเตือน สนใจเป็นพิเศษ เรียกมาคุยส่วนตัว พูดคุยกัน ๆ สอนพิเศษ ให้ช่วยทำงานเล็ก ๆ น้อย เอาไว้ใจใส่ดูแล ติดตามการกระทำของเด็ก เล่าเรื่องนอกบทเรียน ให้เรียน ให้ออกไปต่างที่ แนะนำให้เพื่อนเตือน ให้รวมกิจกรรมบ่อย ๆ	7 5 4 2 2 2 2 1 1 1 1 1 1	แนะนำคำเตือน เรียกมาคุยด้วย ตั้งเป็นหัวหน้า ชมเชยเมื่อทำดี ดี เป็นกันเอง ปลอบใจ จัดกิจกรรมบ่อย ๆ พูดคุย ๆ เรียกให้ตอบงานบ่อย ๆ	2 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	ใช้การสอบเพื่อตรวจสอบมาก ๆ เรียกเก็บมาสอบถาม พูดคุย ๆ ศึกษาเด็ก โทรศัพท์จิตวิทยา ปรึกษาผู้ปกครอง สอบถามกฎระเบียบ เรียกให้ตอบงานบ่อย ๆ แนะนำ ตามไปบ้าน ให้ทำงานบ่อยลง ดี	2 2 2 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคณะสงฆ์	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคณะสงฆ์	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคณะสงฆ์	ความถี่
		ให้บุตรครองกวดขัน	1				
5) ทำทางแปลก ๆ ในทางไม่ดี	16	แนะนำคัดค้าน เรียนมาคุยบ่อย ๆ ให้ความรักความสนใจ พยายามไกลลิต แนะนำผู้ปกครอง คอยเรียก รายงานครูประจำชั้น ขู่ สติ ให้ตนเองเดียว ทำเป็นไม่สนใจ สอบถามเพื่อน บอกอ้อมๆ เบื้องหลัง	5 3 3 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	แนะนำคัดค้าน เรียนมาคุยบ่อย ๆ ทำโทษ เอาจริงเอาจังขณะสอน พยายามพูดคุยในขณะสอน ให้ออกมาพูดหน้าชั้น สติ สั่งสอนรวมทั้งชั้น สังเกตพฤติกรรม สอบประวัติ อบรม ไม่สนใจ	5 3 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	ให้ความสนใจเป็นพิเศษ ขู่หักคะแนน ศึกษาเหตุ แนะนำคัดค้าน ทำความรู้จักกับพ่อแม่ เอาจริงเอาจัง ให้โอกาสได้แสดงออก สั่งสอน ไม่สนใจ ให้โอกาสได้รวมกิจกรรม ทำตนเป็นไบนาศนใจ ทำโทษบ่อย ๆ ให้ตนเองเดียว	4 3 3 2 2 2 2 1 1 1 1 1 1 1 1

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ที่ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ที่ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	ความถี่
						ทำตัวให้เด่น	1
5) แต่งกายไม่สุภาพเรียบร้อย	16	เรียงมาคุย ซักถามทางบ้าน ดักเตือน ชี้แจง ทำโทษ ให้ทางบ้านกล่าวโทษ ตั้งเป็นหัวหน้า ให้ความสนิทสนม ชมเยาะทำดี ภาคโทษ ไม่สนใจ	8	เรียงมาคุย ซักถามทางบ้าน	3	เป็นกันเอง	2
			3	สนใจเป็นพิเศษ	2	ไม่ใช้วิธีรุนแรง	1
			3	ส่งสอนรวมทั้งชั้น	2	สนใจเด็ก	1
			2	อบรม	2	ครูช่วยดูแลการแต่งกาย	1
			1	ดู	2	ดักเตือน	1
			1	ทำโทษ	2	ลงโทษ	1
			1	แนะนำดักเตือน	2	ขอความร่วมมือจากครูปกครอง	1
			1	ไม่สนใจ	1		
			1	ดู	1		
			1	ขอรอง	1		
			1	ส	1		
				พูดถึง	1		
				ไล่ออกนอกห้องเรียน	1		

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
7) แสดงท่าทางไม่สุภาพ	10	ให้ความสนใจเป็นพิเศษ	4	สนใจเป็นพิเศษ	5	ใจความตอน	1
		ศึกษาคำเด็กโดยการซักถาม	3	ดักเตือน	4	ไม่สนใจ	1
		ให้ความสนใจ	1	อบรมในชั้น	3	ทำท่าทางโกรธอย่างหนัก	1
		ชมเชย	1	แนะนำให้เพื่อนวินัย	1	เป็นกันเอง	1
		ดักเตือน	1	ให้ช่วยงานเล็ก ๆ น้อย ๆ	1	โรจิตวิทยาย่างสูง	1
		แนะนำ	1	บอกครูพี่เลี้ยง	1		
		ทำโทษ	1	ทำโทษ	1		
		เรียกให้ตอบคำถาม	1	อบรมส่วนตัว	1		
		สั่งสอน	1	ให้กำลังใจ	1		
8) ไม่มีวัสดุอุปกรณ์เพราะยากจน	10	ซักถามประวัติและสาเหตุ	4	ชี้แจงอบรม	3	ขอบริจาค	2
		แนะนำดักเตือน	2	ขอเพิ่มเพื่อนให้	1	ขอความร่วมมือจากทางบ้าน	1
		เอาใจใส่เป็นพิเศษ	2	ดักเตือน	1	ซักถามประวัติ	1
		ทำโทษ	1	ซักถาม	1	ดักเตือน	1
		ขอสมุดให้	1	ขอรางวัล	1	แสดงความสนใจ	1

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาลบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาลบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาลบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาลบผลสำเร็จ	ความถี่
9) เอาจานขึ้น มาทำ	10	เรียกมาคุยส่วนตัว ไม่สนใจ ดักเตือน ให้เด็กสัญญาว่าจะไม่ทำ คำตักโทษ ให้ออกนอกห้องเรียน ยกให้เป็นโทษ พูดจาดี ๆ ชี้แจงแนะนำ ชักชวนเสมอ	1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	เรียกมาคุยส่วนตัว ไม่สนใจ ให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทำโทษ ชกถาม ขออภัย ถามปราม ไม่สอนจนกว่าจะเก็บสมุด ดู	1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	อบรม ลงโทษ ดู เรียกมาคุยส่วนตัว ไม่สนใจ ให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทำโทษ ชกถาม ขออภัย ถามปราม ไม่สอนจนกว่าจะเก็บสมุด ดู	1 1 1 6 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1	ลงโทษ ดัก ชกถาม ขออภัย ถามปราม ไม่สอนจนกว่าจะเก็บสมุด ดู	1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ที่ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ที่ศึกษาจากผู้สอนภาษาไทย	ความถี่
๐) ขาดความรัก ความเอาใจ ใส่	5	แนะนำ	3	ให้ความสนิทสนมด้วย	2	เอาใจใส่มาก ๆ	3
		ปลอบโยน	2	ศึกษาเด็ก	1	ให้ความสนิทสนม	2
		สนใจมากขึ้น	2	คุยกับพ่อแม่	1	ปลอบโยน	2
		พยายามสนิทสนมด้วย	1	แนะนำ	1	เป็นกันเองกับเด็ก	2
		ทำงานร่วมกับเพื่อน	1	ปลอบโยน	1	แนะนำ	1
		ศึกษาเด็ก	1			ให้ทำงานร่วมกับเพื่อน	1
		ให้เพื่อนช่าง ๆ ช่วยดู	1				
๑) พูดเพ้อเจ้อ	9	สอบถาม	1	ดู	2	สนใจเด็กเป็นพิเศษ	1
		ชี้แจง	1	ไม่สนใจ	2	ได้ยินเรียน	1
		ได้ยินเรียน	1	ดักเตือน	2	ได้ยินคนเดียว	1
		ให้ความสนใจเล็ก ๆ น้อย ๆ	1	หยุดพักและมองหน้า	1	ไม่สนใจ	1
				เรียกคุยส่วนตัว	1	ดี	1
				กวาดจับพิเศษ	1		
				ห้ามปราม	1		

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
		เรียกไปคุยส่วนตัว เล่าเรื่องอื่น ถามบ่อย ๆ ให้ความรัก แนะนำเด็ก ติดต่อกับผู้ปกครอง	1 1 1 1 1 1	ดงไทย ศึกษาความเป็นอยู่ สัตว์ บังคับ ผู้แข็งแรง ให้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ให้ทำหน้าพิเศษ	1 1 1 1 1 1	พูดคุย ๆ ไล่ออกนอกห้อง ให้ทำกิจกรรมร่วมกัน ให้ทำหน้าพิเศษ	1 1 1 1
14) ลักขโมย	7	ซักถาม ตี ดักเตือน	1 1 1	เรียกมาซักถาม ดงไทย ผู้แข็งแรงให้เด็กเข้าใจ คุยกับพ่อแม่ ดักเตือน ขอสัญญา	2 2 1 1 1 1 1	ศึกษาเด็ก ดงไทยแรง ๆ ขอสัญญาให้ ขอสัญญา	1 1 1 1

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่	วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่	วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่
15) แดงกาย-สกรก	6	ศึกษาสภาพบ้านจากตัวเด็ก แนะนำการแต่งกาย จัดหาเสื้อผ้า จากผู้มีจิตศรัทธา ซักเดือน ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง	2 1 1 1 1	ถามสาเหตุ	1	ขอใบวิชาจากสมาคม ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง ชี้แจง	1 1 1
16) ล้อหรือพอมเม	4	ตี เรียกมาพบ แนะนำ	1 1 1	ทำโทษ อบรมสั่งสอน ดู คำโทษ ให้ตอบปากตัวเอง ครูดบปากเด็ก พยายามตีด้วย	2 1 1 1 1 1 1 1	อบรมสั่งสอน ดู ทำโทษ	1 1 1

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
17) ออกนอกห้อง ไม่ขออนุญาต	4	สนใจเป็นพิเศษ ในสนใจ ครุภัณฑ์ ในสอน กิจกรรมเสมอ อบรม	3 1 1 1 1 1						
18) พบ	4	สนใจเป็นพิเศษ เรียนมาคุยด้วย ให้ความสนใจ ด้วย	1 1 1 1	ศึกษาความเป็นอยู่และสาเหตุ ด้วย ด้วย ด้วย ด้วย	2 1 1 1 1 1 1	ด้วย ด้วย ด้วย ด้วย ด้วย ด้วย ด้วย	2 1 1 1 1 1 1		

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
19) ถูกเพื่อนล้อ เรี่ยบนและรังแก	3	ดักเตือน แนะนำ	1	เอาใจใส่มาก ๆ พูดให้กำลังใจ	1 1				
20) สนใจเพศตรง ข้าม	3	ขอรอง ชักถามบ่อย ๆ	1 1	ให้ความสนิทสนม รู้แจ้งตักเตือน ให้เพื่อนชวนมารวมสนุก	2 2 1				
21) พุทธิศัใจการ สอบ	2			ศึกษาความเป็นอยู่ส่วนตัว ดูคำ พูด แนะนำชี้แจง บังคับ ให้ความสนใจ	2 1 1 1 1 1	ปฏิบัติอย่างเด็ดขาด ชี้แจงเหตุผล	1 1		

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่
22) ขอบหน้าต่างเป็น ใหญ่ในทางไม่ ดี	2	ดักเหิน ให้ความสนใจ บอกผู้เลี้ยงให้ดักเหิน	1 1 1	ไล่ออกนอกห้อง ส่งสอน ให้ทำงานช่วยเหลือ	1 1	ไม่เอาใจใส่ ให้อ่านงานบังคับ แนะนำดักเหิน	1 1 1
23) ขอบหน้าต่างกับ คนนอน		ซักถามประวัติ แนะนำ	1 1			ครูและผู้ปกครองควรร่วมมือกันแก้ไข	1
24) ทำตัวคล้าย ชาย	2	ผู้แข็งแรงอบรม เป็นกันเองกับเด็ก ผู้แข็งแรงผู้ปกครอง สอบถามความเป็นอยู่ทางบ้าน พูดคุยแนะนำ	1 1 1 1 1			ผู้แข็งแรงผู้ปกครอง ให้ความรักกับเด็ก	1 1
25) ทำตัวคล้าย หญิง	1	แนะนำ	1				

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัญหา	สถานที่	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห
26) ไม่รับประทานอาหารกลางวัน		แนะนำ	1	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห
27) มีปัญหาทางครอบครัว	1	ชวนคุยบ่อย ๆ ให้เด็กทำกิจกรรมร่วมกัน	1 1	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห
28) ไม่ยอมฝึกพลศึกษา	1	พยายามเป็นกันเองกับเด็ก ผู้แข็งแรง	1 1	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห
29) เกิดขัดแย้ง	1	อธิบายชี้แจง	1	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห	วิธีแก้ปัญห

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัญหา	สถานที่	วิธีแก้ปัญหาลักษณะสำเร็จ	สถานที่	วิธีแก้ปัญหาลักษณะสำเร็จ	สถานที่	วิธีแก้ปัญหาลักษณะสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาลักษณะสำเร็จ	ความถี่
30) เช้าห้องเรียน ช้า	1			พูดคุย ตั้งให้เป็นหัวหน้า		ทำโทษ	1 1		1
31) รับประทาน ขนมในเวลา เรียน	1	เรียกให้มานั่งข้างหน้า คอยถามอยู่เสมอ	1 1						
32) รับประทาน สิ่งที่ไม่ควรรับประทาน	1	ซักถาม ผู้ ให้คำตอบการ	1 1 1			หาผู้ปกครองให้			1
33) พูดไม่ถูก กาลเทศะ	1	เรียกให้ตอบทุกชั่วโมง ให้พูดหน้าชั้น สอนแนวหน้าให้ยากขึ้น	1 1 1						

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัญหา	สถานที่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหา	ความถี่
34) ไม่ร่วมมือกับ - หมู่คณะ	1			สนใจเป็นพิเศษ เรียกให้ตอบมาก ๆ	1 1		
35) ขอบใบเสร็จ เช่าห้องเรียน	1			ให้เอาของเก่ามาแลก ดักเตือน	1 1		
36) ขอบของ ๆ	1	ถามหาสาเหตุ อบรม	1 1				
37) คบเพื่อนเกเร	1	ศึกษาความเป็นอยู่ทางบ้าน แนะนำชี้แจง อบรมสั่งสอน	1 1 1				

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัญหา	สถานที่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่
38) เล่มการพนัน	1	เป็นกันเอง ให้ความสนใจเป็นพิเศษ	1 1			ใช้หลักจิตวิทยา	1
39) ดิฉันยาเสพติด	1			อธิบายโทษของยาเสพติด ขอความร่วมมือจากทางบ้าน	1 1		
40) ขอบใจอวด เรื่องฐานะ	1			เรียกมาคุยส่วนตัว ถามประวัติทางครอบครัว สนใจเป็นพิเศษ	1 1 1		
41) ขอบใจทัก และเพื่อน	1			ตั้งเตือนแรง	1		
42) ขอบใจ เพลง	1	เรียกมาคุย ตั้งเตือน	1 1			ตั้งเตือน ห้ามปราม	1 1

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่าปัญหาอื่น ๆ และ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ ในระดับประถมศึกษาพบมากที่สุด คือ พุด
หยาบคาย ซึ่งมีควม 45 วิธีแก้โดย 3 อันดับแรก ที่มีค่า 5 เท่ากัน คือ เรียกไปพูดคุย พุด ๆ กับเด็ก และดักเตือนส่วนตัว
รองลงมาเป็น 2 อันดับ ที่มีค่า 4 เท่ากัน คือ ไม่สนใจ, แนะนำส่วนวิธีแก้ไม่ไฉน อันดับแรกคือ ดักเตือน มีค่า 12 รองลงมาคือ
ลงโทษ มีค่า 8 และสนใจเป็นพิเศษ มีค่า 6 และขอเสนอแนะ 2 อันดับ เท่ากันคือ ชักถามประวัติ และทำโทษซึ่งมี
ค่า 6

ปัญหาคับ 2 คือ ขาดเรียนบ่อย ๆ มีค่า 26 วิธีแก้โดยอันดับแรกคือ ชักถามสนทนาส่วนตัว รองลงมาคือ ทำโทษ และเรียก
มาพูดคุย ๆ ซึ่งมีค่า 3 และ 2 ตามลำดับ ส่วนวิธีแก้ไม่ไฉน อันดับแรกคือ ถามหาสาเหตุ มีค่า 4 รองลงมา 2 อันดับเท่ากันคือ ใจแข็ง
ชักถามและแนะนำดักเตือน **ซึ่งมีค่า 3** และขอเสนอแนะที่มีค่าสูงสุด 2 อันดับเท่ากันคือ ขาดความร่วมมือจากทางบ้าน และสนใจเป็นพิเศษ
มีค่า 3

ปัญหาคับ 3 คือ สนธิสัญญาระหว่างโรงเรียน มีค่า 19 วิธีแก้โดยอันดับแรกคือพูดคุยถามหาสาเหตุ มีค่า 11 รองลงมาคือเอา
ใจใส่เป็นพิเศษ มีค่า 3 ส่วนวิธีแก้ไม่ไฉนอันดับแรกคือ ทำโทษ มีค่า 3 รองลงมา 2 อันดับเท่ากัน คือ ชักถามสาเหตุและชมเชย
เมื่อทำดี ซึ่งมีค่า 2 และขอเสนอแนะที่มีค่าสูงสุดคือดักเตือน และไปพบผู้ปกครอง มีค่า 3 เท่ากัน

ปัญหาคับ 4 คือนอนหลับในเวลาเรียน มีค่า 18 วิธีแก้โดย อันดับแรกคือ ชักถามปัญหาจากเด็ก มีค่า 7 รองลงมาคือ
เรียกให้ตอบเสมอ มีค่า 5 และแนะนำดักเตือน มีค่า 4 ส่วนวิธีแก้ไม่ไฉน อันดับแรกคือ แนะนำดักเตือนเรียกมาพูดคุย
ซึ่งมีค่า 2 เท่ากัน และวิธีที่เสนอแนะที่มีค่าสูงสุดคือ 2 เท่ากัน ได้แก่ การสอนที่ควรรวมกิจกรรมมาก ๆ เรียกเก็บมาสอบถาม, พุด ๆ
และศึกษาค้น

ตาราง 18 ปัญหาอื่น ๆ และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการ และวิธีการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกสอนทั้งที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จในระดัมนิสิตศึกษา

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ที่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ที่ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ที่ศึกษาความถี่อื่นอาจแก้ไข	ความถี่
1) พุทธยาบคาบ	14	แนะนำตั้งเคื่อง	6	ไม่สนใจ	4	แนะนำตั้ง	2
		เรียกมาคุยนอกเวลา	2	ดูเป็นบางครั้ง	2	ดู	2
		ไม่สนใจ	2	ตั้งเคื่อง	2	ไม่สนใจ	2
		ให้ครูพี่เลี้ยงตั้งเคื่อง	2	วางกลาวทันที	1	วางท่าและใช้ไหวพริบในการปกครอง	1
		ดู	2	ให้ความเป็นกับเอง	1	สอบถามประวัติ	1
		ให้ย่นหน้าชั้น	2	ให้ย่นคาบไม่บรรทัด	1	ทำตัวให้สนิทสนม	1
		สอบถามประวัติ	1	ให้ความสนใจเป็นพิเศษ	1	ให้ความเห็นใจนักเรียน	1
		ใช้ประสบการณ์ในวัยรุ่นมาแก้	1	เอาใจ	1	ลงโทษ	1
		ทำตัวสนิทสนมกับเด็ก	1	เอาคะแน้น	1	ใช้ประสบการณ์ของตัวเองในวัยรุ่น	1
		วางท่าและใช้ไหวพริบในการ	1				
		ปกครอง	1				
		ห้ามไม่ให้คนอื่นยุ่ง	1				
		สนับสนุนให้แสดงความสามารถหน้าชั้น	1				
		หยุดสอน	1				
		สัปดาห์	1				

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
2) นอนหลับในชั้นเรียน	10	เรียกให้ตอบมากกว่าคนอื่น เรียกมากุเป็นการเล่นตัว จองชดเชย แยกมานั่งต่างหาก ให้ยืนเรียน แนะนำ ถามประวัติ หาเรื่องตลก ๆ มาเล่าเราใจ บอกครูประจำชั้น ไม่สนใจ ประจํา ดู	2 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	เรียกให้ตอบมากกว่าคนอื่น เรียกมากุเป็นการเล่นตัว ศึกษาเหตุ ดักเตือน ทำโทษ ให้ความสนใจ ตั้งให้เป็นผู้นำ ขอรอง	4 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	ลงโทษ เรียกไปคุยส่วนตัว คิดต่อทางบ้าน ชมเชย รายงานครูประจำชั้น-ครูใหญ่ ให้ความสนใจ เรียกให้ตอบมากกว่าคนอื่น ดู พูดคุย ๆ บังคับ	3 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคำแนะนำ	ความถี่
3) ทนเรียน และโรงเรียน	8	พูดคุยกับเด็ก ๆ อบรมสั่งสอน ดู ดักเตือน	1	ดักเตือนเด็ก	3	ดักเตือนส่วนตัว	2
			1	พูดคุยกับเด็ก ๆ	3	ไม่สนใจ ปล่อยให้รอบ	2
			1	นับจำนวนเด็กในชั้นดู	1	ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง	2
			1	สอนใหม่ความสนุก	1	ดู	1
				เตือนรวมทั้งชั้น	1	ดู	1
				ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง	1	ชักชวนเด็ก	1
				ชักชวนเพื่อนสนิท	1	ชักชวนเพื่อนสนิท	1
				อบรมสั่งสอน	1	อบรมสั่งสอน	1
4) ขาดเรียน บ่อย ๆ	5	เรียนมาชักชวนเป็นส่วนตัว เอาไว้ใส่หัดสอนเป็นพิเศษ ชักชวนจากเพื่อน ๆ อธิบายให้เรียนเป็นพิเศษ ให้ความเป็นกันเองกับเด็ก	1	เปลี่ยนเป็นชั่วโมงเช้า	1	เตือนรวม ๆ ทั้งชั้น	1
			1	สังเกตชักชวนเวลาเรียน	1	กวาดค้นการมาเรียนของเด็ก	2
			1	ติดตามผลงานทุกครั้ง	1	พูดคุยกับเด็กเสมอ	1
			1	ชักชวนจากเพื่อน ๆ	1	กวาดค้นการเรียนของเด็ก	1
			1	คำศัพท์	1	กวาดค้นการทำกรบบาน	1
			1	ดู	1	ชมเชยถ้าทำดี	

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคะแนนเต็ม	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคะแนนเต็ม	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคะแนนเต็ม	ความถี่
		เด็กเดือน อบรมส่งเสริม ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง	1 1 1			วิธีแก้ปัญหาคะแนนเต็ม	1
5) แดงกายไม่ สุขภาพ	3	พูดคุยกับเด็ก อบรมแนะนำ ดู	1 1 1	ให้ความสนใจ เด็กเดือน	1 1	ดู ลงโทษ พูดคุยกับเด็ก ไม่สนใจ	2 2 1 1
6) ศึกษาศัพท์	3	พยายามสนทนาคำ บอกครูประจำชั้นให้เด็กเดือน หาข้อเท็จจริง เด็กเดือน แนะนำ ชี้แจง	1 1 1 1	ชักชวนเพื่อน วางแผน	1 1	เด็กเดือนชี้แจง ครูเองมีความเข้าใจเด็ก หาข้อเท็จจริง	1 1 1

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
7) ร้องว่าตัวเค เรียนการสอน สนใจ	3	วางแผนไม่สนใจ ดูบาง เรียนมาคุยบ่อย ๆ	1 1 1	ให้ตอบคำถามบ่อย ๆ วางแผนไม่สนใจ แนะนำเพื่อนไม่สนใจ ให้เรียนคาบไม่วรพัก	1 1 1 1	ควรปรึกษาครูปกครอง ทำโทษ	1 1
8) ล้อล้อพ่อแม่	3	ดักเตือน สติ ให้เรียนเรียน	1 1 1	อบรมสั่งสอน	1		
9) ทำตัวเป็นตัว- ชนในทางไม่ดี	3	ดักเตือน	1	พูดคุยดี ๆ ชักชวนเพื่อน วางแผน ไม่สนใจ	1 1 1		

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคืออะไร	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคืออะไร	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคืออะไร	ความถี่
10) ขอบเขตของ ออกนอกห้อง บ่อยๆ	3	ไม่อนุญาตให้ออกนอกห้อง ซักถามพูดคุยเรื่องครอบครัว วางแผน ไม่สนใจ ตัดเตือน ให้ครูพี่เลี้ยงจัดการ	1 1 1 1 1	1 1 1 1 1	1 1 1 1 1	ไม่อนุญาตให้ออกนอกห้อง ซักถามพูดคุยเรื่องครอบครัว ทำตัวสนิทสนมด้วย	1 1 1
11) ไม่มีส่วนร่วม	2				2 2 1 1 1	เรียกไปคุยส่วนตัว หวานลอมเด็ก	1 1
12) แสดงกิริยา ไม่เรียบร้อย	2				1 1	ปรึกษาผู้ปกครอง ทำโทษ	1 1

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
13)สนใจเพศตรงข้าม	2	รักเคเดือน	1	พูดคุยกัน สังเกตจากเพื่อน	1		
14)เอางานออนไลน์มาทำขณะครูสอน	2	ห้ามปราม	11			บังคับ อบรมเด็กก่อน ปล่อยไม่สนใจ	1 1 1
15)เซาห้องชา	2	ดูว่า	1	เรียกให้ตอบบ่อย ๆ	1	สนใจเรียกให้ตอบ ซักถาม	1 1
16)ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน	2			ดักเตือน เอาใจใส่มากขึ้น	1 1		

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาลดสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาลดสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาลดสำเร็จ	ความถี่
17) สุ่มพบหรือ ห้องเรียน	2	วางแผนไม่สนใจ ทำโทษ ดักเตือน ใช้ครูพี่เลี้ยงจัดการ	1 1 1 1	พูดคุยอย่างเป็นกันเอง แนะนำ	1 1		ความถี่
18) มาสาย	2	ซักถามสาเหตุ ขอความร่วมมือจากผู้บริหาร	1 1	วางแผนไม่สนใจ พูดคุยอย่างเป็นกันเอง	1 1	วางแผนไม่สนใจ พูดคุยอย่างเป็นกันเอง	1 1 1 1 1
19) หัวเราะไม่ มีเหตุผล	1	ให้ความสนใจมากขึ้น ดู	1 1				

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่	วิธีแก้ปัญห	ความถี่
20) ถูกเพื่อนล้อเลียนและรังแก	1	เรียกหัวหน้ากลุ่มมาตีแฉแก่ใจ ดักเตือนรวมทั้งชั้น	1			เรียกหัวหน้ากลุ่มมาตีแฉแก่ใจ ดักเตือนรวมทั้งชั้น	1
21) แสดงท่าทางเป็นผู้นาย	1	ชี้แจงให้พบแบบเผชิญ	1				
22) ไม่ยอมรับผิดชอบ	1			ปล่อยตามเลยไม่สนใจ	1		
23) แฉกายสกรก	1	ขอความร่วมมือจากผู้บริหาร ภาคไทย ลงโทษ	1				

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคัดสรรสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคัดสรรสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคัดสรรสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ปัญหาคัดสรรสำเร็จ	ความถี่
24) ไม่มีเงินเสียค่าบำรุง	1	สอบถามสาเหตุ ปรึกษาครูประจำชั้นเพื่อหาเงิน รายคาบบำรุง	1					หางานพิเศษให้ทำ	1
25) คัดสุรา	1			พูดคุยอย่างเปิดเผย แนะนำ	1				
26) ขาดยอเงิน ของส่วนรวม	1			ให้ความสนใจเด็กมากขึ้น พูดคุยนอกเวลา ชักชวนเพื่อน	1				
27) ลักษณะ	1			ให้ความสนใจเด็กมากขึ้น พูดคุยนอกเวลา ชักชวนเพื่อน	1				

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	วิธีแก้	วิธีแก้ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ไม่ประสบผลสำเร็จ	ความถี่	วิธีแก้ที่ศึกษาหาข้อมูลจากภายนอก	ความถี่
28) รับประทานนมในท้อง	1				อบรมเด็กตอนว่างเย็นไม่สนใจ	1 1		
29) ไม่ได้รับความอบอุ่นทางบ้าน	1	เรียนมาพูดคุยแนะนำการปฏิบัติตน		1 1			สนใจเด็กมากขึ้น ศึกษาปัญหา	1 1
30) ชอบบ๊อวคตน		สนใจเด็กมากขึ้นแนะนำ		1 1			อบรมสั่งสอนอยู่เสมอ	1

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาอื่น ๆ และพฤติกรรมบางประการ ในระดับมัธยมศึกษา พบมากที่สุดคือ พหุปัญญา ซึ่งมีความถี่ 14 วิธีแก้โดยมากที่สุด คือ แนะนำตัวเอง ซึ่งมีความถี่ 6 ส่วนวิธีที่ใ้แก่ไม่โดนด อันดับสูงสุดคือ ไม่สนใจ มีความถี่ 4 รองลงมา 2 อันดับ ที่มีความถี่ 2 เท่ากัน คือ ดูเป็นบางครั้งและดัดเดียน ส่วนขอเสนอแนะ ที่ความถี่สูงสุด มี 3 อันดับ แนะนำชี้แจง ดู และ ไม่สนใจ มีความถี่ 2

ปัญหาที่ 2 คือ นอนหลับในชั้นเรียน มีความถี่ 10 วิธีแก้ที่โดนด 2 อันดับสูงสุด คือ เรายกมือตอบมากกว่าคนอื่น และเรียก มากุยส่วนตัว มีความถี่ 2 เท่ากัน ส่วนวิธีที่แก่ไม่โดนด อันดับแรกคือ เรียกให้ตอบมากกว่าคนอื่น มีความถี่ 4 รองลงมาคือเรียกมากุยเป็น การส่วนตัว มีความถี่ 2 และวิธีที่เสนอแนะที่มีความถี่สูงสุด 3 คือ ลงโทษ

ปัญหาวินัยที่ 3 คือ หนีชั้นเรียนและโรงเรียน มีความถี่ 8 วิธีที่โดนดโดยด มีจำนวนความถี่เพียง 1 เท่ากันคือ พูดดี ๆ กับเด็ก อบรมสั่งสอน ดู และดัดเดียน ส่วนวิธีที่โดนดไม่โดนด อันดับสูงสุด คือ ดัดเดียนเด็ก และพูดกับเด็ก ๆ มีความถี่ 3 เท่ากัน และวิธีที่เสนอแนะ ที่มีความถี่สูงสุด คือ ดัดเดียนส่วนตัว ไม่สนใจ ปลอดภัยใจรอบ และ ขอความร่วมมือจากผู้บริหาร มีความถี่ 2 เท่ากัน ปัญหาอื่น ๆ ก็ได้แก่ ขาดเรียนบ่อย ๆ แต่งกายไม่สุภาพ ฯลฯ

สรุปและอภิปรายผลการค้นคว้า ข้อเสนอแนะ

การค้นคว้านี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยในการศึกษาถึงปัญหาที่พบในชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาฝึกหัดครู ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันรวมทั้งวิธีการแก้ปัญหาทั้งที่ประสบผลสำเร็จ ไม่ประสบผลสำเร็จ และความคิดอื่น ๆ ที่จะแก้ปัญหานั้น ๆ เพื่อนำไปใช้สร้างเป็นแบบจำลองของปัญหา (Simulation) 2 แบบ คือ การศึกษาเป็นรายกรณี (Case study) และการแสดงบทบาท (Role playing) โดยมีจุดมุ่งหมายไว้เป็นอุปกรณ์สำหรับฝึกนิสิตนักศึกษาฝึกหัดครูให้รู้จักคิดแก้ปัญหาจากแบบจำลองที่สร้างขึ้นก่อนออกทำการฝึกสอน

การศึกษานี้ทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตนักรดับ ป.กศ.สูง ในปีการศึกษา 2516 ที่ทำการฝึกสอนในระดับประถมศึกษา และ มีขมยศึกษามาแล้วไม่ต่ำกว่า 2 เดือน จากสถานศึกษา 5 แห่ง คือ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูธนบุรี วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบพฤศจิกายนวิฤต (The Critical Incident Technique) ซึ่งได้แบบสอบถามที่ใช้ไ้ไ้กันทั้งหมด 257 ชุด จาก จำนวน 455 ชุด คิดเป็นร้อยละ 56 ใช้วิธีการทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่

สรุปและอภิปรายผลการค้นคว้า

การค้นควาครั้งนี้พบว่า

1. ปัญหาที่นักเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนระดับ ป.กศ.สูง ค้นพบในการฝึกสอนจำนวนมากที่สุดตามลำดับความสำคัญดังนี้คือ

- 1.1 ไม่ตั้งใจเรียน
- 1.2 การรบกวนแก่เพื่อน
- 1.3 เรียนอ่อน
- 1.4 รวบรวมเพื่อนคุยในชั้นเรียน

- ✓ 1.5 พุดหยาบคาย
- ✓ 1.6 แหย่เพื่อนในชั้นเรียน
- ✓ 1.7 ไม่ทำแบบฝึกหัด
- ✓ 1.8 ไม่เคารพครู
- ✓ 1.9 ไม่ทำการบ้าน
- ✓ 1.10 ขาดเรียนบ่อย ๆ

ซึ่งปัญหาล้วนใหญ่คล้ายคลึงกับที่ นางสาว นันทนา จุฑังคะ นายไพศาล อันประเสริฐ ศึกษาจากนิสิตนักศึกษาระดับ ป.กศ.ต้น และ ปริญญาตรี และแตกต่างในลำดับที่ กับการค้นคว้า ของศูนย์อินโนเทค ซึ่งศึกษาจากกลุ่มครูในประเทศ ชีมีโอ เปรียบตามลำดับดังนี้

ป.กศ.ต้น	ปริญญาตรี	ศูนย์อินโนเทค
1. ไม่ตั้งใจเรียน	1. ก้าวร้าวรังแกเพื่อน	1. แสดงความไม่สุภาพไม่เคารพครู
2. เรียนอ่อน	2. ไม่ตั้งใจเรียน	2. หนีโรงเรียน
3. ก้าวร้าวรังแกเพื่อน	3. คอยส่งเสียงดังในชั้นเรียน	3. เรียนหนังสือไม่ถี่
4. หนีเรียน ขาดเรียน	4. เรียนร่อนความสนใจ	4. รบกวนชั้นในขณะสอน
5. ขี้อาย	5. เรียนอ่อน	5. ผ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน
6. กิริยาไม่สุภาพ หยิ่ง	6. ไม่ทำการบ้าน	6. แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว
7. ขอบคุ้ยในเวลาเรียน	7. ไม่ทำแบบฝึกหัด	
8. ทำตัวเป็นจุดเด่น	8. ขาดเรียน หนีเรียน	
9. พุดหยาบคาย	9. แหย่เพื่อนในชั้นเรียน	
10. ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นไม่ได้	10. ลองดีกับครู	

จะเห็นได้ว่า แม้จะศึกษากับนิสิตนักศึกษาที่ต่างระดับกัน แต่ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ในโรงเรียน ประถมศึกษาก็มีลักษณะคล้ายคลึงกัน อาจเป็นเพราะว่าเด็กในระดับประถมศึกษาไม่เคยคำนึงว่าจะเป็นครูฝึกสอนระดับใด จึงแสดงพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ คือนิสิตนักศึกษาทุกระดับ แต่ที่แตกต่างจากศูนย์อินโนเทค อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มครูนั้นเป็นครูประจำการ

สำหรับในระดับมัธยมศึกษา ปัญหาที่นักศึกษาระดับ ป.กศ.สูงพบมากที่สุดตามลำดับความ

สำคัญดังนี้ :-

- ✓ 1. ไม่ตั้งใจเรียน
- ✓ 2. ขวนเพื่อนคุยในชั้นเรียน
- ✓ 3. ไม่ส่งการบ้าน
- ✓ 4. เรียนนอน
- ✓ 5. ไม่เกรงกลัวครู
- ✓ 6. พุดหยาบคาย
- ✓ 7. ก้าวร้าวรังแกเพื่อน
- ✓ 8. แหย่เพื่อนในชั้นเรียน
- ✓ 9. ชอบนอนในขณะเรียน
- ✓ 10. ชื่น หงอยเหงา เก็บตัว

ปัญหาดังกล่าวแตกต่างจากที่ศูนย์โน เทค (INNOTECH CENTER) ได้ศึกษาจากเด็ก ระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทยบาง ซึ่งรายงานไว้ดังนี้ :-

1. ผ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน
2. ไม่สนใจการเรียน
3. แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว
4. เรียนหนังสือไม่คี่
5. ไม่สุภาพ ไม่เคารพครู
6. การรบกวนชั้นขณะสอน
7. หนีโรงเรียน

จะเห็นได้ว่าการศึกษาค้นคว้าของศูนย์โน เทคที่ต่างไปเห็นได้ชัดจากการศึกษารังนี้คือ ปัญหาฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ซึ่งที่ต่างกันจุดนี้อาจเป็นเพราะว่าศูนย์โน เทคใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูประจำชั้น ซึ่งมีเวลาคลุกคลีกับนักเรียนมากกว่านักศึกษาที่ออกฝึกสอน จึงพบปัญหาเกี่ยวกับการฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนมากกว่า

2. หมวดหมู่พฤติกรรมของปัญหาที่พบบ่อยตามลำดับความสำคัญ
ระดับประถมศึกษา มีดังนี้

- 2.1 หมวดปัญหาสภาพการ เรียนการสอน
- 2.2 หมวดปัญหาอื่น ๆ และพฤติกรรมไม่เหมาะสมบางประการ
- 2.3 หมวดปัญหาพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียน
- 2.4 หมวดปัญหาเกี่ยวกับค่านิยมคุณลักษณะ และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่แสดง
ต่าง ๆ ต่อครู
- 2.5 หมวดปัญหาที่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อผู้อื่น
- 2.6 หมวดปัญหาเกี่ยวกับค่านิยมคุณลักษณะ
- 2.7 หมวดปัญหาที่เกี่ยวกับสภาพทางกาย

เหตุที่พบหมวดปัญหาสภาพการ เรียนการสอนมาก อาจเป็นเพราะว่าการสอนของครู
ไม่ใช้วิธีการและอุปกรณ์ที่น่าสนใจเพียงพอ อีกประการหนึ่งคือ นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดว่า
ครูฝึกสอนไม่ใช่ครูประจำการของตน

ระดับมัธยมศึกษา มีดังนี้

- 2.1 หมวดปัญหาสภาพการ เรียนการสอน
- 2.2 ปัญหาอื่น และ พฤติกรรมไม่เหมาะสมบางประการ
- 2.3 หมวดปัญหาพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียน
- 2.4 หมวดปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่แสดงต่อครู
- 2.5 หมวดสภาพปัญหาเกี่ยวกับค่านิยมคุณลักษณะ
- 2.6 หมวดปัญหาแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อผู้อื่น
- 2.7 หมวดปัญหาที่เกี่ยวกับสภาพทางกาย

เหตุที่พบสภาพการ เรียนการสอนมาก อาจเป็นเพราะสาเหตุเช่นเดียวกันกับระดับ
ประถมศึกษา

3. ในหมวดปัญหาด้านการเรียนการสอน ปัญหาที่พบบ่อยในระดับประถมศึกษาคือ

1. ไม่ตั้งใจเรียน
2. เรียนอ่อน
3. ไม่ทำแบบฝึกหัด

ปัญหาที่พบบ่อยในระดับมัธยมศึกษาคือ

1. ไม่ตั้งใจเรียน
2. ไม่ส่งการบ้าน
3. เรียนอ่อน

สำหรับปัญหาไม่ตั้งใจเรียนนั้นในระดับประถมศึกษาใช้วิธีแก้ไขซึ่งประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ การให้ความสนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษ ซึ่งตรงกันข้ามกับการลงโทษ ซึ่งเป็นวิธีแก้ปัญหาก็ไม่ประสบผลสำเร็จในอันดับแรก และวิธีอื่น ๆ ที่นำมาเสนอมากที่สุดคือ ทำโทษด้วยวิธีต่าง ๆ

และการแก้ปัญหาเด็กไม่ตั้งใจเรียน ในระดับมัธยมศึกษานั้น ที่ได้ผลที่สุดคือการให้ ความสนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษ และใช้วิธีเดียวกันนี้แก้ไขไม่ได้ผลเป็นอันดับแรกเช่นกัน แต่มีความถี่น้อยกว่า และขอเสนอแนะที่มากที่สุดคือ ซักถามประวัติและสาเหตุ

สำหรับปัญหาเรียนอ่อน ในระดับประถมศึกษา ใช้วิธีให้ความสนใจเป็นพิเศษ ซึ่งได้ผลสำเร็จในอันดับแรก ส่วนวิธีที่แก้ไขไม่ได้ผล ที่ใช้มากที่สุดคือ แนะนำตั้งแต่อธิบายและขอเสนอแนะ ที่จะนำไปใช้มากที่สุดคือ การให้ความสนใจเอาใจใส่ มาก ๆ

แต่ปัญหาเรียนอ่อนในระดับมัธยมศึกษาซึ่งมีความถี่เป็นอันดับสาม ใช้วิธีแก้ไขที่ได้ผลมากที่สุด คือ ให้ตอบคำถามบ่อย ๆ ส่วนวิธีแก้ไขไม่ได้ผลคือ การเรียกมาคุยส่วนตัว และมีผู้เสนอแนะให้สอนพิเศษ มีจำนวนมากที่สุด

ปัญห อันดับที่ 3 ของประถมศึกษาคือ ไม่ทำแบบฝึกหัด ซึ่งวิธีที่ใช้ได้ผลอันดับแรกคือ พูดคุย ๆ อย่างไพเราะ ในทางตรงกันข้ามวิธีที่ใช้ไม่ได้ผลคือการตี ซึ่งมีผู้ใช้มากที่สุด แต่ก็ มีผู้เสนอแนะให้ซักถามประวัติและสาเหตุ กับพูดคุย ๆ อย่างไพเราะมากที่สุด

ส่วนในระดับมัธยมศึกษาปัญหาที่พบในอันดับที่สองคือ ไม่ส่งการบ้าน ซึ่งวิธีแก้ที่ได้ผลมากที่สุด คือ การเอาใจใส่ขณะสอนเป็นพิเศษ และวิธีแก้ที่ไม่ได้ผลคือ เรียกถามบ่อย ๆ ในเวลาเรียน ส่วนวิธีอื่น ๆ มีผู้เสนอแนะให้ทำโทษมากเป็นอันดับแรก

จะเห็นได้ว่า ปัญหาต่าง ๆ ในหมวดนี้ทั้ง 2 ระดับ การใช้วิธีที่ละมุนละม่อมจะแก้ปัญหาได้ผลสำเร็จ มากกว่าจะใช้วิธีรุนแรงเช่นการทำโทษ ถึงกระนั้นก็ตามก็มีบางปัญหาที่ใช้วิธีการเช่นเดียวกันกับที่ได้แก้ได้ผล แต่แก้ไม่ได้ผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าภูมิหลังของเด็กที่มีปัญหาเหล่านั้นแตกต่างกัน และอีกประการหนึ่งคือ ความแตกต่างทางด้านบุคลิกภาพของครูแต่ละคน แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาก็สอนทั้ง 2 ระดับนี้ ส่วนใหญ่ก็มีความเห็นว่าควรแก้ปัญหาดัง ๆ เหล่านี้ด้วยนุ่มนวล โดยเข้าถึงจิตใจของเด็ก และให้ความสนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษ

4. ในหมวดปัญหาด้านพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่แสดงต่อครู ปัญหาที่พบบ่อยในระดับประถมศึกษา คือ

1. ไม่เกรงกลัวครู
2. ไม่พูดกับครู
3. ไม่เชื่อฟังครู

ปัญหาที่พบบ่อยในระดับมัธยมศึกษา คือ

1. ไม่เกรงกลัวครู
2. ลองภูมิครู
3. ไม่เชื่อฟังครู

สำหรับปัญหาไม่เกรงกลัวครูนั้น ในประถมศึกษาใช้วิธีแก้ ซึ่งประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ พยายามไกล่เกลี่ยสนทนากับผู้เกี่ยวข้อง และวิธีแก้ที่ไม่ประสบผล อันดับแรก คืออบรมตักเตือน สำหรับขอเสนอแนะนั้น นักศึกษาเห็นว่าควรจะใช้การตีมากที่สุด

ในระดับมัธยมศึกษานั้น ใช้วิธีแก้ที่ได้ผลอันดับแรกคือ ครูแสดงท่าทางเอาจริงเอาจังกับเด็ก และวิธีแก้ที่ไม่ประสบผลคือ วาทะว่าพันที และก็มีผู้เสนอแนะวิธีนี้ เพื่อที่จะนำไปใช้เป็นอันดับแรก

สำหรับปัญหาค้นคว้าของระดับประถม คือ ไม่พูดกับครู ซึ่งใช้วิธีแก้โดยพยายาม
เอาใจใส่ให้ความสนิทสนม ได้ผลเป็นอันดับแรก และวิธีที่ใช้แก้ไม่ได้ผลคือ พยายามเรียก
ตอบในเวลาบอย ๆ สำหรับวิธีอื่น ๆ ที่จะนำไปใช้คือ ให้ความสนใจสนิทสนมด้วย

ส่วนในระดับมัธยมศึกษา คือ ลองภูมิครู ซึ่งปัญหานี้สามารถแก้ไขได้ผลสำเร็จทุกคน
โดยการทำให้เป็นไม่สนใจคำที่เด็กพูด

ปัญหาค้นคว้าที่สาม ของระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา คือ ปัญหาไม่เชื่อฟัง
ครู ซึ่งวิธีที่ใช้แก้ได้ผลมากที่สุดคือ เรียกมาพูดคุย ชักถามประวัติส่วนตัว และวิธีที่ใช้แก้ไม่ได้ผล
อันดับแรกคือ แนะนำตักเตือน ส่วนวิธีเสนอแนะอื่น ๆ คือ ให้ความสนใจ สนทนาเป็นพิเศษ

ส่วนในระดับมัศึกษานั้น ใช้วิธีบอกครูที่เลี้ยงให้รักเตือนและทำโทษได้ผลเป็น
อันดับแรก ส่วนวิธีอื่น ๆ ที่มีผู้เสนอมากที่สุดคือ ให้ความสนใจเอาใจใส่

จะเห็นว่า ปัญหาต่าง ๆ ในหมวดนี้ ไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษาหรือระดับ
มัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ใช้วิธีให้ความสนใจ เอาใจใส่ชักถามประวัติส่วนตัวแก้ได้ผล ที่เป็น
เช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า เด็กรู้สึกว่าคุณครูฝึกสอนไม่เคร่งปรมาการ จึงได้แสดงพฤติกรรม
ดั่งกล่าว แต่เมื่อได้รับการโต้ตอบในทางละมุนละม่อม ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีขึ้น และเลิก
พฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านั้นได้ แต่ในบางปัญหา ก็จำเป็นต้องอาศัยครูที่เลี้ยง ทั้งนี้อาจเป็น
เพราะว่า ในระดับมัศึกษานี้เป็นเด็กโต กำลังเข้าสู่วัยรุ่น จึงมีอารมณ์เปลี่ยนแปลง
ลงคือ อนุเฉียว จึงยากต่อการปกครอง

และในด้านตัวครูผู้สอน จะเห็นว่าส่วนใหญ่ใช้วิธีแก้คล้ายคลึงกันทั้ง 2 ระดับ
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่ออกฝึกสอนนั้น อยู่ในระดับ ป.กศ.สูงทั้งคู่ จึงได้รับการ
ฝึกฝนมาเช่นเดียวกัน

5. ในหมวดปัญหาแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวคนอื่น ปัญหาที่พบบ่อยที่สุดในระดับ
ประถมศึกษา คือ รังแก, เกเรเพื่อน ส่วนในระดับมัศึกษาก็เช่นเดียวกัน

สำหรับการแก้ปัญหาที่ได้อผลในระดับประถม คือ แนะนำเด็ก เื้อนให้ความสนใจ เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ศึกษาประวัติของเด็กโดยการชวนคุย ส่วนวิธีที่แก้ไขไม่ได้ผลคือ แนะนำเด็กเื้อน ซักถามประวัติ และ ขอเสนอแนะที่มากที่สุด คือ ให้ความสนิทสนมเป็นกันเอง

ส่วนในระดับมัธยมศึกษา นั้น การแก้ปัญหาที่ได้อผลมากที่สุดคือการ พูดด้วยดี ๆ และ มีผู้แก้ปัญหาคำการอบรมชี้แจง จำนวนเท่ากัน แต่แก้ไขไม่ได้ผล ส่วนวิธีอื่น ๆ ที่เสนอแนะมากที่สุด คือ การลงโทษ

จะเห็นว่าในระดับประถม ใช้วิธีที่แก้ไขได้ผลมากที่สุดคือ แนะนำเด็กเื้อนให้ความสนใจเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ศึกษาประวัติของเด็กโดยการชวนคุย ซึ่งคล้ายคลึงกับระดับมัธยมศึกษา ซึ่งพบมากที่สุดคือการ พูดด้วยดี ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเด็กทุกคนไม่ว่าวัยใดไม่ชอบการบังคับหรือการทําโทษ

ส่วนวิธีแก้ไขในระดับประถมคือ แนะนำเด็กเื้อน และการ ซักถามประวัติ ในระดับมัธยมศึกษาคือ อบรมชี้แจง ซึ่งทั้งนี้อาจจะขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของครูแต่ละคนที่แสดงต่อเด็ก หรือขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมของเด็ก

6. ในหมวดปัญหาเกี่ยวกับสภาพทางกาย ปัญหาที่พบมากที่สุดในระดับประถมศึกษาคือ สุขภาพไม่ดี เช่น ปวดท้อง ร่างกายอ่อนแอ พูดไม่ชัด พิการ

ส่วนในระดับมัธยมศึกษา ปัญหาที่พบมีจำนวนน้อยเท่า ๆ กัน คือ เงินไม่ถนัด ไม่พร้อมในการเรียน มีปมด้อยทางร่างกาย สายตาสั้น เป็นลมบ้าหมู ร่างกายอ่อนแอ และ พูดไม่ชัด

สำหรับการแก้ปัญหสุขภาพไม่ดี ที่ได้อผลคือ พาไปกินยา แนะนำให้ไปหาแพทย์ ส่วนวิธีที่แก้ไขไม่ได้ผล คือ ชวนออกกำลังกาย และ ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง

ส่วนปัญหาด้านการพูดไม่ชัด ใช้วิธีแก้ไขที่ได้อผลคือ ให้อ่านหนังสือบ่อย ๆ และ วิธีการนี้ก็เป็นวิธีการแก้ไขไม่ได้ผลอันดับแรกเช่นกัน

จะเห็นได้ว่าปัญหาทางกายนี้เป็นปัญหาที่ต่อเนื่องกันมา ซึ่งอาจจะเป็นมาแต่กำเนิด ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากแพทย์ เพราะฉะนั้นในปัญหาที่เกี่ยวกับสภาพร่างกายฝึกรนั้น เป็นปัญหาที่แก้ไม่ตก ครูส่วนใหญ่ก็เพียงใช้วิธีปล่อยปละเยินยอเท่านั้น

7. ในหมวดปัญหาค้นบุคลิกภาพ ปัญหาที่พบมากที่สุดในระดับประถมศึกษา

1. เข้ากับเพื่อนไม่ได้
2. เหม่อ ใจลอย
3. ไม่เชื่อมั่นในตนเอง

สำหรับวิธีแก้ปัญหาค้นบุคลิกภาพ เข้ากับเพื่อนไม่ได้ นั้น วิธีที่ใช้ได้ผลมากที่สุดคือ แนะนำตัว เพื่อน และวิธีที่แก้ไม่ได้ผลอันดับแรกคือ ชักประวัติกและถามหาสาเหตุ ส่วนวิธีอื่น ๆ ที่ มีผู้เสนอแนะมากที่สุดคือ ให้ความสนใจสนทนินสนมมากขึ้น

การแก้ปัญหาค้นบุคลิกภาพ เหม่อ ใจลอย วิธีที่ใช้ได้ผลมากที่สุดคือ ชวนคุยบ่อย ๆ และวิธีที่ ใช้ไม่ได้ผลอันดับแรกคือ สนใจเป็นพิเศษ ส่วนวิธีอื่นที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุดคือ ขอความร่วมมือ จากทางบ้าน

ส่วนปัญหาค้นบุคลิกภาพ ไม่เชื่อมั่นในตนเองนั้น วิธีที่ใช้ได้ผลมากที่สุดคือ พูดด้วยดี ๆ เป็นกันเอง ส่วนวิธีที่ไรแล้วไม่ได้ผลเป็นอันดับแรกคือ เรียกถามทุกชั่วโง และวิธีอื่น ๆ ที่คิดจะแก้ที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ พูดหวานลอม และ ให้ความสนใจเป็นพิเศษ

จะเห็นได้ว่าการแก้ปัญหาค้นบุคลิกภาพต่าง ๆ ในหมวดนี้ ที่ได้ผล ส่วนใหญ่จะเป็นการแนะนำ ตัวเพื่อน ชวนคุยบ่อย ๆ พูดด้วยดี ๆ ซึ่งเป็นวิธีที่ละมุนละม่อมทั้งสิ้น ส่วนวิธีที่แก้ไม่ได้ผลคือ ชักประวัติกและถามหาสาเหตุ สนใจเป็นพิเศษ และ เรียกถามทุกชั่วโง ซึ่งก็มีลักษณะไม่ รุนแรงเช่นกัน แต่ที่มิได้ผลอาจเป็นเพราะว่าความแตกต่างของตัวนักเรียน และตัวครู แต่ อย่างไรก็ตามนักศึกษาค้นปัญหาเหล่านี้ก็มีความเห็นว่าควรแก้ด้วยการให้ความสนใจเป็น พิเศษ และอาจจะขอความร่วมมือจากทางบ้านด้วย

สำหรับปัญหาในระดับมัธยมศึกษาในหมวดนี้ ปัญหาที่พบบ่อยที่สุดคือ

1. ซึมหอยเหงา เก็บตัว
2. เข้ากับเพื่อนไม่ได้
3. ไม่เชื่อมั่นในตนเอง

สำหรับการแก้ปัญหา ซึม หอยเหงาเก็บตัวนั้น ใช้วิธีเรียกให้ตอบบ่อย ๆ ได้ผลมากที่สุด และวิธีการที่ใช้แล้วแก้ไขไม่ได้ผล อันดับแรกคือ ทำตัวสนิทสนมด้วย ส่วนวิธีอื่น ๆ ที่คิดจะใช้ ที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ให้ทำงานร่วมกัน

ปัญหาเข้ากับเพื่อนไม่ได้นั้น วิธีแก้ไขที่ได้ผลมากที่สุดคือ เรียกมาคุยนอกเวลา ส่วนวิธีแก้ไขไม่ได้ผล อันดับแรกคือพยายามหาโอกาสคุยด้วย และวิธีอื่น ๆ ที่เสนอแนะมากที่สุดคือ พยายามหาโอกาสคุยด้วย และปลอบใจ

ปัญหาไม่เชื่อมั่นในตนเองนั้น ใช้วิธีแก้ไขโดย ช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นโดยตอบคำถามง่าย ๆ ได้ผลมากที่สุด ส่วนวิธีที่แก้ไขไม่ได้ผลคือ ให้ความเป็นกันเอง และ ตี และวิธีการอื่น ๆ ที่เสนอแนะมากที่สุดคือ สอนพิเศษ และช่วยให้เขาใจบทเรียน

จะเห็นได้ว่า การแก้ปัญหาต่าง ๆ ในหมวดนี้ ที่ได้ผลคือเรียกให้ตอบบ่อย ๆ ชวนคุยบ่อย ๆ พูดคุยดี ๆ เป็นกันเอง และคล้ายคลึงกับวิธีแก้ไขไม่ได้ผลคือทำตัวสนิทสนมด้วย พยายามหาโอกาสพูดคุยด้วย และให้ความเป็นกันเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่างของบุคลิกภาพของครูและนักเรียนดังกล่าวมาแล้ว แต่อย่างไรก็ตามวิธีที่ใดไม่ได้ผลอีกวิธีหนึ่งคือการตี และเมื่อนำผลการแก้ปัญหาของระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจะเห็นว่าไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ว่าแม้จะใช้วิธีดังกล่าวคล้ายคลึงกัน ก็จะมีโอกาสที่จะใช้ได้ผลมากกว่าไม่ได้ผล โดยพิจารณาจากความถี่

8. ในหมวดปัญหาพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียน ปัญหาที่พบบ่อยที่สุดในระดับประถมศึกษาคือ

1. ชวนเพื่อนคุยในเวลาเรียน

2. ขอบหยาเพื่อนในเวลาเรียน

3. พฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียน เช่น เคาะโต๊ะ แดคเสียง ฯลฯ

ปัญหาที่พบบ่อยในระดับมัธยมศึกษา คือ

1. ขวนเพื่อนคุยในชั้นเรียน

2. ขอบหยาเพื่อนในเวลาเรียน

3. พฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียน เช่น เคาะโต๊ะ แดคเสียง ฯลฯ

สำหรับการแก้ปัญหาชวนเพื่อนคุยในเวลาเรียนในระดับประถมศึกษา วิธีที่แก้ได้ผลมากที่สุด คือ ตักเตือน แนะนำให้ตั้งใจเรียน และใช้วิธีเดียวกันนี้ แก้ไม่ได้ผลเป็นอันดับแรกเช่นกัน ส่วนวิธีแก้อื่น ๆ ที่เสนอแนะมากที่สุดคือ สนใจเอาใจใส่ เด็กมาก ๆ

ส่วนวิธีการแก้ไขที่ได้ผลในระดับมัธยมศึกษามากที่สุดคือ ให้ความเป็นกันเอง และวิธีแก้ไขไม่ได้ผล อันดับแรกคือ อบรมตักเตือน วิธีอื่น ๆ ที่เสนอแนะมากที่สุดคือ พูด ๆ อ่อนหวาน

ปัญหาขอบหยาเพื่อนในชั้นเรียนในระดับประถมศึกษา วิธีที่แก้ได้ผลมากที่สุดคือ เรียกมาคุยส่วนตัวและซักถาม และวิธีที่แก้ไม่ได้ผล อันดับแรกคือการตี ส่วนวิธีที่มีผู้เสนอแนะ เพื่อใช้แก้มากที่สุดคือ ชี้แจงบ่อย ๆ

สำหรับปัญหานี้ ในระดับมัธยมศึกษา ใช้วิธีแก้โดยเรียกให้ตอบในชั้น ได้ผลมากที่สุด และวิธีที่แก้ไม่ได้ผลอันดับแรกคือ เรียกมาคุยอย่างเป็นกันเอง ส่วนวิธีอื่น ๆ ที่มีผู้เสนอแนะ เพื่อใช้แก้มากที่สุด คือ การทำโทษ

ปัญหาการก่อกวนชั้นเรียนในระดับประถมศึกษานั้น วิธีที่แก้ได้ผลมากที่สุดคือ การแนะนำ และวิธีที่แก้ไม่ได้ผลเป็นอันดับแรกคือ ให้ความสนใจพูดคุยเป็นส่วนตัว และวิธีนี้ก็มีผู้เสนอแนะให้นำมาใช้มากที่สุดเช่นกัน

ในระดับมัธยมศึกษา ใช้วิธีแก้ที่ได้ผลมากที่สุดคือ ให้ความสนใจใกล้ชิดสนิทสนมและตักเตือน เด็ก และวิธีที่แก้ไม่ได้ผลเป็นอันดับแรกคือ อบรมตักเตือน นอกจากนี้ก็มีผู้เสนอแนะให้ใช้วิธี

ดูค่า และลงโทษ เพื่อแก้ปัญหานี้มากที่สุด

จะเห็นว่า ในระดับประถมศึกษาใช้วิธีแก้ที่ได้ผลคือ ตักเตือนแนะนำให้ตั้งใจเรียน เรียบมาคุยส่วนตัวและซักถาม และแนะนำ ซึ่งสอดคล้องกับระดับมัธยมศึกษาคือ ให้ความเป็นกันเอง เรียกให้ตอบในชั้น และให้ความใกล้ชิดสนิทสนม ตักเตือนเด็ก

ส่วนวิธีที่ใช้ไม่ได้ผล ในระดับประถมศึกษา ใช้วิธีตักเตือนแนะนำให้ตั้งใจเรียน การตี การแนะนำ ซึ่งคล้ายคลึงกับการแก้ของระดับมัธยม ซึ่งได้แก่การอบรมตักเตือน การเรียบมาคุยอย่างเป็นกันเอง แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะใช้วิธีเดียวกัน บางครั้งก็อาจจะไม่ได้ผล แต่ส่วนใหญ่มีโอกาที่จะได้ผลมากกว่า ทั้งนี้สังเกตจากความดีในแต่ละอันกับ

9. ในหมวดปัญหานี้ ๗ และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางประการนั้น ปัญหาที่พบบ่อยมากที่สุดในระดับประถม คือ

1. พุทหายบคาย
2. ขาดเรียนบ่อย ๆ
3. หนีชั้นเรียน และโรงเรียน
4. นอนหลับในชั้นเรียน

สำหรับปัญหาการพุทหายบคายในชั้นประถมนั้น วิธีที่ใช้แก้ได้ผลมากที่สุดคือเรียกไป พูดคุยด้วย ส่วนวิธีที่ใช้แก้ไม่ได้ผลอันดับแรกคือการตักเตือน และวิธีที่มีผู้เสนอแนะให้นำมาใช้มากที่สุดคือ ซักถามประวัติ

ปัญหาการขาดเรียนบ่อย ๆ วิธีที่ใช้แก้ได้ผลมากที่สุดคือ ซักถามสาเหตุส่วนตัว ส่วนวิธีที่ใช้แก้ไม่ได้ผลอันดับแรกคือถามสาเหตุ และวิธีที่มีผู้เสนอแนะให้นำมาใช้มากที่สุดคือ ขอความร่วมมือจากทางบ้าน และให้ความสนใจเป็นพิเศษ

ปัญหาหนีชั้นเรียนและโรงเรียน วิธีที่ใช้แก้ได้ผลมากที่สุดคือ พูดคุยซักถามสาเหตุ และวิธีที่ใช้แก้ไม่ได้ผลอันดับแรกคือ ทำโทษ มีผู้เสนอให้ใช้การ ตักเตือน มากที่สุด

ปัญหานอนหลับในชั้นเรียนนั้น วิธีที่ใช้แก้ไขได้ผลมากที่สุด คือ ชักถามปัญหาจากเด็ก และวิธีที่ใช้แก้ไขไม่ได้ผลคือ การแนะนำคำเตือน มีผู้เสนอให้ใช้การสอนที่ต้องรวมกิจกรรม มาก ๆ เป็นอันดับแรก

จะเห็นได้ว่าการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ได้ผลในระดับประถมศึกษาใช้วิธีเรียกไปพูดคุย ด้วยชักถามสนทนาส่วนตัว ส่วนวิธีแก้ไขที่ไม่ได้ผลคือ การคำเตือน ถามหาสาเหตุทำโทษ แนะนำคำเตือน

ส่วนปัญหาในหมวดนี้ที่พบบ่อยในระดับมัธยมศึกษา มีดังนี้

1. พุทหายบคาย
2. นอนหลับในชั้นเรียน
3. หนีชั้นเรียนและโรงเรียน

สำหรับการพูทหายบคายในชั้นมัธยมศึกษานั้น วิธีที่ใช้แก้ไขได้ผลมากที่สุดคือ แนะนำ คำเตือน และวิธีที่ใช้แก้ไขไม่ได้ผล อันดับแรกคือ ไม่สนใจ วิธีที่มีผู้เสนอแนะให้นำมาใช้มากที่สุด คือ แนะนำชี้แจง

ปัญหานอนหลับในชั้นเรียนนั้น วิธีที่ใช้แก้ไขได้ผลมากที่สุดคือ เรียกให้ตอบมากกว่าคนอื่น และวิธีที่ใช้แก้ไขไม่ได้ผล อันดับแรกคือ เรียกให้ตอบมากกว่าคนอื่น ส่วนวิธีอื่น ๆ นั้น มีผู้เสนอแนะให้ใช้การลงโทษมากที่สุด

ส่วนปัญหาหนีชั้นเรียนและโรงเรียนนั้น วิธีที่ใช้แก้ไขได้ผลมากที่สุดคือ พูดกับเด็กดี ๆ และวิธีที่ใช้แก้ไขไม่ได้ผล อันดับแรกคือ ตักเตือนเด็ก และมีผู้เสนอแนะให้ใช้วิธีนี้ เป็นอันดับแรกเช่นกัน

จะเห็นได้ว่าวิธีแก้ไขที่ได้ผลในระดับมัธยมศึกษาคือ แนะนำคำเตือน เรียกให้ตอบมากกว่าคนอื่น และพูดดี ๆ กับเด็ก ส่วนวิธีที่ใช้แก้ไขไม่ได้ผลคือ ไม่สนใจ เรียกให้ตอบมากกว่าคนอื่น และตักเตือน ซึ่งจะเห็นได้ว่าการแก้ปัญหาของทั้งสองระดับ ทั้งวิธีที่ได้ผลและวิธีที่ไม่ได้ผลไม่มีความแตกต่างกันมากนัก แต่อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ มีโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จมากกว่าไม่ประสบผล

จากปัญหาทั้งปวงเหล่านี้ ผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นแบบจำลองของปัญหาไว้ 2 ประเภท คือ การศึกษาเป็นรายกรณี 20 กรณี และการแสดงบทบาท 20 บทบาท รวมเป็นแบบจำลองของปัญหาทั้งหมด 40 ชนิด ซึ่งครอบคลุมปัญหาต่าง ๆ แบบจำลองของปัญหาได้แสดงไว้ในภาคผนวก

แบบจำลองของปัญหาที่สร้างไว้นี้ เพื่อเป็นอุปกรณ์ในการฝึกให้นักเรียนครูได้รู้จักคิดค้น วิธีแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน เป็นการเตรียมตัวให้นักเรียนครูได้เรียนรู้ และค้นหาวิธีแก้ปัญหา อันอาจจะเกิดขึ้นได้ในห้องเรียน

กลุ่มผู้วิจัยได้ร่วมกันลงนามแบบจำลองส่วนหนึ่งนี้ไปใช้กับนิสิตปีที่ 2 ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร จำนวน 21 คน

วิธีสอนโดยใช้แบบจำลองนี้ มีวิธีการดังต่อไปนี้

ก. การศึกษาเป็นรายกรณี

1. การทำความเข้าใจเบื้องต้น ผู้วิจัยได้เตรียมรายละเอียด (Information) ที่จะให้นิสิตเกี่ยวกับ

- ก. ความหมายของการศึกษาเป็นรายกรณี
- ข. ความมุ่งหมายของการฝึกให้การศึกษาเป็นรายกรณี
- ค. ให้นิสิตทราบถึงสิ่งที่เขาจะต้องทำ

2. การแก้ปัญหา นิสิตแต่ละคนจะได้รับการศึกษาเป็นรายกรณี คนละ 1 ชุด และกระดาษที่เขียน "วิธีแก้ปัญหา" นิสิตจะต้องศึกษาวิธีแก้ปัญหานั้น ๆ จากการศึกษาเป็นรายกรณี และเขียนตอบคำถามเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหา โดยต่างคนต่างทำไม่ต้องปรึกษากับคนอื่น

3. การอภิปราย เมื่อนิสิตตอบคำถามแล้ว ผู้วิจัยได้นำคำตอบเหล่านั้นมาแจกแจงวิธีการแก้ปัญหาให้ดู และเปิดให้มีการอภิปราย วิธีการแก้ปัญหาของผู้ใด หลังจากนั้นมีการสรุปการแก้ปัญหาไว้ด้วย ซึ่งจะได้อธิบายวิธีแก้ปัญหานั้น ๆ อย่างที่อาจจะประสบผลสำเร็จได้

ข. การแสดงบทบาท

1. การทำความเข้าใจเบื้องต้น รายละเอียด (Information) ที่ผู้สอนจะต้องจัดให้นิสิต

- ก. ความหมายของการแสดงบทบาท
- ข. ความมุ่งหมายของการฝึกใช้วิธีการนี้
- ค. บทบาทที่นิสิตต้องแสดง

2. การเตรียมและการแสดงบทบาท

กลุ่มผู้วิจัยได้อธิบายถึงสถานการณ์ของบทบาท โดยแจกบทบาทของครูและนักเรียนให้นิสิตทุกคนในชั้น สำหรับผู้ที่ออกมาแสดงบทบาทนั้น แจกให้เฉพาะบทบาทที่ตนจะต้องแสดงเท่านั้น ในการทดลองครั้งนี้ นิสิตทุกคนในชั้นมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทด้วย เมื่อผู้แสดงเข้าใจบทบาทของตนแล้วก็ให้ดำเนินการแสดง

3. หลังจากแสดงบทบาทเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้ให้ผู้ร่วมแสดงเขียนวิจารณ์การแก้ปัญหาของผู้ที่ออกมาแสดง แล้วรวบรวมคำตอบ และอ่านข้อวิจารณ์ให้ผู้ร่วมแสดงได้ฟัง พร้อมทั้งชี้แจงให้นิสิตเห็นว่าการใช้ การแสดงบทบาทนี้จะทำให้สามารถรวบรวมวิธีการแก้ปัญหาได้หลายวิธีเช่นกัน

ค. ได้แจกแบบสำรวจความเห็น ของนิสิตต่อการเรียนด้วยวิธีนี้ ดังได้แสดงไว้ใน

ตาราง 19 แสดงความคิดเห็นของนิสิต ต่อการ เรียนแก้ปัญหาค่ายวิธีใช้แบบจำลองของปัญหา ทั้งสองแบบ

	มากที่สุด %	มาก %	ปาน กลาง %	น้อย %	น้อยที่สุด %
1. ท่านคิดว่าวิธีการสอนนี้เพิ่มพูนความรู้ในการแก้ ปัญหาของนักเรียนเพียงใด	9.52	71.60	19.04	-	-
2. ท่านคิดว่าวิธีการสอนนี้สามารถนำไปใช้แก้ ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนได้กี่เพียงไร	4.76	47.60	38.08	9.52	-
3. ท่านคิดว่าวิธีการสอนนี้ช่วยให้ท่านอยากคิด แก้ปัญหานักเรียนมากน้อยเพียงใด	28.56	57.12	9.52	4.76	-
4. ท่านคิดว่าวิธีการสอนนี้ช่วยให้สมาชิกมีส่วน ร่วมเพียงใด	19.04	52.36	23.80	4.76	-
5. ท่านคิดว่าแบบจำลองของปัญหาช่วยให้ท่านเกิด ความรู้สึกว่าท่าน เข้าไปแก้ปัญหาวจริง ๆ มาก- น้อยเพียงใด	14.28	28.56	57.12	-	-
6. ท่านคิดว่าการใช้แบบจำลองของปัญหาจะสามารถ รวบรวมวิธีการแก้ปัญหของนักเรียนได้มากน้อย เพียงใด	4.76	61.88	33.32	-	-
7. ถ้าท่านได้ฝึกแบบจำลองของปัญหา ท่านคิดว่า ท่านสามารถจะตัดสินใจแก้ปัญหของนักเรียน ได้เพียงใด	4.76	33.32	52.36	9.52	-

ตาราง 19 (ต่อ)

	มากที่สุด %	มาก %	ปาน กลาง %	น้อย %	น้อยที่สุด %
8. ท่านเห็นด้วยกับวิธีสอนแก้ปัญหานักเรียน โดยใช้แบบจำลองของปัญหานี้มากน้อยเพียง ใด	19.04	52.36	23.80	4.76	-
9. ท่านคิดว่าวิธีการฝึกแก้ปัญหานี้ โดยใช้แบบ จำลองของปัญหานี้ ให้ความสนุกสนานและ เพลิดเพลินมากกว่าการบอกให้แก้ปัญหานี้ มากน้อยเพียงใด	23.80	42.84	28.56	4.76	-
10. ท่านคิดว่าการใช้วิธีการสอนโดยใช้แบบ จำลองของปัญหานี้ในสถาบันฝึกหัดครู มากน้อยเพียงใด	52.36	28.56	14.28	-	4.76

จากตาราง 19 นี้ แสดงว่านิสิตส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าวิธีการสอนแก้ปัญหานักเรียนโดยใช้แบบจำลองทั้ง 2 แบบนี้ เป็นวิธีที่มีประโยชน์ในชั้นยี่สิบ ให้สมาชิกทุกคน อยากคิดแก้ปัญหานี้ และมีส่วนร่วมในการคิดแก้ปัญหานี้ ให้ความเพลิดเพลิน และควรนำวิธีการสอนแบบนี้มาใช้ในสถาบันฝึกหัดครู

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการค้นหาปัญหาและวิธีแก้ปัญหานักศึกษาระดับ ป.กศ.สูงที่สอนในระดับประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษาจึงเห็นสมควรให้นักศึกษาในสถาบันผลิตครู ใ้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ก่อนออกทำการฝึกสอน เพื่อให้เขามีความพร้อม และความมั่นใจ ที่จะเผชิญกับปัญหาจริง ๆ ในชั้นเรียน
2. ผู้คนควมมีความคิดเห็นว่าควรนำแบบจำลองของปัญหา ที่สร้างขึ้นจากสภาพปัญหาที่พบนี้ไปฝึก เพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกสอนว่า กลุ่มที่ได้รับการฝึกจากแบบจำลองก่อนออกฝึกสอนจะมีความแตกต่างในด้านวิธีการแก้ปัญหากับกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกในด้านใดหรือไม่
3. ในการฝึกสอนของนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูงนั้น ทางสถาบันผลิตครูควรจะได้ฝึกคุณลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการฝึกสอน ในระดับมัธยมศึกษา เพื่อมิให้มีผลเสียต่อการปกครองชั้น และการเรียนการสอน
4. ผลการค้นคว้านี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูอาจารย์ในสถาบันฝึกหัดครูและในโรงเรียน เพื่อจะได้นำไปศึกษา และอาจจะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
5. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีระยะเวลาสั้น การเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยได้เลือกศึกษากับสถานฝึกหัดครูเพียง 5 แห่งในกรุงเทพมหานครเท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงควรศึกษาให้กว้างขวางออกไป โดยขยายขอบเขตไปยังวิทยาลัยครูในส่วนภูมิภาคต่าง ๆ ด้วย
6. น่าจะได้มีการศึกษาถึงวิธีการที่นักเรียนอยากให้อาจารย์ใช้แก้ปัญหาดังต่าง ๆ เพื่อจะเป็นแนวทางแก้ปัญหของครูได้ตรงกับความต้องการของนักเรียน
7. น่าจะได้นำปัญหาและวิธีแก้ที่พบไปสร้างเป็นแบบจำลองไว้ฝึกแก้ปัญหามากกว่านี้
8. น่าจะมีการสำรวจปัญหาจากครูประจำการ และนำไปสร้างเป็นแบบจำลองของปัญหา ไว้ให้กับนิสิตนักศึกษาครู เพื่อฝึกแก้ปัญหาดังต่อไป

บรรณานุกรม

นิยม ศรีโสภา และ เพื่อน บัณฑิตนักเรียนระดับมัธยมศึกษา, รายงานประกอบการศึกษาเนื่องใน
การอบรมเตรียมผู้บริหาร กรมวิสามัญศึกษา ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน - 25 สิงหาคม
2510.

พจน์ น้อยแสงศรี "การช่วยเหลือครูใหม่" วิทยาสาร 24:8-10, 12 กุมภาพันธ์ 2516.

มัลลนา ปิยะมาตา การสำรวจคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนครศรีบุรี ปรินิพนธ์การศึกษา
มหาวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2511, 133 หน้า.

ละเมียด ลิ้มอักษร "ครูใหม่" วิทยาสาร 6:57-58, สิงหาคม 2515.

ละเอียก จันทรักิวิวัฒน์ การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2509-2511 ในโรงเรียนประถมศึกษาในภาคการศึกษา 1 และ 2 ปรินิพนธ์
นิพนธ์วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2514, 75 หน้า.

วิจิตร ศรีสะอาด "หลักสูตรฝึกหัดครูที่ใช้ในปัจจุบัน" วิทยาสาร 21, 57-58: พฤศจิกายน
2513.

วิชัย วงษ์ใหญ่ "ฝึกสอน" วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ 5.44-54, 9 เมษายน 2514.

สนั่น เมืองวงษ์ การศึกษาพัฒนาและทัศนคติของครูที่เลี้ยงในการปฏิบัติงานร่วมกับนิสิตฝึกสอน
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2513, ปรินิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2514, 103. หน้า.

สำเริง บุญเรืองรัตน์ "การศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูในห้องเรียน" ศูนย์ศึกษา 2:112-116
ตุลาคม-ธันวาคม 2515.

อิสระ ปันจุก "ช่องว่างระหว่างการฝึกสอนกับการนิเทศ" วิทยาสาร 24:8-10, 12, 8 กุมภาพันธ์
2516.

Abt. Clark C., Twentieth Century Teaching Techniques, reprinted from the
Faculty, 30 (1), August, 1966, 13 pp.

- Appel, Robert Leonard, " An Evaluation of the Secondary Teacher Education Program at North Park College Based Upon. a Follow-up Study and the academic Record of the Secondary Teacher grauates, "Dissertation Abstracts" 28:1321 A, October, November, 1967.
- Attrig, John C. "The Use of Games as a Teaching Technique" Social Studies, 58:25-29, January, 1967.
- Boykin, Leander L. " Principles of Evaluating" a Foward Look at Theories and Practices. Thirty teaching, Lawa State Teachers College, 1960, 228 pp.
- Boocock, Sarane S. An Experimental Study of the Learning Effects of Two Games with Simulated Environment, American Behavioral Scientist, 10 (2) October, 1966, pp.8-16.
- Chery Kendrick, "A behavior management simulation model gor perservice Teacher Training, Dissertation Abstracts, 32:5087A, March, 1972.
- David Greer Tucker, "The Effect of A Simulation Treatment on Their Inner-City Classroom Pupils, "Dissertation Abstracts 33:657 A, August 1972.
- Diana, Joran, "Analysis of Student Teachers' porceptions of the role of an elementary Classroom teacher, Dissertation Abstracts, 31: 1667 A, October, 1970.
- Dove, Pearlic C., "A Study of Relationship of Certain Criteria and Success in Student Teaching Program at Clark College," Dissertation Abstracts 20. 4042, April, 1960.
- Edge. "A Follow up study of Elementary Education Graduates of Auburn, University, From 1962-1967, Dissertation Abstracts" 29:3763 A, May, 1969.

Flanagan, J.C., "The Critical Incident Technique" The Psychological Bulletin, 51: 354-355, July, 1954.

Garvey, Dale M. A Preliminary Evaluation of Simulation A paper presented at 46th Annual Meeting of the National Council . for the Social Studies Cleveland, Ohio, 23-26, November, 1966, 13 pp.

Gutzkow, Harold, A Use of Simulation in the Study of Inter-Nation Relations . Behavioral Science, 4(3), July 1959, pp.183-91.

Haines, Aleye Clayton, Guiding the Student Teaching Process in Elementary Education-Chicago, Eand McNally, 1960, 277 p.

Halliwell, Joseph W. " A Review of the Research Comparing the teaching Effectiveness of Elementary School Prepared in Intensive Teacher Training Programs and in The Regular Undergraduate Programs, "The Journal of Teacher Education, 15: 190-191, June 1964.

Henry A ,arvin, "The Relationship of Difficulties of Student Teachers to Selected Aspect of The Professional Sequence of Education," The Teacher College Journal, 35: 47-49, November, 1963.

Johanna, Selma Kasin Lemlech, "Affective Involvement in Inquiry Methodology Using Role Playing, in Teacher Education", Dissertation Abstracts, International, 31:2232 A - 2233 A, November, 1970.

Kersh, Best Y. "The Classroom Simulator" Journal of Teacher Education, 13 March, 1963 p.110

Kimmel, Parge Butter, " Characteristics of Student Teachers as Correlates of Success in Student Teaching," Dissertation Abstracts, 10: 5765-5766, 1965.

Leopoldo Joseph, "The use of simulation in foreign language Teacher education in activity specific teaching simulations, Dissertation Abstracts, 33: 1567-1568 A, October, 1972.

Martin, Gerald Chales, A study of the Adequacy of professional Preparation for teaching Disadvantaged children as Perceived by Selected Elementary Teacher," Dissertation Abstracts, 27: 690 A, June, 1967.

Ryans . David G, "Characteristics of the Teachers, George Banta Company, Manasha, 1960; 416 pp.

Reed, Helen Mirian " An Appraisal of Selected Aspects of the Undergraduate Teacher Education Program For Secondary School Teachers at the University of Kentucky, Dissertation Abstracts, 17:312, January-March, 1957.

Salvator J. Pappalordo, "An Investigation of the Efficacy of " In-Basket" and " Role Playing" Variation of Simulation Technique for Use in Counselor Education," Dissertation Abstracts, 33: 2721 A, December, 1972.

Tansey, P.J.and Unwin, Derick" Simulation and Gaming in Education" Methuen Educational Ltd., London, Toronto, Sydney, Wellington, 1969, 152 pp.

การศึกษาเป็นรายกรณี

1. "ปัญหาของเด็กที่ถูกพ่อแม่ทอดทิ้ง"

ข้าพเจ้าเป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั้นปีนักเรียนทั้งหมด 40 คน เป็นชาย 20 คน หญิง 20 คน เด็กหญิง เล็ก เป็นนักเรียนคนหนึ่งในระดับที่ข้าพเจ้าสอน อายุ 10 ปี เป็นเด็กที่โตที่สุดในชั้นเรียน และมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อชั้นเรียนมาก เพราะเธอไม่สามารถเข้ากับเพื่อนฝูงได้

นอกจากจะมีปัญหาทางการเรียนแล้ว เด็กหญิงเล็กยังมีปัญหาทางด้านความประพฤติ มีพฤติกรรมที่แปลกคือ เป็นเด็กก้าวร้าว ชอบรังแกเพื่อนที่เล็กกว่าเสมอ โดยการเอามือ หรือไม้ตี หรือบีบนั้นจะหยิบ โดยเฉพาะเธอมักแกล้งเด็กที่เฉย ๆ ไม่มีปากมีเสียงจะมาฟ้องครู ส่วนเพื่อนที่เธอไม่สามารถรังแกได้ เธอจะแสดงอาการก้าวร้าวด้วยคำพูด ข้าพเจ้าได้เรียกเด็กหญิงเล็กมาพูดคุยด้วย และซักถามประวัติของเธอ จากตัวของเธอเอง ก็ได้ทราบว่าเธอถูกพ่อแม่ทอดทิ้ง คือพ่อแม่ไม่ยอมให้เธอเกิด เนื่องจากความจนบังคับ และพ่อแม่ก็มีลูกแล้ว 2 คน ที่จะต้องให้ความอุปการะ ทำให้พ่อแม่ ต้องส่งเธอไปให้โรงเรียนเลี้ยงไว้ เธอจะต้องพึ่งตนเองทุกอย่าง เธอได้บอกความรู้สึกของเธอว่าเธออยากจะเรียน แต่เรียนอย่างไรก็เรียนไม่ได้ เมื่อได้ทราบประวัติของเธอแล้ว ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่า เธอตกอยู่ในสภาพที่ถูกทอดทิ้ง ขาดความรักความเอาใจใส่ที่แท้จริง เธอต้องพึ่งตนเองทุกอย่าง อาจเป็นเหตุให้เธอมีพฤติกรรมดังกล่าวดังข้างต้น

ข้าพเจ้าจึงได้ดำเนินการแก้ไข โดยการให้เธอได้อ่านและเขียนหนังสือให้บ่อย ๆ ในเวลาว่าง หรือหลังจากการรับประทานอาหารเรียบร้อยแล้ว และเมื่อเห็นว่าเธอพอจะอ่านได้ดีแล้ว ก็ให้เธอนำเพื่อนทั้งชั้น นอกจากจะให้ความรู้เลเอาใจใส่ และเห็นอกเห็นใจแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยกย่องเธอให้เป็นหัวหน้าเวรบ้าง หัวหน้ากลุ่มในการเล่นเกมต่าง ๆ บ้าง ซึ่งการกระทำดังกล่าวเหล่านี้ ทำให้เธอรู้สึกว่าเธอก็มีความสำคัญ และสามารถอ่านออกเขียนได้ แต่สำหรับการพูดไม่วั้นนั้น ไม่สามารถแก้ไขสำเร็จ เพราะเป็นสิ่งที่แก้ไขยาก ถึงกระนั้นก็ตามพฤติกรรมการรังแกเพื่อนของเธอ ก็ลดน้อยลง

2. ปัญหาของเด็กที่ยากจน

ข้าพเจ้าเป็นครูฝึกสอน (หญิง) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั้นมีนักเรียน 42 คน เป็นชาย 21 คน หญิง 21 คน ข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้ก่อนออกฝึกสอนว่า ข้าพเจ้าจะตั้งใจสอนให้ดีที่สุด พยายามใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เข้าช่วย ให้เด็กได้ร่วมมือในการร่วมกิจกรรมให้มากที่สุด จากการปฏิบัติดังกล่าวก็พบว่านักเรียนตั้งใจเรียนมากและสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม โดยแสดงความกระตือรือร้นในการเรียน แต่มีเด็กเพียงคนเดียว คือ เด็กชาย ชัย ซึ่งมีลักษณะตรงข้ามกับเพื่อน คือมีหน้าตาขรึม รอย ง่วงเหงาหาวนอนอยู่ตลอดเวลา มีลักษณะหงอยเหงา ซึม หน้าตาขรึม รอย ถ้าข้าพเจ้าเผลอ เขาจะหลับไปกับโต๊ะทันที ในด้านการเรียน เด็กชายชัยเป็นเด็กที่เรียนอ่อน อ่านหนังสือไม่ออกเลย ไม่เคยทำการบ้านส่งเลย เวลาเรียนอุปกรณ์การเรียนมีไม่ครบ ต้องนั่งดูหนังสือกับเพื่อน ๆ สมุดทำการบ้าน สมุดจดงานก็ไม่ค่อยมี ต้องจดปนกันยุ่งเหยิงไปหมด โดยใช้สมุดเพียงเล่มเดียว

ข้าพเจ้าได้เรียกเด็กชายชัยมาพบเป็นส่วนตัว และซักถามสภาพความเป็นอยู่ของเขา จึงได้ทราบว่า บิดาของเด็กชายชัยอยู่แถวโรงปุ๋ยของเทศบาล บิดาของเขาถูกรถทับตาย มารดาของเขาต้องหารายได้เลี้ยงลูก 6 คน โดยรับจ้างซักรีด ซึ่งได้รายได้ของครอบครัวเป็นไปอย่างขัดสน ทำให้ตัวเด็กชายชัยและพี่ ๆ น้อง ๆ ต้องหารายได้ช่วยค่าครองชีพของครอบครัว โดยการเก็บกระดากตามท้องถนนไปขาย ซึ่งมีรายได้วันละ 20 บาท กว่าที่จะเก็บเสร็จถึงบ้านก็เป็นเวลา 24.00 น. หรือไม่ก็ขายเรียงเบอร์ตามถนนหนทางต่าง ๆ ทำให้ไม่มีเวลาทำการบ้านและทบทวนบทเรียน นอกจากนี้ยังมีเวลานอนไม่เพียงพอ

เพราะเหตุนี้ จึงทำให้เด็กชายชัยมีสภาพดังกล่าว การรอนอนและการต้องทำงานหนักเหนื่อย มีผลต่อความตั้งใจเรียนของเขา และลักษณะท่าทางของเขา ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้เรียกเขามาสอนพิเศษในตอนเช้าก่อนเข้าเรียน ให้ความเอาใจใส่ดูแล และเป็นกันเองกับเขา พยายามปลอบใจ เขาให้มาโรงเรียนทุกวัน นอกจากนี้ยังได้จัดหาเสื้อผ้ามัธยมจากผู้มีจิตศรัทธา พร้อมทั้งอุปกรณ์การเรียนให้เขา ซึ่งทำให้เขามีความขยันหมั่นเพียร กระฉับกระเฉงขึ้น แต่ก็เป็นเพียงระยะสั้นเท่านั้น ทั้งนี้เพราะเขาต้องเหนื่อยในการหารายได้ให้กับครอบครัว ในเวลาต่อมาพฤติกรรมของเขาก็เหมือนเดิม คือ เป็นคนซึมเศร้า ง่วงเหงาหาวนอน ตลอดเวลา

3. ปัญหาของเด็กที่เรีกร้องความสนใจ

ปรีชา เป็นครูประจำชั้นประถมปีที่ 1 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั้นมีนักเรียน 30 คน เป็นชาย 17 คน หญิง 13 คน ในจำนวนนักเรียนทั้งหมดไม่มีใครมีปัญหาเลย ทุกคนตั้งใจเรียน และทำงานเป็นอย่างดี ยกเว้นเด็กชายวิทย์เพียงคนเดียว ที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับเพื่อน ๆ คือเขาไม่ค่อยให้ความสนใจในการเรียน มักแสดงความเบื่อหน่ายต่อการเรียนและขาดโรงเรียนบ่อยที่สุด จากการสำรวจบัญชีเรียกชื่อดู ปรากฏว่าในเดือนกันยายน มาเรียนเพียง 30 เวลา จาก 50 เวลา ซึ่งจากการขาดเรียนนี้ ทำให้ผลการเรียนไม่ค่อยดี คือได้เป็นอันดับสุดท้ายของชั้นทุกครั้ง แทนที่เขาจะรู้สึก และหันไปสนใจในการเรียน เขากลับหาทางออกโดยการแสดงพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจจากครู และเพื่อนโดยแสดงความแค้นกว่าใครในทางที่ไม่ดี เป็นต้นว่า ชี้นะที่นักเรียนทุกคนกำลังสนใจเรียน เด็กชายวิทย์จะแฉกเสียงออกมา ซึ่งเกิดขึ้นบ่อย ๆ และในบางครั้ง จะพูดโธ่โครมคราม หรือมีจะงอนก็จะแหย่เพื่อนหรือคนโน้นทีคนนี้ที ชอบพูดแทรกออกนอกเรื่อง ถ้าปรีชา ไม่สนใจการกระทำของเขา เขาก็จะยั่วปรีชาให้โมโห ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้เป็นการก่อกวนชั้นเรียน ทำให้เกิดความไม่สงบ นอกจากนี้เด็กชายวิทย์ยังชอบรังแกเพื่อน ๆ ซึ่งน้อยวันนัก ที่เขาจะไม่หาเรื่องกับเพื่อน ๆ และยังชอบทำเพื่อนให้มาฟ้องครู ปรีชาได้สอบถามจากเพื่อนครูที่อยู่บ้านใกล้กับเด็กชายวิทย์ซึ่งได้ทราบว่าบิดามารดาของเด็กชายวิทย์เป็นชาวจีน มีอาชีพค้าขาย มีบุตร 5 คน แต่ฐานะอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ไม่เดือดร้อนเรื่องการเงิน แต่เนื่องจากความมีมานะในการสร้างฐานะ ทำให้ต้องทุ่มเทเวลาทั้งหมดไปในการงาน ไม่มีเวลาในการที่จะให้ความดูแลเรื่องการเรียน ความประพฤติของลูก ๆ จากการที่ทางบ้านขาดความสนใจ ต่อเด็ก อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กชายวิทย์ มีพฤติกรรมดังกล่าวมาแล้ว

ปรีชาจึงแก้ปัญหาโดยให้ความสนใจ เอาใจใส่แก่เด็กชายวิทย์เป็นพิเศษพยายามทำตัวเป็นก๊อเกว และในเดียวกันก็ได้ตักเตือน แนะนำเกี่ยวกับด้านความประพฤติดังกล่าว นอกจากนี้ในด้านการเรียนการสอน ปรีชาก็พยายามที่จะให้เด็กชายวิทย์สนใจในบทเรียนต่าง ๆ โดยพยายามจัดหาหนังสือที่เกี่ยวกับบทเรียนและอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ ที่นอกเหนือไปจากที่ใช้ในห้องเรียน โดยจัดให้เฉพาะเขา และขณะใช้อุปกรณ์ ก็ให้เขามานั่งหรือยืนที่โต๊ะครู ปรีชาพยายามค้นหาความสนใจของเขาและสนองตอบความต้องการนี้

ในระยะแรก ๆ วิชา ก็มีความตั้งใจเรียนดี ไม่ขาดโรงเรียนบ่อยครั้งนัก แต่ด้วยความที่
ปรึกษาไม่ได้จัดอุปกรณ์ให้เขาเป็นพิเศษ เขาก็จะมีพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจจากคนอื่น เช่น
เดิม ซึ่งทำความรำคาญให้กับเพื่อน ๆ ในชั้นในที่สุดเพื่อน ๆ ก็ไม่สนใจเขาอีกเลย.

4 "ปัญหาเด็กเรียนอ่อน"

ข้าพเจ้าเป็นครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ใน
ชั้นมีนักเรียน 45 คน เป็นชาย 23 คน หญิง 22 คน นางสาว พร เป็นนักเรียนคนหนึ่งของ
ข้าพเจ้าอายุ 15 ปี เป็นนักเรียนเพียงคนเดียวที่เรียนอ่อน ทั้ง ๆ ที่ พร เป็นเด็กที่มีรูปร่างใหญ่โต
แต่มีสุขภาพไม่แข็งแรงนัก มีโรคประจำตัวคือปวดท้องเป็นประจำต้องขออนุญาตไปนอน ห้องพยาบาล
เสมอ แต่ในด้านการเรียนเป็นคนที่ไม่สนใจการเรียนมาก พยายามฟังครูอธิบายอยู่ตลอดเวลา เมื่อ
สั่งให้ทำการบ้าน ปรากฏว่าพรทำตามคำสั่ง แต่เมื่อตรวจแล้วปรากฏว่าผิดทุกข้อ แม้จะอธิบาย
ให้ฟังในชั้นเรียนหลายครั้งแล้วก็ตาม พรก็ยังคงไม่สามารถทำการบ้านได้ ในด้านการเรียนภาษา
ไทย และภาษาอังกฤษ เธอก็ไม่สามารถอ่านได้ เมื่อมีการทดสอบก็ปรากฏว่าพรทำคะแนนได้น้อย
และได้เป็นอันดับสุดท้ายของชั้น

ข้าพเจ้าได้เรียกพรมาสอนพิเศษให้ โดยเริ่มสอนจากง่ายไปหายากทุกเย็น และให้ทำการบ้าน
เป็นพิเศษ โดยให้ทำข้อง่าย ๆ ที่คิดว่าเขาสามารถทำได้ เพื่อก่อให้เกิดความภูมิใจทุกครั้งและ
ชื่นชมเชยในสมรรถภาพของเขา หรือทำงานเรียบเรียงนอกจากนี้ก็ยังให้ทำการติดต่อกับผู้ปกครอง
ขอความร่วมมือให้กวาดล้างความเล้าวมองของพรให้มาก ก็ได้ทราบว่าที่บ้านก็พยายามให้ความ
ช่วยเหลือโดยการสอนพิเศษให้ และให้ไปเรียนพิเศษตอนเย็น ๆ บิดาของพรเล่าว่าตอนที่พรอายุ
1 ขวบ ซึ่งกำลังซุกซน ชอบปีนป่ายเก้าอี้เป็นประจำ และได้ตกพาลลงมาจากเก้าอี้ ขณะที่สามารถ
กำลังยุ่งกับงานบ้าน จากสาเหตุนี้เองทำให้ข้าพเจ้าว่าสมมองของพรคงได้รับความกระทบกระเทือน
และมีผลต่อสติปัญญา แต่อย่างไรก็ตามบิดามารดาของพรก็ให้ความเอาใจใส่พรมาก จากการสอน
พิเศษให้พรเสมอ ๆ ทำให้ผลการเรียนของพรดีขึ้น

5. ปัญหาเด็กที่ติดยาเสพติด

วินัยเป็นครูประจำชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั้นมีนักเรียน 48 คน เป็นชาย 25 คน เป็นหญิง 19 คน วินัยรู้สึกว่านักเรียนในชั้นของเขาส่วนมากตั้งใจเรียน นอกจาก โชค เพียงคนเดียวที่ไม่ค่อยสนใจการเรียน รอบลูกขึ้นเดินไปเดินมาในชั้นเรียน หรือไม่ก็ชวนเพื่อนคุย มักแสดงท่าทางเบื่อหน่ายต่อการเรียน แต่อย่างไรก็ตามเขาก็ไม่เคยหนีเรียนมาเรียนแบบซังกะตายไปวันหนึ่ง ๆ ต่อมาระยะหนึ่ง วินัยสังเกตเห็นความผิดปกติในตัวของโชค จึงได้ซักถามเพื่อนในชั้น จึงทราบว่านาย โชค เริ่มหัดสูบบุหรี่ยาเสพติด ที่เรียกกันว่า "ผงขาว" โดยขออนุญาตครูไปปัสสาวะ แล้วแอบไปสูบบุหรี่ในห้องส้วมของโรงเรียน เขาได้ย้านี้มาจากเพื่อนที่เรียนอยู่คนละห้อง ซึ่งเพื่อนผู้นั้นติดมาก จะต้องสูบบุหรี่ทุกวันขาดไม่ได้ กว่าวินัยจะพบเด็กผู้นี้ก็ไล่สองสัปดาห์แล้ว 4 วัน และในแต่ละวันวินัยก็สังเกตอาการ พบว่า โชค จะมีอาการผิดปกติคืออาเจียร หายใจหืดหืด ซึ่งไม่เคยเป็นมาก่อน

วินัยจึงได้เรียกนาย โชคมาพบและซักถาม ในที่สุดเขายอมรับความจริง วินัยได้ชี้แจงถึงโทษของยาเสพติด เขาก็รับปากว่าเขาจะเลิกสูบ แต่อย่างไรก็ตาม วินัยก็ทราบว่าเขาเป็นเชื้อเพื่อน ซึ่งถ้าเพื่อนเขาทำให้สูบบุหรี่ เขาก็อาจจะสูบบุหรี่ และในที่สุดก็คิดได้ วินัยจึงตกลงใจไปพบกับผู้ปกครองของเขา จากการได้พูดคุยกับมารดาของเขา ทำให้ทราบว่า นาย โชค มีพี่ถึง 12 คน บิดาถึงแก่กรรม มารดาต้องหาเลี้ยงครอบครัว ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาดูแลเกี่ยวกับการเรียน และความประพฤติของลูก ทำให้เขามีพฤติกรรมก่อกวน วินัยได้ขอร้องให้มารดาของเขาให้ความสนใจเขา และคอยดูแลว่าเขาจะเลิกสูบบุหรี่ยาเสพติดหรือไม่

ในที่สุดเขาก็สามารถเลิกสูบบุหรี่ยาเสพติดได้ เนื่องจากเขายังไม่ถึงกับติด เพราะเพิ่งจะเริ่มสูบ และจากการพูดคุย แนะนำ ทำให้เขาเอาใจใส่ต่อการเรียนเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม วินัยต้องคอยตักเตือนเสมอ ถ้าเห็นว่าเขาเริ่มจะมีพฤติกรรมไม่สนใจเรียน เช่น เล่น

6. ปัญหาของเด็กที่พิการ

วิภาเป็นครูฝึกสอนวิชาสังคมศึกษาชั้น ป.5 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในวันนี้มีนักเรียน 37 คน เด็กชาย 16 คน หญิง 21 คน วิภาพยายามให้ความสนใจเอาใจใส่นักเรียนทุกคน ทั้งในด้านการเรียนและด้านปัญหาส่วนตัว จากการสังเกต วิภาพบว่า เด็กหญิงพิศ นักเรียนคนหนึ่งของวิภา ซึ่งวิภามีความรู้สึกว่าเธอเป็นเด็กที่มีสติปัญญาดี แต่ไม่สนใจการเรียน เมื่อวิภาเรียกให้ตอบ พิศก็ตอบได้ พิศเป็นเด็กที่มีวิชาชีพการ คล้ายโพลีโอ วิธีการเดินจึงไม่เหมือนเพื่อน เพื่อนมักล้อเลียนอยู่เสมอ ทำให้เธอไม่ค่อยคบเพื่อน มักไปไหนมาไหนคนเดียว ไม่ค่อยชอบเรียนหนังสือ เพราะเธอบอกว่าพอส่งว่าด่าเธอตกจะไม่ให้เรียนต่อ เธอจึงพยายามที่จะให้สอบตก เพื่อจะได้ไม่ต้องเรียนต่ออีกต่อไป งานการจึงไม่ค่อยทำส่งครู เวลาสอบมักไม่ค่อยทำข้อสอบ

วิภาได้เรียกเด็กหญิงพิศมาถามถึงความผิดปกตินี้ เธอบอกว่าเป็นมาตั้งแต่เล็ก ๆ เคยไปหาหมอ ๆ ให้ยาแล้ว และอาการก็ขึ้น แต่พิศไม่ชอบ จึงไม่ไปหาอีก วิภาจึงแนะนำให้ไปหาอีกจะได้หายเร็ว ๆ เวลาเรียน วิภาพยายามสนใจเธอเป็นพิเศษ คอยซักถามอยู่เสมอ ให้เธอได้แสดงความสามารถให้เพื่อน ๆ เห็น นอกจากนี้วิภายังได้แนะนำให้เธอพยายามเรียนหนังสือ เพื่ออนาคตของเธอเอง ไม่ต้องไปสนใจกับคำล้อเลียนของเพื่อน ถ้าเพื่อนคนใดล้อ ให้มาบอกวิภา ๆ จะจัดการให้เอง และวิภาก็ได้อธิบายให้นักเรียนทุกคนเข้าใจถึงสภาพทางร่างกายและจิตใจของเด็กหญิงพิศ ที่เขาพิการ ให้เพื่อนรู้สึกสงสาร และเห็นใจเธอ ไม่ล้อเลียนเธอต่อไป

หลังจากนั้น เด็กหญิงพิศก็มีความประพฤติไปในทางที่ดีขึ้น ขยันเรียนขึ้น มาโรงเรียนแต่เช้า และพยายามส่งงานทุกครั้ง

แต่อย่างไรก็ตามในวันที่วิภา มาประชุมที่วิทยาลัย วิภาก็ได้ทราบว่า เด็กหญิงพิศทำสมุดหาย และได้ขโมยของเพื่อนในชั้น หรือนำเอากระดาษมาปัดรื้อ แล้วเปลี่ยนเป็นชื่อตัวเอง แต่ครูประจำชั้นจำได้และได้ทำโทษโดยการตี วิภาจึงเรียกเด็กหญิงพิศมาอบรมสั่งสอน 2-3 วันต่อมา เด็กหญิงพิศได้นำสมุดที่ลอกใหม่ทั้งแบบฝึกหัด และสมุดจดมาส่ง

7. ปัญหาเด็กที่สนใจเพื่อนต่างเพศ

ข้าพเจ้าเป็นครูฝึกสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร ในชั้นมีนักเรียน 51 คน เป็นชาย 34 คน หญิง 20 คน นักเรียนในชั้นที่ข้าพเจ้าสอน ส่วนมากเป็นเด็กที่เรียนร้อย และมีความประพฤติดี ยกเว้น ลัดดา เพียงคนเดียวที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหลายประการ จนเป็นที่กล่าวขวัญกันทั่วในหมู่ครูด้วยกัน

ลัดดา เป็นเด็กที่มีรูปร่างหน้าตาค่อนข้างสวย อายุ 14 ปี มีรูปร่างโตเกินวัย และมีกิริยาเป็นสาวกว่าเพื่อน ๆ ในวัยเดียวกัน ไม่ค่อยสนใจในการเรียนเท่าไรนัก มักขาดโรงเรียนเสมอ ผลการเรียนค่อนข้างอ่อน

พฤติกรรมที่เป็นปัญหามากก็คือ ชอบคบหาเพื่อนต่างเพศก่อนวัยอันสมควร เพราะคบกันในคานซูลาว และมักจะยืนคุยกันในที่ลับตาคน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่สมควรจะกระทำ และเป็น การฝ่าฝืนกฎของโรงเรียนด้วย นอกจากนี้ยังแต่งกายไม่เรียบร้อย คือ ชอบใช้กระโปรงสั้น เสื้อตัว ในตัวเล็ก ไว้ทรงผมไม่เรียบร้อยฉีกระเบียบ คือ ไว้ผมยาว และยังมีกิริยาท่าทางที่ไม่สุภาพต่อครู พูดยาไม่มีสัมมาคารวะ และยังชอบพูดจาเสียดสีคนอื่นด้วยวาจาหยาบ ไม่น่าฟัง บางครั้งด่าว่า เพื่อนจนกระทั่งเพื่อนร้องไห้

ข้าพเจ้าได้เรียกลัดดามารับฟังเป็นการส่วนตัว แนะนำการประพฤติปฏิบัติตัวของเธอ และให้ความสนใจ เอาใจใส่ต่อเธอ พยายามทำตัวเป็นกันเอง แต่การแนะนำตักเตือนของข้าพเจ้าไป มีผล เพราะลัดดาก็ยังมีพฤติกรรมเช่นเดิม

ข้าพเจ้าทราบว่า เหตุที่เธอเป็นเช่นนี้ เพราะผู้ปกครองไม่เอาใจใส่เท่าที่ควร และบิดามารดา ของเขาแยกกันอยู่ เขาอยู่กับพ่อ แม่ ๑ อีก 2 คน อยู่กับแม่ พ่อเขามีภรรยาใหม่ เธอไม่ถูกกับ มารดาเลี้ยง ทำให้ต้องหนีทางออกโดยมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาดังกล่าว

ข้าพเจ้าได้ติดต่อขอความร่วมมือจากบิดาของเธอบอกให้เรารู้ใจในบุตรของตนมากขึ้น แต่เนื่องจากบิดาของเธอต้องประกอบธุรกิจ จึงไม่มีเวลาพอที่จะดูแลบุตรของตนได้ จึงตกเป็นหน้าที่ ของภรรยา ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาเพิ่มขึ้น เด็กเล่หนีทางออกโดยคบเพื่อนต่างเพศ แต่อย่างไรก็ตาม บิดาของเธอก็รับปากว่าจะดูแลเอาใจใส่เพิ่มขึ้น ข้าพเจ้าได้สังเกตลัดดาอยู่เสมอ แม้ว่าเวลาจะ ล่วงเลยมานานลัดดาก็ยังคงมีพฤติกรรมเช่นเดิม

8. ปัญหาเด็กที่ก้าวร้าวอารมณ์รุนแรง

เด็กชายวินัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั้นที่วินัยเรียนมีนักเรียน 38 คน เป็นชาย 19 หญิง 19 วินัยมีอายุ 13 ปี เมื่อข้าพเจ้าได้มาทำการฝึกสอนในชั้นนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว้าในบรรดานักเรียนทั้งหมดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกเกรงขามในตัววินัยมาก เพราะวินัยมีรูปร่างใหญ่โต และมีท่าทางค่อนข้างไปในทางนักเลง ซึ่งเป็นที่กล่าวขวัญในหมู่ครูฝึกสอนด้วยกัน เขาไม่ค่อยสนใจการเรียนเท่าไรนัก คະแนนนอนอยู่ในเกดที่ปานกลาง ที่สำคัญคือเขาเป็นเด็กที่ก้าวร้าว อารมณ์ฉุนเฉียวไม่ให้งง และระวังอารมณ์ของตนเองไม่ได้ มีการแสดงออกมา ในลักษณะการทำร้ายร่างกายตนเอง เมื่อไม่พอใจคนอื่น และชอบเอะอะดั่งดั่งในชั้นเรียน ข้าพเจ้าได้ซักถามวินัยเกี่ยวกับสาเหตุของความประพฤติของเขา และเรื่องราวของครอบครัว ก็พบว่าวินัยชอบแต่งเรื่องขึ้นมาซึ่งไม่เป็นความจริง เช่น เขาเล่าว่าเขาอยู่กับเพื่อน ๆ มีพี่ชายคุ่มบารอยู่ ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ แต่เมื่อข้าพเจ้าถามเพื่อน ๆ และครูประจำชั้นของวินัย เขาอยู่กับบิดามารดาแถวลาดพร้าว ข้าพเจ้าจึงได้ไปที่บ้านของวินัย เพื่อพบปะบิดามารดาของเขาที่จะปรึกษาหารือแก้ไขพฤติกรรมนี้ จากการพบกับมารดาของเขา ก็ได้ทราบว่า เมื่อตอนเด็ก ๆ เขาเป็นลมล้มหัวฟาดพื้น จนสมองกระทบกระเทือน นอกจากนั้นบิดาของเขาเป็นคนคุ่มมาก และมักจะทำโทษวินัยด้วยการตีอย่างรุนแรง จนวินัยไม่ชอบอยู่บ้าน ข้าพเจ้าจึงแนะนำให้มารดาของวินัยนำเขาไปตรวจที่ศูนย์จิตวิทยาเด็ก

นอกจากนี้ข้าพเจ้าก็ได้ปรึกษาวินัยให้เข้มแข็ง แนะนำถึงการปรับปรุงพฤติกรรมของเขา และข้าพเจ้าก็ได้ให้ความเป็นกันเอง สนใจเอาใจใส่เขามากกว่าคนอื่น ๆ ในด้านการเรียนการสอน ข้าพเจ้าก็พยายามเปลี่ยนบรรยากาศของห้อง เพื่อไม่ให้เขาจำเจโดยการนำไปฝากเรียนห้องอื่น และคอยตักเตือนเรื่องการแสดงออกทางอารมณ์ของเขาเสมอ

จากการแก้ไขดังกล่าว ข้าพเจ้าได้สังเกตว่า วินัยสามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้ดีขึ้น มีความสนใจเรียนมากขึ้น ไม่แสดงออกทางด้านการก้าวร้าวเหมือนเดิม

9. ปัญหาเด็กที่ไม่สามารถเข้ากับเพื่อนได้

ข้าพเจ้าเป็นครูฝึกสอนวิชาเรขาคณิตของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้นด้วย ในโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั้นมีนักเรียน 49 คน เป็นชาย 24 คน หญิง 25 คน เด็กหญิงสุดา เป็นนักเรียนคนหนึ่งของข้าพเจ้าอายุ 12 ปี จากพฤติกรรมของเขาทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเขาต้องการความช่วยเหลือจากข้าพเจ้า เพราะเขามีพฤติกรรมที่แปลกหลายอย่าง

สุดา เป็นเด็กที่ร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง เป็นคนเงิบขี้น ไม่เคยสูงส่งกับใครเลย ชอบทำอะไรคนเดียว วันหนึ่ง ๆ โดดเด่นขี้น ไม่ค่อยสนใจในการเรียนนัก ไม่ว่าครูจะถามอะไรสุดาจะไม่ยอมตอบ โดดเด่นขี้น ๆ ไม่ยอมสนทนากับครู พยายามหลบเสมอ จากการที่สุดาไม่ยอมพูดกับเพื่อน ๆ ทำให้เพื่อน ๆ ก็แสดงตอบ คือไม่สนใจ พูดคุยกับสุดาเช่นกัน จึงเห็นได้ว่าวันหนึ่ง ๆ สุดาไม่พูดกับใครเลย

จากการสังเกตของข้าพเจ้าพบว่า ทุกเย็นสุดาจะต้องคอยรับน้องชดเชยเธอจะชอบยืนกอดเสาเป็นประจำ และทำท่าทางคล้ายกับต้องการข้าพเจ้าเป็นที่พึ่ง โดยพยายามมอง ข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าหันไปมอง เธอก็หลบสายตา ข้าพเจ้าจึงพยายามให้ความสัมพันธ์สนทนากับเธอโดยพยายามเรียกมาช่วยทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อให้เกิดความเป็นกันเอง และเริ่มพูดคุยซักถามประวัติของเธอ ตอนแรกสุดาจะเล่าแต่เพียงว่า มีน้องเพียง 2 คน ต่อมาสุดาจะมาคุยกับข้าพเจ้าทุกเย็นและเล่าประวัติของตนเองให้ข้าพเจ้าฟังว่า ผู้ปกครองของเธอไม่ใช่พ่อแม่แท้จริง พ่อแม่แท้จริงยากจนไม่มีเงินเลี้ยง จึงยกเธอให้แก่ผู้ปกครองปัจจุบัน ซึ่งตอนนั้นไม่มีบุตร เมื่อผู้ปกครองเธอมีบุตรอีก 2 คน การเอาใจใส่ให้ความรักแก่เธอก็ลดลง ทำให้เรารู้สึกว่าคนขาดความรัก และไม่อยากจะอยู่บ้าน

ข้าพเจ้าได้พยายามให้ความอบอุ่นแก่สุดา คอยแนะนำชักชวนสุดาถึงการปฏิบัติตน การอยู่รวมในสังคม และพยายามชักจูงกิจกรรมให้สุดาได้มีโอกาสร่วมทำงานกับเพื่อน ๆ บ่อย ๆ ต่อมาก็ได้สังเกตว่าพฤติกรรมต่าง ๆ ของสุดาดีขึ้นเล็กน้อย

10. ปัญหาเด็กที่รอบท้าวตัว เคนเรียวรองความสนใจจากครู

ข้าพเจ้าเป็นครูฝึกสอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั้นนี้มีนักเรียนทั้งหมด 38 คน เป็นชาย 20 คน หญิง 18 คน เด็กชาย ตรี เป็นนักเรียนคนหนึ่งของข้าพเจ้าอายุ 11 ปี ก่อนที่ข้าพเจ้าจะเริ่มเข้าสอนครูพี่เลี้ยงได้กล่าวขว้ถึงตรี ให้ข้าพเจ้าฟังก่อนล่วงหน้า ข้าพเจ้าจึงให้ความสนใจ คอยสังเกตพฤติกรรมเขาอย่างใกล้ชิด

เด็กชายตรีเป็นเด็กที่ค่อนข้างผอมสูง แต่มีสุขภาพแข็งแรง แต่ไม่สนใจการเรียนขณะเรียนมักจะชวนเพื่อนข้าง ๆ คุยคุยเล่น แต่ตาเพื่อน ๆ ไม่สนใจการพูดคุยของเขา เขาก็จะแหย่เพื่อน ๆ ทันที ซึ่งทำให้เกิดความไม่สงบขึ้นในชั้นเรียน นอกจากนี้เมื่อครูสั่งให้ทำแบบฝึกหัด หรือการบ้าน ตรี จะไม่สนใจ จะนั่งเฉย เมื่อถึงกำหนดส่งก็ไม่ยอมส่ง แต่ถาาคัดค้นจะทำโทษ ถ้าไม่ส่งการบ้าน ตรีก็จะลอกของเพื่อนมาส่งเสมอ และทำงานสกปรก ไม่เรียบร้อย ผลการเรียนจึงค่อนข้างอ่อน เป็นเด็กที่รอบท้าวอะไรแปลกกว่าคนอื่น เช่น ถ้าครูถามเรื่องสักเรื่องหนึ่ง นักเรียนในชั้นตอบถูก และทุกคนพากันขบขัน แต่เด็กชายตรีจะนั่งบึ้ง แต่เมื่อใดนักเรียนทั้งห้องขำขัน เขาก็จะขำด้วย แต่เด็กชายตรีจะนั่งยิ้ม และไม่แสดงกิริยาโกรธต่อครู

นอกจากนี้เด็กชายตรียังชอบรังแกเพื่อน มักมีเรื่องร่อกต่อกับเพื่อนฝูงอยู่เสมอ หรือมีปากเสียงกัน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งที่รบกวนการเรียนการสอนในชั้นทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าพยายามเรียกเด็กชายตรี มาพบเป็นการส่วนตัว และได้ซักถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในชั้นเรียน การปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมชั้น แต่คำแนะนำของข้าพเจ้าก็ไม่ทำให้เด็กชายตรีกลาย เป็นเด็กดีขึ้น คงปฏิบัติตัวเหมือนเดิมทุกอย่าง

ข้าพเจ้าทราบว่าเด็กชายตรี เป็นเด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับทางครอบครัว เขาไม่เคยได้รับความอบอุ่น ความเอาใจใส่ดูแลจากทางบ้านเลย บิดากับมารดาแยกทางกัน บิดามีภรรยาใหม่ และมารดามีสามีใหม่ แต่เขาเลือกอยู่กับมารดาและบิดาเลี้ยง มารดาของเขาไม่เคยให้ความรักความเอาใจใส่ต่อลูกเลย ให้ลูกทำงานทุกอย่างเหมือนผู้ใหญ่ ให้เลี้ยงน้อง หุงข้าว กวาดบ้าน ฯลฯ เขาอยู่บ้านได้รับความกดดันมาก และเขาก็รู้สึกกลัวแม่ เนื่องจากเขาไม่ถูกกับบิดาเลี้ยง จึงพยายามตีตัวออกห่าง และแม่ก็มักเข้าข้างบิดาเลี้ยง ทำให้ตรีต้องหาทางออกโดยการคบเพื่อนบ้านทั้งที่ดีและไม่ดี อาจจะเป็นเพราะเหตุนี้ก็ได้ ที่ทำให้เขามีพฤติกรรมอย่างที่บรรยายมาแล้ว เขาอาจจะต้องการความรักความเอาใจใส่ จากบุคคลอื่น ๆ ข้าพเจ้าได้ไปพบผู้ปกครองของเด็กชายตรี ี่แจ้แจงถึงเรื่องราวต่างๆ และขอรองให้ผู้ปกครองให้ความสนใจเขาเพิ่มขึ้น 2 สัปดาห์ต่อมาพฤติกรรมของเขาก็ยังคงเหมือนเดิม

11. ปัญหาเด็กที่รอบมาสาย - หนีเรียน

ข้าพเจ้าเป็นครูฝึกสอน (ชาย) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั้นมีนักเรียน 45 คน เป็นชาย 23 คน หญิง 22 คน เด็กชายวัฒนา เป็นนักเรียนคนหนึ่งของข้าพเจ้าอายุ 14 ปี เมื่อข้าพเจ้าเริ่มสอนใหม่ ๆ ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ค่อยหนักใจในการเรียนการสอนเท่าใดนัก เพราะนักเรียนส่วนมากตั้งใจเรียน มีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ข้าพเจ้าจะต้องหาทางแก้ไข คือ เด็กชายวัฒนา เป็นเด็กที่มีรูปร่างสูงใหญ่ เป็นเด็กดกซำร้น จึงไม่ค่อยสนใจในชั่วโมงเรียน มักจะหนีเรียนอยู่เสมอ บางครั้งแอบไปนั่งที่โรงอาหาร ไม่ยอมเข้าเรียน และถ้าจะเข้าเรียนก็มาเข้าช้าไป 10-15 นาที เวลาเรียนมักจะพูดออกนอกเรื่อง พูดสอดแทรกครูอยู่เป็นประจำ ทำให้การเรียนการสอนไม่ต่อเนื่องกัน เพราะต้องเสียเวลาตักเตือน หรือว่าเขาเสียเป็นเวลานาน

นอกจากนี้แล้ว เขายังมาสายเป็นประจำทั้ง ๆ ที่บ้านอยู่ไม่ไกลจากโรงเรียนเท่าไรนัก ทั้ง ๆ ที่ได้รับการกวาดขันจากทางโรงเรียน

ยังมีพฤติกรรมอีกอย่างหนึ่งคือชอบรังแกเพื่อน เนื่องจากเขาเป็นนักเรียนที่ตัวโตกว่าเพื่อน ซึ่งเป็นที่เกรงกลัวของนักเรียนทั่ว ๆ ไป เขามักจะรบกวนเพื่อนถ้าเพื่อนเอ็ดตะโรขึ้น เขาจะลุกขึ้นไปตอยเพื่อนทันที ทำให้เกิดความไม่สงบในชั้นเรียน

ข้าพเจ้าได้เรียกเด็กชายวัฒนามาพบเป็นการส่วนตัว เพื่อซักถามสาเหตุต่าง ๆ ก็ได้ทราบว่า บิดามารดาของเขาแยกทางกัน เขาอยู่กับมารดาซึ่งต้องหาทางเลี้ยงดูบุตรถึง 6 คน แต่บิดาก็ยังส่งเสียให้เรียน ถึงอย่างไรก็ตาม เขาก็ยังต้องการความรักจากบิดา และเขาก็รักบิดาของเขามาก เนื่องจากมารดาต้องค้าขายเพื่อหารายได้ ทำให้เขาต้องช่วยมารดาเขาทำงานตอนกลางคืน จึงนอนดึก และถ้าวันใดงานน้อยเขาก็จะถูกรายการโทรทัศน์จับ จาการนอนดึกทำให้ไม่ค่อยมีเวลาหลับนอนเพียงพอ จึงตื่นสายและมาโรงเรียนสาย ข้าพเจ้าได้พยายามอธิบายและแนะนำถึงการปฏิบัติตนให้เขาฟัง เขาก็ยอมรับ และให้สัญญาว่าจะไม่ประพฤติตัวดังกล่าว ข้าพเจ้าได้สังเกตพฤติกรรมของเขาก็เห็นว่า พฤติกรรมก้าวร้าว การรบกวนชั้นค่อยลดน้อยลง และการหนีเรียนลดน้อยลง แต่การมาสายยังคงเช่นเดิม

ข้าพเจ้าได้ติดต่อไปทางมารดาของเขา ขอความร่วมมือไม่ให้เด็กนอนดึกเกินไป เพราะจะเป็นผลเสียต่อการเรียน ก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี ซึ่งหลังจากนี้วัฒนา ก็มีพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นปกติขึ้น

12. ปัญหาเด็กที่นำไปในทางไม่ดี

ข้าพเจ้าเป็นครูฝึกสอนชั้นประถมปีที่ 4 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในรั้วนักเรียน 45 คน เป็นชาย 23 คน หญิง 22 คน เนื่องจากข้าพเจ้ามีลักษณะที่ค่อนข้างเงิบขริบ ทำให้เด็กเรียนส่วนมากไม่ค่อยกล้าลงตักกับข้าพเจ้า ยกเว้นเด็กชายอุทัยเพียงคนเดียว เขามักแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ไปในทางก่อกวนชั้นเรียน และไม่เคารพเชื่อฟังครู เขาไม่สนใจการเรียน รอบก่อกวนความสงบของชั้นเรียน ไม่ยอมเอาอุปกรณ์การเรียน เล่นสนุก หนังสือที่เขาเรียน เมื่อข้าพเจ้าตักเตือนก็ไม่ยอมเชื่อฟัง จะไปนั่งคุยกับเพื่อนแทน ขณะเรียนวิชาที่ไม่ชอบ เช่น วิชาสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ สุขศึกษา ก็จะเอาวิชาวาดเขียนซึ่งตนชอบเรียนขึ้นมาทำแทน หรือมีเด็นนั้ก็จะแหย่เพื่อนทั้งหญิงและชายให้ร้องไห้ เขาจะมีเพื่อนคู่หัว 5-6 คน ซึ่งจะทำตามเขาในทางที่ไม่ดี เมื่อสั่งให้ทำงานหรือทำการบ้านเขาจะไม่ยอมทำ ข้าพเจ้าได้ทำโทษเขาโดยการตีแทนที่เขาจะเกรงกลัว ไม่กล้ากระทำอีกเขากลับมานั่งที่โต๊ะ และเริ่มทบทวน และร้องเพลงไปด้วย พร้อมทั้งสั่งให้เพื่อนทั้ง 6 คนของเขาทำตาม

ข้าพเจ้าได้เรียกอุทัยมาซักถามแนะนำตักเตือน แต่เขาไม่ยอมรับฟังบางครั้งพูดด้วยก็เคืองหนี ไม่ยอมพูดด้วย แม้แต่จะขอร้องก็ไม่ยอมเชื่อฟัง เมื่อข้าพเจ้าไม่ทำงานส่งจะทำโทษโดยการตี เขากลับลงตักทำหายครู และถ้าเขาโกรธครู เขาจะแกล้งเพื่อนให้เกิดความปั่นป่วนทั้งห้อง ไม่สามารถเรียนต่อไปได้ เขามอบว่าเขาไม่ยากเรียน แม้ข้าพเจ้าจะชี้แจงถึงผลดีของการเรียนอย่างไร เขาก็ไม่ยอมฟังเหตุผล

ข้าพเจ้าทราบว่าพ่อแม่ของอุทัยเป็นคนยากจน มีบุตร 3 คน ได้ส่งอุทัยมาอยู่วัดกับพระตั้งแต่เขายังเล็ก ๆ แม้ว่าเขาจะได้รับกรอบรมสั่งสอนจากพระ เขาก็เรื้อแต่ต่อต้านเท่านั้น ลับหลัง เขาก็จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อบุคคลอื่น ๆ จากการอาศัยอยู่วัด ทำให้เขาได้คบกับเพื่อนมากมาย ซึ่งส่วนมากก็มีลักษณะเกเร ก้าวร้าวขี้แค้น

อาจจะเป็นเพราะเหตุดังกล่าวนี้ก็ได้ ที่ทำให้อุทัยมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาดังกล่าว เขาต้องการความรัก ความเอาใจใส่ และการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ แม้ข้าพเจ้าจะชี้แจงอย่างไรก็ตาม พฤติกรรมต่าง ๆ ของเขาก็น่าจะเหมือนเดิม

13. ปัญหาเด็กที่พ่อมดครองใจมาว่าครู

ข้าพเจ้าเป็นครูฝึกสอนภาษาอังกฤษ ประถมปีที่ 7 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั้นมีนักเรียน 36 คน เป็นชาย 21 คน หญิง 15 คน ไพฑูรย์ เป็นนักเรียนคนหนึ่งของข้าพเจ้า อายุ 14 ปี เมื่อข้าพเจ้าเข้าสอนในระยะเดือนแรก ข้าพเจ้าก็พบว่าในบรรดานักเรียนทั้งหมด เด็กชายไพฑูรย์ เป็นเด็กที่ข้าพเจ้าจะต้องให้ความสนใจในพฤติกรรมของเขาเป็นพิเศษ

เด็กชายไพฑูรย์ เป็นเด็กที่มีร่างกายแข็งแรง แต่ไม่สนใจการเรียน โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูฝึกสอนรุ่นก่อน ๆ ทำให้เขาไม่ยอมที่จะเข้าใจครูฝึกสอนคนใดเลย เขาจะไม่ยอมเชื่อฟังครู ไม่พอใจการกระทำต่าง ๆ ของครู แสดงอาการไม่สุภาพ ก่อความไม่สงบในชั้น พูดจาหยามไลน์ นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว รังแกคนที่เล็กกว่าและทำเรื่องชกต่อยกับเพื่อนฝูงเสมอ ซึ่งบางครั้งข้าพเจ้าก็โดนลงโทษโดยการตี เขาก็จะไปฟ้องพี่ชาย ซึ่งเป็นตำรวจให้มาจัดการให้ ทั้ง ๆ ที่ตนเป็นฝ่ายผิด และพี่เขยมักจะมาจัดการให้ จากการสอบถามเพื่อนที่อยู่ข้างบ้านไพฑูรย์ข้าพเจ้าจึงทราบว่าเขาเป็นเด็กที่มีปัญหาคอย ต้องมาอยู่กับพี่สาวและพี่ชายในฐานะบุตรบุญธรรม แต่ไม่ได้รับการเรีกระหนาบดูแลเกี่ยวกับบุตรที่แท้จริงของพี่สาว ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุแห่งความประพฤติของเขาเพื่อเรียกร้องความรักความสนใจจากบุคคลอื่น

ข้าพเจ้าได้เรียกเด็กชายไพฑูรย์ มาคุยเป็นการส่วนตัว และแสดงท่าทางเป็นกันเองกับเขา เรียกให้คอยงานในช่วงโมงให้มากขึ้น ไม่ลงโทษเด็ก แต่ใช้การชมเชยในผลงานของเขา ขณะเรียนก็ให้ความสนใจมากขึ้น โดยการมองหน้า และข้าพเจ้ามักจะเขียนชมเชยผลงานของเขาลงในสมุด แต่เขาจะลบหมด จนกระทั่งขาดทุกครั้ง เขาก็ยังคงมีพฤติกรรมต่าง เช่นเดิม

14. บิดาเด็กเรียนเก่ง แตกาวราว

ข้าพเจ้าเป็นครูฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานคร ในชั้นมีนักเรียน 37 คน เป็นชาย 21 คน หญิง 16 คน เด็กชายศักดิ์ เป็นนักเรียนคนหนึ่งที่ข้าพเจ้าทำการสอน อายุ 12 ปี ข้าพเจ้าพบว่าเขาเป็นเด็กที่เรียนเก่ง แต่มีพฤติกรรมบางอย่างที่เป็นปัญหา ซึ่งนำความสนใจมาสู่ข้าพเจ้ามาก

ศักดิ์ เป็นเด็กที่มีสุขภาพแข็งแรง แต่งตัวสะอาด เรียนเก่ง สอบได้ 86 % ทั้งสองครั้ง ทำงานตามคำสั่งทุกครั้ง อย่างเรียบร้อย และทำเสร็จเร็ว แต่พฤติกรรมที่เขาแสดงออก ผิดกับนักเรียนที่เก่งทั่วไป เพราะเขามักจะไม่สนใจ ไม่กระตือรือร้นในการเรียน มักหลบงาน ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการทำงานกับเพื่อนในห้อง

นอกจากนี้เด็กชายศักดิ์ ยังมีทัศนคติไม่ดีต่อครู ทุกคนในโรงเรียน เขาแสดงความเกลียดครูทุกคนในโรงเรียน เขาจะก่นหน้าทุกเวลา ไม่ยอมสบตากับครู ไม่ว่าจะเป็นเวลาเรียน ตอนคำถาม ส่งงานและรับงานคืน เขามักจะพูดควยเสียงห้วน ๆ และสะบัดหน้า มักแสดงว่าวิชาที่ครูสอนไม่น่าเชื่อถือ จากทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูนี้เองทำให้ เด็กชายศักดิ์รอบลองดีกับครู เช่นแอบนอนในห้องเรียน คอยเมื่อครูสั่งห้าม ไม่คืบเมื่อครูให้คืบ และขบถแหยเพื่อนในชั้นให้ทำนอกคำสั่งครู ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ ล้วนเป็นสิ่งที่รบกวนการเรียนการสอนให้ชั้นทั้งชั้น

ข้าพเจ้าได้พยายามให้ความสนใจกับเด็กชายศักดิ์มากที่สุด เช่น ทำให้คำชมเชยในสมุดงานพยายามเรียกให้ตอบงานมากที่สุด และพยายามพูดอย่างเป็นกันเองนอกห้องเรียน แต่ไรผล เขายังแสดงอาการไม่เคารพครู กูหมิ่นครู และลองดีอยู่ เช่น เมื่อผลการสอบของเขาได้ดี ข้าพเจ้าให้เพื่อนในชั้นทอมือให้เขา แต่เขากลับรับลูกขึ้นมา แล้วบอกว่าการสอบของเขาเป็นไปอย่างฟลุค และกระซางงานจากมือครู

ข้าพเจ้าได้พยายามลองถามจากครูหลาย ท่านในโรงเรียน ถึงพฤติกรรมของเด็กชายศักดิ์ ก็ได้รับฟังเป็นเสียงเดียวกันว่า เด็กคนนี้ประพฤติตนมาเช่นนี้ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนฝูงนั้น เป็นไปควยดี กับเพื่อนชาย เพราะเขาเป็นเด็กที่เรียนเก่ง จึงได้รับการยกย่องจากเพื่อนฝูงเป็นอย่างดี เขาจึงเข้ากับเพื่อนได้ทุกคน แต่กับเพื่อนหญิง เขาจะไม่พูด-ไม่คุยและไม่มองหน้า

แม้ว่าข้าพเจ้าจะหาทางไรวิธีใดแก้ไขก็ตาม พฤติกรรมของเด็กชายศักดิ์ก็ยังคงเป็นเช่นเดิม

15. ปัญหาของเด็กที่มีทัศนคติไม่ดีต่อครู

ข้าพเจ้าเป็นครูฝึกสอน(ชาย)วิชาภาษาไทย ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งใน กรุงเทพมหานคร ในชั้นมีนักเรียน 34 คน เป็นชาย 16 คน หญิง 18 คน เด็กหญิง จิตรา เป็นนักเรียนคนหนึ่งของข้าพเจ้า อายุ 11 ปี ซึ่งจากการสังเกตเป็นเวลา 1 เดือน ก็พบว่า จิตรา มีพฤติกรรมบางอย่างที่เป็นปัญหาแก่ชั้นเรียนมาก

เด็กหญิงจิตราแสดงพฤติกรรมที่ไม่เคารพ เชื่อถือ ครูฝึกสอน ข้าพเจ้าบอกอะไรก็ไม่เชื่อฟัง ชอบเถียงครู ในเวลาสอนมักจะลงมือข้าพเจ้าเสมอ และยังชอบแหย่ครูอีกด้วย โดยใช้คำพูดที่ก้าวร้าวต่อครู ชอบแสดงความรู้สึกที่คิดว่าข้าพเจ้าไม่ใช่ครูที่แท้จริงของเขา เป็นเพียงพวกที่เล่นละครตลก ๆ แต่ในทางตรงกันข้ามกับครูฝึกสอนที่เขารัก เขาจะเทิดทูนบูชา ขนาดที่นักเรียนในชั้นจะเรียกชื่อของครูที่เขารักไม่ได้ เขาไม่ยอม นอกจากนี้เขาก็จะแสดงออกในด้านความรัก เช่น คอยกลับมาพร้อมครู ตอนเช้ามาคัดครูตามทางมาโรงเรียน และแอบดูครูเวลาครูทำงาน

ข้าพเจ้าพยายามให้ความสนใจเอาใจใส่ในตัวเด็ก หักทายปราชัยอย่างเป็นกันเอง เพื่อแสดงให้เห็นว่าข้าพเจ้ายังมีความสนใจในตัวเขาอยู่ ไม่ได้มีอคติต่อเขาเลย นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังให้ความสนิทสนมกับเด็ก ๆ ทุกคนในชั้น ให้เขาเห็นด้วย มิฉะนั้นจะทำให้เกิดปัญหาขึ้นมาอีกได้ และคอยอธิบายให้ครูคนที่เขารักให้เข้าใจ และพยายามแยกตัวออกห่าง เพราะมิฉะนั้นจะเกิดปัญหามาขึ้น ถ้าครูคนนี้จะไม่สนใจ ในตัวเด็กคนนี้นักเดียว

ข้าพเจ้าทราบว่า เด็กหญิงจิตราไม่ได้รับความรักความอบอุ่นจากที่บ้านเพราะมารดา มีบุตรอีกคน บิดามารดาจึงหันไปสนใจน้องมากกว่า ทำให้เด็กเสียใจ และเด็กก็เป็นคนมีมานะถือดี ชอบเก็บเรื่องที่บ้านมาคิด ชอบแหย่และรังแกน้อง บางทีแหย่จนถึงใช้ไม้ตีศีรษะแตก จากการขาดความอบอุ่น ขาดความรัก จึงทำให้มีพฤติกรรมดังกล่าว

หลังจากนั้น ข้าพเจ้าได้สังเกตพฤติกรรม ก็พบว่าพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปคือเปลี่ยนจากความเกลียด มาเป็นความรัก และมีความสนิทสนมกันกว่าแต่ก่อน มีความเชื่อฟังข้าพเจ้าขึ้น และแสดงความอ่อนน้อมต่อข้าพเจ้า จนเพื่อน ๆ ในห้องพากันแปลกใจ ในเวลาเรียนถ้าบอกเพื่อน ๆ พากันเสียงส่งเสียงดัง จิตราจะตักเตือนเพื่อนให้เกรงใจข้าพเจ้า และจะขอโทษข้าพเจ้าแทนเพื่อน

16. ปัญหาเด็กที่ไม่เคารพ-เกรงกลัวครู

ข้าพเจ้าเป็นครูฝึกสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้น ม.ศ.2 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั้นมีนักเรียนทั้งหมด 48 คน เป็นชาย 28 คน หญิง 20 คน นาย พิชิต เป็นนักเรียนคนหนึ่ง ในชั้นที่ข้าพเจ้าสอน อายุ 18 ปี เมื่อข้าพเจ้าเข้าสอนครั้งแรกก็รู้สึกว่าเขาเป็นเด็กที่เป็นหัวใจของห้อง ซึ่งเพื่อน ๆ ทุกคนในชั้นเกรงกลัว ทั้งนี้เพราะพิชิต เป็นเด็กที่มีรูปร่างสูงใหญ่ อายุมากกว่าเพื่อนในชั้น แต่ไม่สนใจการเรียน และเรียนอ่อน เคยตกซ้ำชั้นมาแล้ว ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เวลาที่ข้าพเจ้าสอน เขามักจะเดินไปหัวห้อง ไม่นิ่งกับที่ แหย่เพื่อนที่ตั้งใจเรียนบ้าง ขอบชวนเพื่อนคุย ถ้าเพื่อนไม่ยอมคุย คุย เขาก็จะเอามือไปสะกิดหรือไม้ก่เชกศีรษะ นอกจากนี้เขายังมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความไม่เคารพ เกรงกลัวครู ซึ่งข้าพเจ้าสังเกตเห็นจากการที่เขาแสดงกับครูในโรงเรียนของเขาเอง โดยที่เขา ยกเท้าของเขาขึ้นมากันไม่ว่าง เขายังชอบทำตัวเป็นนักแสดง ตีดาเสพย์คิด ทำให้การเรียนอ่อนมาก เมื่อทำการทดสอบแต่ละครั้ง เขารอบเอาหนังสือมาลอก เมื่อครูเตือนเขาจะปฏิเสธ เมื่อข้าพเจ้ายึด หนังสือของเขามาเป็นหลักฐาน เขาก็ไม่ไ้แสดงอาการเกรงกลัวเลย ข้าพเจ้าทราบว่า ครอบครัว ของเขายากจน อยู่ในบริเวณสลัมคลองเตย เนื่องจากสิ่งแวดล้อมของเขา และการขาดการอบรม เอาใจใส่ ทำให้พฤติกรรมของเขาเป็นเช่นนี้ และเขายังชอบคบกับพวกนักเลงข้างบ้านด้วย

ข้าพเจ้าไม่กล้าว่าดว่ามากนัก ได้แต่บอกครูประจำชั้นให้ทำการตักเตือน ซึ่งผลของการตักเตือนก็ค่อนข้างลดน้อยลงได้บ้าง นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังได้วิธีการรรมเรยเขา พยายามพูดคุยดี ๆ ไม่ดูว่าดว่าเขา ทำให้เขาดังใจเรียนขึ้นบ้าง แต่เป็นไปไม่นาน เนื่องจากนิสัยหรือความเคยตัว เขามารอบงำ ในที่สุดเขาก็ประพฤติตัวเช่นเดิม

17. ปัญหาเด็กที่แสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับครู

ข้าพเจ้าเป็นครูประจำชั้น ประถมปีที่ 5 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั้นมีนักเรียน 38 คน เป็นชาย 25 คน หญิง 13 คน ข้าพเจ้าพบว่า ในจำนวนนักเรียนทั้งหมดของชั้น มีเด็กชาย สมชาย เพียงคนเดียว ที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาแก่นักเรียน ที่จะต้องหาทางแก้ไข

เด็กชายสมชาย เป็นเด็กที่ค่อนข้างผอมสูง อายุ 12 ปี เป็นเด็กที่ไม่สนใจการเรียน เวลาครูสอนไม่ยอมฟัง เมื่อสั่งให้ทำแบบฝึกหัด หรือให้ทำการบ้านจะไม่ยอมทำ ซึ่งจากการกระทำเช่นนี้ทำให้ผลการเรียนของเขาค่อนข้างอ่อน สอบเกือบตกทั้ง 2 ครั้ง

พฤติกรรมอีกอย่างของเด็กชายสมชาย คือ รบกวนรำว้าครู ด้วยคำพูดที่แสดงความไม่เคารพ เมื่อครูสั่งให้ทำงาน และขู่จะหักคะแนนหรือทำโทษ แทนที่เขาจะมีความเกรงกลัว เขา กลับท้าทายครูให้ตีเขาได้เลย เพราะเขาจะไม่ทำมาส่ง หรือในบางครั้งที่ทำมาส่ง ก็เอาไปให้เพื่อนทำให้เพื่อนำมาส่ง พร้อมทั้งท้าทายครูว่า จะให้คะแนนเท่าไรก็ได้ นอกจากนี้เขายังรบกวนครูให้ไม่ให้ออกลี้นคำพูด และหาทางของครู

นอกจากนี้ เด็กชายสมชาย ยังรบกวนหยวนคายจนคิดเป็นนิสัย รบว่า แหะเพื่อนและมีเรื่องกับเพื่อนฝูงเสมอ บางครั้งถึงกับเลื้อยตกข้างออก

ข้าพเจ้าได้เรียกเด็กชายสมชาย มาตักเตือนพร้อมทั้งแนะนำวิธีการปฏิบัติต่อเขา ทั้งต่อเพื่อนและต่อครู แต่ไม่ไฉน เขาก็ยังคงมีพฤติกรรมเหมือนเดิม ข้าพเจ้าจึงแยกให้เขานั่งคนเดียว ห้ามเพื่อนไม่ให้พูดคุยกับเขา แทนที่เขาจะรู้สึกกลัว เขากลับมีพฤติกรรมในทางรุนแรงขึ้น ข้าพเจ้าจึงเปลี่ยนวิธี มาพูดคุยเป็นเองกับเขา ให้ความสนใจ เอาใจใส่เป็นพิเศษ และซักถามประวัติส่วนตัวของเขา

ข้าพเจ้าจึงทราบว่า เด็กชายสมชาย เป็นลูกคนสุดท้องของพ่อแม่ ซึ่งมีฐานะค่อนข้างยากจน มีพี่รวม 5 คน แต่อายุแตกต่างกันมาก เนื่องจากมารดาคลอดเด็กชายสมชาย เมื่อบุตรคนที่ 4 มีอายุ 8 ขวบแล้ว จึงตามใจเขามาก เขาต้องการอะไร เขาก็จะเอาให้ได้ ไม่ว่าบิดามารดาจะตักเตือนเขา เขาจะไม่ฟังทั้งสิ้น เขาชอบคบกับเพื่อนเกเรข้างบ้าน และชอบเลียนแบบการกระทำของเพื่อนเหล่านั้น ดังนั้นพฤติกรรมต่าง ๆ ของเขาจึงแสดงออกทางการก้าวร้าวเกร

ข้าพเจ้าได้ไปพบกับผู้ปกครองของเขา ขอความร่วมมือให้กวดขันการ เรียนและความประพฤติ ของเขา บิดามารดา ของเขากล่าวว่าเขาเป็นคนตื้อดิ่ง เกเร ทั้ง ๆ ที่ที่บ้านก็คอยควบคุม แต่ เขาไม่เชื่อฟัง แต่อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็ขอร้องให้ทางบ้านเข้มงวดขึ้น

ข้าพเจ้าได้เรียกเขามาช่วยเหลืองานเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น ช่วยยกสมุดมาแจก ช่วยลบ กระดานดำ และตั้งให้เขาเป็นหัวหน้าควบคุมดูแล นักเรียนในห้องไม่ให้คุยส่งเสียงดัง ปรากฏว่า เขาทำงานนี้อย่างดี โดยจู่จู่คนที่คุยเสียงดังมาส่งข้าพเจ้า และประพฤติตัวดีขึ้น นอกจากนี้ยัง ได้คอยติดตามช่วยเหลือข้าพเจ้าในการทำอุปการต่าง ๆ

18. ปัญหาของเด็กที่เรียนอ่อนบางวิชา

ข้าพเจ้าเป็นครูฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั้นมีนักเรียน 41 คน เป็นชาย 22 คน หญิง 19 คน ข้าพเจ้าพบว่า ในจำนวนนักเรียนทั้งหมดของชั้น เด็กชาย พิพนธ์ เป็นเด็กที่เรียนอ่อนในวิชาที่ข้าพเจ้าสอน แต่จากสอบถามเพื่อนฝึกสอนด้วยกัน ก็พบว่าในบางวิชาเขาจะมีพฤติกรรมตรงข้ามกับเวลาที่เรียนในชั่วโมงข้าพเจ้า

เด็กชายพิพนธ์ อายุ 13 ปี เป็นเด็กที่มีสุขภาพแข็งแรง แต่ไม่ชอบเรื่องเรียนวิชาบางวิชา เช่นภาษาอังกฤษ เขาจะไม่ยอมเรียน จะรบกวนชั้นเรียน โดยทำเสียงดังขึ้นมา เองงานอื่นขึ้นมาทำแทน หรือไม่ก็จะเดินออกนอกห้องไปโดยไม่ขออนุญาตข้าพเจ้า แต่ในเวลาเรียนวิชาวรรณคดีไทย เขามักจะค้นหาศัพท์ในบทเรียนไ้มากกว่าเพื่อนที่เรียนอยู่ด้วยกัน และมีความตั้งใจเป็นพิเศษ แต่อย่างไรก็ตามระดับการเรียนของเขายังคงอยู่ในระดับปานกลาง

นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมบางอย่างที่เป็นปัญหา คือเขามีนิสัยที่ออกจะเป็นนักเลง ทั้งนี้อาจจะ เป็นเพราะเขาถือว่าเป็นเด็กโตที่สุดในชั้น มักจะเป็นหัวโจกนำเพื่อนฝูง และเพื่อน ๆ มักให้ความ เชื่อถือเขา ในชั่วโมงที่เขาไม่ชอบเรียน เขาจะนำเพื่อนไปในทางก่อกวนความสงบของชั้น แต่จาก วิชาที่เขาชอบเรียน เขาจะส่งเพื่อน ๆ ว่าเขามีทัศนคติไม่ดีต่อครูสอนภาษาอังกฤษ ที่เริ่มสอนพื้นฐาน แก่เขา เคยที่เขาถึงกับไม่สบาย และมักใช้ถ้อยคำดูคำที่หยาบคาย ทำให้เขาเกลียดวิชานี้ และไม่ พยายามที่จะสนใจเรียน ทำให้ไม่เข้าใจบทเรียน และต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ จนไม่สามารถที่จะ เข้าใจบทเรียนที่สูงขึ้นไปได้ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าว

ข้าพเจ้าได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อเด็กชายนิพนธ์ ทั้งในด้านการฝึกฝน และในด้านการรวมกิจกรรม โดยเปิดโอกาสให้เขาได้รวมกิจกรรมอยู่เสมอ พยายามถึงความสนใจของเขาตลอดเวลา พยายามไม่ให้เกิดช่องว่างในการสอนระหว่างเขาและข้าพเจ้า มักจะคอยแต่ตามสิ่งที่เขาไม่เข้าใจ และสิ่งที่สำคัญ คือ ให้นับชมเขา และให้กำลังใจในผลงานของเขาทุกครั้งเท่าที่จะทำได้ นอกจากนี้ยังสอนพิเศษนอกเวลาให้เขาอีกด้วย

ข้าพเจ้าได้ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง ให้ช่วยกวดขันการทำการบ้าน และการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษให้มาก ซึ่งทางผู้ปกครองก็ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี จากการแก้ไขดังกล่าว ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นว่า เด็กชายนิพนธ์ได้หันมาสนใจภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมในบทเรียนดีขึ้น และทำแบบฝึกหัด การบ้าน ส่งทุกครั้ง แต่อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาดังกล่าวนี้นี้มีข้อเสีย คือทำให้เขาเกิดความล้าพองใจ ว่าครูคอยให้ท้าย หรือครูมักตามใจเสมอ ซึ่งทำให้เกิดความลำบากในการปกครองขึ้น

19. ปัญหาเด็กที่ขี้อาย - ไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเอง

ข้าพเจ้าเป็นครูฝึกสอนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั้นนี้มีนักเรียน 37 คน เป็นชาย 23 คน หญิง 14 คน ข้าพเจ้ามักจัดกิจกรรมให้นักเรียนในชั้นได้ร่วมเสมอ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจ ซึ่งผลปรากฏว่า นักเรียนได้รับความสนุกสนานและกระตือรือร้นในการเรียน ยกเว้นเด็กชายนิวัติ เพียงคนเดียว ซึ่งไม่แสดงความสนใจนัก ข้าพเจ้าจึงต้องสังเกตพฤติกรรมของเขาเป็นพิเศษ นิวัติเป็นเด็กที่รูปร่างบอบบาง สุขภาพไม่สู้แข็งแรงนัก แต่เป็นคนขยัน เรียนเก่ง ทำการงานเก่ง แต่เป็นคนขี้อายมาก ถ้ามีใครกระซำเขาเขาจะหน้าแดง เวลาครูถามอะไร เขาจะไม่ยอมตอบ ใดก็ตามที่ถามถึง แม้ว่าจะตอบได้หรือไม่ก็ไม่ยอมตอบ ทำข้าพเจ้าไม่ทราบว่านิวัติจะเข้าใจในบทเรียนหรือไม่ และข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่าเขาไม่ค่อยมีความเชื่อมั่นในตนเอง

นอกจากนี้นิวัติยังไม่ค่อยสังสรรค์กับเพื่อนฝูง เขาจะอยู่คนเดียว ไม่ว่าจะทำงาน จะรับประทานอาหารกลางวัน วันหนึ่ง ๆ เขาแทบจะไม่ได้พูดคุยกับใครเลย ทำให้เพื่อน ๆ ตั้งสมญาว่า "นิวัติใบ้" ซึ่งพฤติกรรมนี้ทำให้เพื่อน ๆ ขอบแหยเขา

ข้าพเจ้าได้ไปพบกับผู้ปกครองของเขา มารดาของเขาแล้วว่า นิวัติ เป็นบุตรคนสุดท้อง มีพี่ 3 คน ซึ่งทุกคนในบ้านเอาใจเขามาก ตามใจทุกอย่าง เขาต้องการอะไร พ่อแม่พี่น้องจะเป็นคนทำให้ ทำให้เขาเป็นคนที่ทำอะไรด้วยตนเองไม่ได้ ต้องพึ่งคนอื่นตลอดเวลา นอกจากนี้มารดาเขายังเล่าว่าบ้านที่อยู่นั้น อยู่ห่างไกลจากเพื่อนบ้าน ทำให้สังคมของเด็กชายนิวัติอยู่ในวงจำกัดแคภายในบ้าน จึงเกิดเป็นปัญหาขึ้น ในด้านการเข้าสังคมของเขาทำให้เขากลายเป็นคนเก็บตัว ไม่สมาคมกับใคร ข้าพเจ้าพยายามเรียกนิวัติตอบคำถามในบทเรียนบ่อย ๆ เพื่อให้เขาเกิดความกล้าขึ้นมาบ้าง และให้ออกมาทำบนกระดานคำบ้าง ให้ได้แสดงความสามารถหน้าชั้นเรียนบ้าง ยกย่องชมเชยผลงานของเขาทั้งในสมุด และต่อเพื่อน ๆ นอกจากนี้ยังได้ขอร้องไม่ให้เพื่อน ๆ กระแซะเย้าแหย่เขา ให้เกิดความอาย ซึ่งได้ทำการขอร้อง ในขณะที่นิวัติไม่ได้อยู่ในสถานที่นั้น

จากการแก้ไขดังกล่าว ปรากฏว่านิวัติมีปฏิกิริยาที่กล้าขึ้น รู้จักซักถามและตอบงานบ้าง สิ่งไหนที่เขายังไม่เข้าใจ เขาก็จะถามจนเข้าใจ และ ขยันส่งการบ้านขึ้น โดยจะส่งก่อนกำหนดทุกครั้ง แต่เขาก็ยังไม่ค่อยสังสรรค์กับเพื่อนฝูงตามเดิม

20. ปัญหาเด็กที่มีทัศนคติไม่ดีต่อมารดา

ข้าพเจ้าเป็นครูสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั้นมีนักเรียน 36 คน เป็นชาย 20 คน หญิง 16 คน ขณะสอนข้าพเจ้ามักจัดกิจกรรมการแข่งขันเสมอ ซึ่งให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้ร่วมชิงในขณะสอน ข้าพเจ้าก็คอยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ก็พบว่า เด็กชาย ธวัช มักมีปากเสียงกับเพื่อนเสมอเมื่อเขาแพ้การแข่งขัน

ธวัชเป็นเด็กที่มีรูปร่างผอมบาง แต่แข็งแรง มีความสนใจในการเรียนพอใช้ และผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี แต่เขาเป็นเด็กที่ชอบแสดงออกทางด้านอารมณ์ คือมักจะมีอารมณ์ฉุนเฉียว โมโหง่าย ถ้าไม่พอใจสิ่งใด จะขว้างปาสิ่งของ ซึ่งการแสดงออกของธวัช นี้เป็นไปกับทุกคน โดยเฉพาะกับมารดา ซึ่งข้าพเจ้าทราบจากมารดาของเขาเอง ซึ่งทำให้มาหาข้าพเจ้าเพราะเสียใจในการทำของธวัช ที่มีลักษณะทางไม่เคารพมารดา และขอร้องให้ครูช่วยอบรมสั่งสอน

การแสดงบทบาท

1. ป๊อตาเด็กที่โรงเรียน

บทบาทของครู

คุณเป็นครูประจำชั้น ประถมปีที่ 1 ของโรงเรียนเทศบาลแห่งหนึ่ง ซึ่งคุณจะต้องสอนทุกวิชา ในช่วงเวลาพักกลางวัน หลังจากที่คุณสอนจบแล้ว คุณได้ซักถามความเข้าใจของนักเรียนในชั้นเป็นรายบุคคล เมื่อคุณเรียกเด็กหญิง วิชา ตอบ เด็กหญิงวิชาตอบเฉยๆ ไม่ยอมตอบ เมื่อคุณถามซ้ำอีกครั้ง เขาก็ยังคงเฉยอยู่ คุณก็ไล่ให้ความพยายามถามอีก และทิ้งช่วงเวลาให้เขาตอบ เขาคิดอยู่ 2-3 นาที แล้วจึงตอบอย่างเบา เสียงตอบในลำคอ คุณไม่สามารถได้ยิน จนต้องถามซ้ำอีกครั้ง และมาขึ้นใกล้ ๆ เขา เขาก็จะตอบเสียงดังขึ้นนิดหน่อย คุณพอจะได้ยินเล็กน้อย แต่เพื่อนในชั้นไม่สามารถจะได้ยิน

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นเด็กหญิงวิชา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนเทศบาลแห่งหนึ่ง อายุ 7 ปี เป็นเด็กที่เรียนหนังสืออ่อน เมื่อฟังครูอธิบาย คุณไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหาที่สอน ทั้ง ๆ ที่เพื่อนในชั้นทุกคนเข้าใจ นอกจากนั้นคุณยังเป็นคนที่ขี้อาย คุณไม่กล้าซักถามครู หรือคุยกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน

ในช่วงเวลาพักกลางวัน หลังจากที่คุณฟังครูอธิบายแล้ว คุณยังเข้าใจไม่แจ่มแจ้งนัก แต่คุณก็ไม่กล้าซักถามครู เมื่อครูซักถามคุณ คุณไม่สามารถจะตอบได้ คุณจึงนั่งเฉย เมื่อครูถามซ้ำ คุณก็ยังเฉยอยู่ เพราะคุณต้องใช้เวลานานในการคิด ในที่สุดคุณก็คิดออกและตอบครูไป แต่เนื่องจากคุณเป็นคนไม่มั่นใจในตนเอง คุณกลัวตอบผิด จะทำให้เพื่อนหัวเราะเยาะ คุณจึงตอบด้วยเสียงที่เบา

2. ปัญหาเด็กลองดีกับครู

บทบาทของครู

คุณเป็นครูฝึกสอนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในชั่วโมงภาษาอังกฤษขณะที่คุณสอน เด็กชายวิชัย ซึ่งเป็นเด็กที่คุณเคยคุยอย่างเอาจริงเอาจัง เมื่อเขาได้ยินคุณครูได้พูดขึ้นมาลอย ๆ ว่า "โอยถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษอีกแล้ว เบื่อจริง สอนไม่เห็นเอาไหนเลย สู้ครูยุพินไม่ได้" คุณทำเป็นไม่สนใจคำพูดของเขา คุณก็ยังคงสอนต่อไป เขาก็พูดขึ้นอีกว่า "ครูยุพินสอนสนุกคีนะ เมื่อไหร่ครูฝึกสอนจะกลับไประพี" คุณก็ยังคงทำเฉยเช่นเดิม วิชัยก็ลุกออกจากห้องไปโดยไม่ขออนุญาตจากคุณ

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นวิชัย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ปกติคุณเป็นนักเรียนที่ตั้งใจเรียน แต่เมื่อครั้งหนึ่งคุณไม่เห็นด้วยกับครูฝึกสอนภาษาอังกฤษ คุณจึงเถียง ทำให้ครูไม่พอใจ และดูว่าคุณอย่างรุนแรง คุณรู้สึกไม่พอใจและไม่อยากจะเรียนวิชาที่ครูคนนั้นสอน คุณจึงพยายามที่จะแหย่ครู โดยกล่าวหาว่าครูสอนไม่ดี แต่เมื่อคุณเห็นว่าครูไม่สนใจคุณ คุณจึงพูดเปรย ๆ ขึ้นอีกว่าต้องการให้ครูฝึกสอนกลับ ครูก็ยังคงไม่สนใจเช่นเดิม ทำให้คุณรู้สึกอยากลองดี โดยคุณลุกออกนอกห้องโดยไม่ขออนุญาตครูฝึกสอน

3. ปัญหาของเด็กที่ไม่สนใจการเรียน

บทบาทของครู

คุณเป็นครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนแห่งหนึ่ง ขณะที่คุณกำลังอธิบายตัวอย่างบนกระดานดำ เด็กชายคนหนึ่งหันไปคุยกับเพื่อนข้างๆ ไม่สนใจในการสอนของคุณ คุณหันไปมองหน้าเขา เขาก็หยุดพูดไปชั่วขณะหนึ่ง คุณก็หันมาอธิบายต่อไป เขาหยิบขนมจากกระเป๋าใส่ปากเคี้ยว แล้วหันไปเหยยเพื่อนต่อ เมื่อเพื่อนมีปฏิกิริยาโต้ตอบ คุณหันไปมองหน้าเขา เขาจึงรีบบอกคุณว่า เพื่อนรังแกเขาก่อน

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นเด็กชายคนหนึ่ง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในชั่วโมงคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาที่คุณไม่ค่อยสนใจ เพราะคุณไม่ค่อยเข้าใจในบทเรียน ทำให้คุณรู้สึกไม่อยากเรียน เมื่อครูใช้เวลาในการอธิบายนาน ยิ่งทำให้คุณรู้สึกเบื่อหน่าย คุณจึงหันไปชวนเพื่อนคุย เมื่อครูมองหน้า คุณรู้สึกเกรงใจครู คุณจึงหยุดคุย เมื่อครูอธิบายบทเรียนต่อไป คุณก็คิดว่าครูไม่สนใจคุณ คุณจึงหยิบขนมในกระเป๋ามารับประทาน และคุณหันไปคุยกับเพื่อนอีก แต่เพื่อนคุณกำลังสนใจในการอธิบายของครู ไม่หันมาคุยกับคุณ คุณไม่พอใจ จึงหันไปเหยยเขาให้มาสนใจคุณ แต่การกระทำของคุณทำให้ครูหยุดสอน และหันมาดูคุณ คุณกลัวว่าครูจะทำโทษคุณ คุณจึงรีบปลัดขานออกไปให้เพื่อนหาว่าเพื่อนแกล้งคุณก่อน

4. ปัญหาของเด็กเกียจคร้าน

บทบาทของครู

คุณเป็นครูชาย ที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร ขณะที่คุณกำลังสอนวิชาภาษาไทย ชั้น ม.ศ.1 คุณก็ให้เด็กชาย คำรง อ่านหนังสือ ให้เพื่อน ๆ ฟัง ปรากฏว่าเด็กชายคำรง ไม่ได้นำหนังสือมาโรงเรียน คุณก็ให้เขาไปนั่งอ่านกับเพื่อน เมื่อเขาอ่านจบ เขาก็เริ่มชวนเพื่อนคุย คุณหันไปดูเขา เขาก็หยุดคุย และนอนหลับไปกับโต๊ะ เมื่อคุณอธิบายจบ คุณให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด นักเรียนทุกคนก็ลงมือทำ แต่เด็กชายคำรงไม่ยอมทำยังคงนอนหลับอยู่ตามเดิม

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นกำรง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อายุ 14 ปี ของโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง คุณไม่ค่อยสนใจเรียนหนังสือ คุณมักจะลืมนำหนังสือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ มาโรงเรียน เมื่อครูให้คุณอ่านหนังสือ คุณไม่มีหนังสือ คุณจึงไปนั่งกับเพื่อน เมื่อคุณอ่านจบแล้ว คุณรู้สึกเบื่อกว่านั่งเฉย ๆ คุณจึงชวนเพื่อนข้าง ๆ คุยคุย แต่เมื่อครูเห็นและดูคุณ คุณก็หยุดคุย คุณไม่รู้จะทำอะไร คุณจึงนอนหลับไปกับโต๊ะ โดยไม่สนใจกับสิ่งใดอีกเลย เมื่อครูสอนจบ ครูให้ทำแบบฝึกหัดคุณไม่อยากทำ คุณจึงไม่ยอมลุก คุณยังคงนอนหลับอยู่ตามเดิม

5. ปัญหาเด็กไม่ทำการบ้านตามที่ครูสั่ง

บทบาทของครู

คุณเป็นครูฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้น ม.ศ.3 ของโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง คุณได้สั่งให้นักเรียนทำการบ้านมาส่งในวันรุ่งขึ้น เมื่อถึงหัวโมง คุณก็สั่งให้ทุกคนนำการบ้านมาส่ง นักเรียนก็ทยอยกันมาส่ง คุณสังเกตเห็นว่า เด็กชายคำ ยังคงนั่งเฉย เมื่อไม่มีนักเรียนมาส่งอีกแล้ว คุณจึงถามหาคนที่ไม่ได้ส่ง ก็ไม่มีใครยกมือรับ คุณจึงถามเด็กชายคำว่าเขาส่งหรือยัง เด็กชายคำก็ยอมรับว่าเขาไม่ได้ส่ง

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นเด็กชาย คำ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง เรียนอยู่ชั้น ม.ศ.3 อายุ 17 ปี เป็นเด็กที่เรียนอ่อน คุณไม่ค่อยเข้าใจในบทเรียนนัก และคุณไม่ชอบทำการบ้านส่งครู

เมื่อถึงหัวโมงภาษาอังกฤษ ซึ่งครูได้สั่งการบ้านตั้งแต่หัวโมงที่แล้ว คุณไม่ได้ทำการบ้านส่ง เมื่อครูสั่งให้นักเรียนทุกคนเอากการบ้านมาส่ง คุณจึงไม่ได้นำมาส่ง เมื่อครูถามหาคนที่ไม่ได้ส่ง คุณกลัวว่าครูจะทำโทษ คุณจึงตั้งใจเฉย ไม่ยอมบอก เมื่อครูถามว่าคุณส่งหรือยัง คุณไม่กล้าโกหกครู คุณจึงยอมรับว่าคุณยังไม่ได้อส่ง

6. ปัญหาของเด็กนักเรียนจากไม่สุขภาพ

บทบาทของครู

คุณเป็นครูหญิง ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ขณะที่คุณกำลังสอนวิทยาศาสตร์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 อยู่ นักเรียนทุกคนกำลังตั้งใจฟังคำอธิบายจากคุณ ยกเว้นเด็กชายวินัย ที่กำลังเอาเท้าก่ายบนเก้าอี้ คุณหยุดอธิบาย และมองหน้าเขา แทนที่เขาจะรู้สึกตัว เขากลับทำเฉย คุณก็หยุดสอนชั่วคราวหนึ่ง เพื่อน ๆ ที่กำลังสนใจในบทเรียนอยู่ ก็หันมาเตือนเขา แทนที่เขาจะกระทำความ เขากลับหันไปว่าเพื่อนด้วยคำพูดที่หยาบคาย ด้วยเสียงอันดัง

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นเด็กชายวินัย นักเรียนในโรงเรียนแห่งหนึ่ง กำลังเรียนอยู่ชั้น ประถมปีที่ 7 อายุ 12 ปี เป็นเด็กที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี คุณเคยชินกับการพูดจาที่หยาบคาย และการแสดงกริยาที่ไม่สุภาพ

ในชั่วโมงวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาที่คุณไม่สนใจ คุณอยากจะทำตัวให้สบาย เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด เพราะชั่วโมงนี้ เป็นชั่วโมงที่ 3 คุณจึงยกเท้าก่ายบนเก้าอี้ของเพื่อน แต่คุณนั่งอยู่แถวที่สอง ทำให้ครูมองเห็น และครูหยุดสอนหันมามองคุณ คุณไม่รู้สึกว่สิ่งที่คุณกระทำจะเป็นความผิด เพราะคุณเคยทำจนเป็นนิสัย แต่เมื่อเพื่อน ๆ หันมาเตือนคุณ ทำให้คุณรู้สึกโมโหที่เขามายุ่งเรื่องของ คุณ คุณจึงหันไปว่าเขา ด้วยคำพูดที่เคยชิน โดยที่คุณไม่รู้สึกว่ามันเป็นสิ่งที่ผิดธรรมดา

7. ปัญหาเด็กที่รอบเอวงานอื่นขึ้นมาทำในขณะสอน

บทบาทของครู

คุณเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง ในช่วงเวลาที่คุณเข้าสอน ขณะที่คุณอธิบายบทเรียนใหม่ นักเรียนทุกคนกำลังตั้งใจฟังอยู่ มีเด็กชายจิตต์เพียงคนเดียวที่กำลังว้าวุ่นอย่างเหลือเฟือไม่หันมามองคุณเลย คุณหยุดสอนและมองหน้าเขา ทำให้เพื่อน ๆ หันไปมองเขาทั้งห้อง เขาจึงเงยหน้าขึ้นมา และเก็บรูปที่วาดไว้ในโต๊ะ และมองที่กระดานดำ

บทบาทของนักเรียน

คุณ เป็นเด็กชายจิตต์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง อายุ 15 ปี คุณเป็นเด็กที่อายุมากที่สุด และโตที่สุดในชั้น ทำให้คุณรู้สึกเป็นปมคอของคนที่จะต้องมาเรียนกับเด็กอายุน้อยกว่า คุณจึงไม่สนใจเรียน มาเรียนให้หมดเวลาไปวันหนึ่ง แต่คุณชอบวาดรูป และมีความสามารถในการนี้ เมื่อถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษ ซึ่งคุณไม่ชอบ คุณจึงหยิบกระดาษขึ้นมาวาดรูปอย่างตั้งใจ โดยที่คุณไม่ได้ฟังครูอธิบายเลย ต่อมาคุณรู้สึกว่าห้องเงียบผิดปกติ คุณจึงเงยหน้าขึ้นมามอง ก็เห็นครูและเพื่อนกำลังจ้องคุณ คุณรู้สึกว่าคงเป็นเพราะคุณกำลังว้าวุ่น คุณจึงเก็บรูปที่วาดไว้ในโต๊ะ และมองที่กระดานดำว่าครูสอนเรื่องอะไร

8. ปัญหาที่เด็กต้องการให้ครูรักตนคนเดียว

บทบาทของครู

ครูเป็นครูฝึกสอนหญิงคนหนึ่งโรงเรียนแห่งหนึ่ง คุณชอบวิชาสังคมศึกษา วิชาหนึ่งหลังจากที่คุณอธิบายจบ คุณก็ได้ทบทวนว่านักเรียนเข้าใจเรื่องที่คุณสอนหรือไม่ ข้าพเจ้ายกก็เรียกนักเรียนถามทีละคน โดยพยายามเลือกคนที่ไม่ค่อยตั้งใจฟัง และเรียนอ่อนก่อน และในที่สุดก็เรียกเด็กหญิงลัดดา ซึ่งเป็นหัวหน้าห้อง มีการเรียนปานกลาง ตอน เด็กหญิงลัดดาจะนั่งหันหลังให้ข้าพเจ้าทันที แสดงสีหน้าบึ้งตึงไม่ยอมพูดด้วย

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นเด็กหญิงลัดดา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง อายุ 13 ปี คุณเป็นเด็กที่มีปัญหาทางบ้าน คุณไม่ได้รับความรัก และความเอาใจใส่จากบิดามารดาของคุณ คุณจึงต้องการให้ครูรัก โดยเฉพาะครูสอนวิชาสังคม คุณจะตั้งใจเรียนมากในวิชานี้ เมื่อครูอธิบายจบ ครูก็ได้ทบทวนความรู้ของนักเรียนที่เรียนไป คุณอยากให้ครูถามคุณเป็นคนแรก เพราะคุณคิดว่าคุณมีหน้าที่ความเข้าใจในบทเรียนพอ แต่ครูก็เรียกเพื่อนอีกคนตอบแทน และยังคงเรียกคนอื่น ๆ ตอบไปเรื่อย ๆ ทำให้คุณรู้สึกไม่พอใจ คิดว่าครูรักคนอื่นมากกว่าคุณ เมื่อครูถามคุณ คุณรู้สึกน้อยใจ จึงหันหลังให้ และทำสีหน้าบึ้งตึง

9. ปัญหาเด็กต้องการความสนใจจากครู

บทบาทของครู

คุณเป็นครูฝึกสอนหญิง คนหนึ่ง ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ขณะที่คุณกำลังสอนอยู่นั้น เด็กชายคนหนึ่งกำลังมีปากเสียงอยู่กับเพื่อน คุณยังไม่ทันได้ตั้งเตือน เขาก็ลุกขึ้นมาชกต่อยกับเพื่อน คุณจึงคว้าและทำโทษทั้งคู่ โดยให้ออกมายืนหน้าชั้นเรียน เพื่อนของเขาก็ออกมา แต่ตัวเขายังคงนิ่งเฉย คุณจึงเปลี่ยนคำสั่งให้เขายืนบนโต๊ะ คาบไม้บรรทัด แต่เขาก็ยังคงเฉยอยู่ คุณจึงขู่ว่าจะไม่ให้เขากลับบ้าน เขาก็ร้องไห้ และบอกว่าจะไปฟ้องพ่อ แต่คุณไม่สนใจ เมื่อคุณปล่อยกลับบ้าน มนัสได้วิ่งมาหาเพื่อน ๆ โดยเฉพาะเด็กที่คุณรักเป็นพิเศษ ซึ่งเป็นเด็กเรียบร้อย น่ารัก

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นมนัส นักเรียนของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครกำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.3 อายุ 9 ปี คุณเป็นเด็กที่ชอบบ่นว่ารังแกเพื่อน คุณจึงไม่ได้รับความรักจากครูบาอาจารย์ แต่คุณอยากให้ครูสนใจคุณ คุณจึงมักก่อกวนความสงบในชั้นเพื่อให้ครูสนใจ วันหนึ่งขณะที่ครูกำลังสอนอยู่ คุณก็หันไปแหย่เพื่อน ทำให้มีปากเสียงกันขึ้น และคุณไม่พอใจ คุณจึงได้ชกต่อยกับเพื่อน คุณและเพื่อนจึงถูกครูคว้า และทำโทษโดยให้ยืนหน้าชั้นเรียนเพื่อนของคุณออกไปยืน แต่คุณไม่ยอมทำตามนั้น แม่ครูจะเปลี่ยนคำสั่งให้ยืนบนโต๊ะเรียน คาบไม้บรรทัด คุณก็ไม่ยอมทำ แต่เมื่อครูขู่ว่าจะไม่ให้คุณกลับบ้าน คุณก็มีความรู้สึกกลัวว่าคุณจะทำจริง คุณจึงร้องไห้ และคุณอยากจะทำให้คุณเกรงกลัว คุณ โดยคุณขู่ว่าจะไปฟ้องพ่อคุณ แต่ครูก็ไม่แสดงว่าสนใจคำพูดของคุณ ทำให้คุณไม่พอใจมากขึ้น เมื่อครูปล่อยให้คุณกลับบ้าน คุณอยากจะแกล้งให้ครูโกรธ โดยคุณวิ่งไล่เตะเพื่อน ๆ โดยเฉพาะคนที่คุณคิดว่าครูรักเป็นพิเศษ

10. ปัญหาเด็กที่ไม่เกรงกลัวครู ก้าวร้าวครู

บทบาทของครู

คุณเป็นครูฝึกสอนคนหนึ่ง ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานครแห่งหนึ่ง ขณะที่คุณกำลังสอนวิชาหน้าที่ศีลธรรมอยู่ คุณได้หันไปเขียนกระดานดำ คุณก็ได้ยินเสียงนายคำรณ ซึ่งเป็นเด็กที่มีความประพฤติก้าวร้าวตอบครู ใช้คำพูดหยาบคายออกมาลอย ๆ เป็นการล้อเลียนคุณ คุณก็ทำเป็นไม่สนใจ ต่อคำพูดของเขา คุณก็ยังคงเขียนกระดานดำต่อไป ต่อมาคุณก็รู้สึกตัวว่ามีวัตถุหนึ่งมาถูหลังคุณ คุณจึงหันมาดู ก็พบหนังสือวางตกอยู่ ซึ่งมาจากการยิงของนายคำรณ

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นคำรณ นักเรียนชั้น ม.ศ.2 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อายุ 14 ปี คุณเป็นนักเรียนที่ปากจั่นอยู่ในแหล่งสลัม มีสิ่งแฉะลื้อมที่ไม่ดี คุณมักพูดหยาบคายอยู่เสมอ จนเกิดความเคยชินจากการที่คุณประพฤติชั่วแบบนี้ทำให้คุณได้รับการลงโทษจากครูเป็นประจำการเสมอ เมื่อครูฝึกสอนมาสอน คุณรู้สึกว่าเขาเป็นเพียงครูฝึกสอน ไม่ใช่ครูจริง ๆ คุณจึงถือโอกาสแกล้งครู ขณะที่ครูสอน และหันไปเขียนกระดานดำ คุณก็ได้กล่าวคำตำหนิขึ้นมาลอย ๆ แต่ครูก็ไม่สนใจ ยังคงเขียนกระดานต่อไป คุณ จึงหยิบหนังสือออกมาและยิงครู เพื่อให้ครูไม่พอใจ

11. ปัญหาเด็กที่ขอพบครูสอนแทรกครุ

บทบาทของครู

คุณเป็นครูฝึกสอนคนหนึ่ง ของโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ขณะที่คุณกำลังสอนวิชาประวัติศาสตร์อยู่นั้น พอลูกจะอธิบายสิ่งใดเกี่ยวกับวิทย์ ซึ่งเป็นเด็กเรียนเก่ง จะพูดสอแทรกออกมา ตรงเนื้อหาที่คุณจะสอน ซึ่งเป็นเนื้อหาในหนังสือเรียน คุณก็ไม่ใส่ใจ เขาก็จะถามคำถามคุณ เป็นการลองภูมิคุณ ทั้ง ๆ คำถามนั้นเขาเองก็ตอบได้ เพราะเขามักถามและตอบเองเสร็จ

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นวิทย์ นักเรียนคนหนึ่งของโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร คุณเป็นเด็กที่เรียนดี เพราะคุณชอบอ่านหนังสือล่วงหน้าเสมอ และยังชอบค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม เมื่อครูนำบทเรียนจากหนังสือมาสอน ทำให้คุณเกิดความเบื่อหน่าย เพราะเข้าใจแล้วทุกเรื่อง ทำให้คุณเห็นว่าครูฝึกสอนเป็นคนที่ไม่ค่อยมีความรู้ที่จะเชื่อถือได้ เมื่อครูสอนในสิ่งที่คุณรู้ คุณก็พยายามสอแทรกอธิบายแทนครู แต่เมื่อคุณเห็นครูเฉย คุณก็พยายามแกล้งถามคำถามครู เพื่อให้ครูเห็นว่าคุณมีภูมิความรู้มากเท่า ๆ ครู และคุณก็จะตอบคำถามนั้นเอง เพื่อให้เพื่อนทุกคนรู้ความสามารถของคุณ

12. ปัญหาเด็กชอบล้อชื่อพ่อแม่

บทบาทของครู

คุณเป็นครูฝึกสอน วิชาวิทยาศาสตร์ ชั้น ม.ศ.2 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ขณะที่คุณกำลังอธิบายบทเรียนนั้น คุณก็ได้กล่าวคำพูดไปเรื่อย ๆ จนถึงคำหนึ่งว่า "ประสาน" นายอาคม ก็ได้ตะโกนขึ้นว่า "ประสาน" เพื่อน ๆ ก็พากันหัวเราะทั้งสอง นายสุจิต ก็ฟ้องคุณว่า นายอาคม ล้อชื่อพ่อคุณ แต่นายอาคมปฏิเสธ เขากลัวบอกว่าเขาสนใจคำนี้

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นอาคม นักเรียนคนหนึ่งในโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร คุณเป็นคนชอบล้อชื่อพ่อแม่เพื่อน ขณะที่ครูกำลังอธิบายบทเรียนนั้น ครูได้เอ่ยคำว่า "ประสาน" ซึ่งเป็นชื่อพ่อนายสุจิต คุณเห็นทางที่จะล้อนายสุจิต คุณจึงตะโกนคำว่าประสานขึ้น ซึ่งเพื่อน ๆ ทุกคนก็ทราบกันถึงชื่อพ่อนายสุจิต ทำให้เพื่อนพากันหัวเราะด้วยความขบขัน ทำให้นายสุจิต โกรธ และฟ้องครู แต่คุณก็ได้ปฏิเสธว่าคุณไม่ได้ล้อ แต่คุณสนใจคำนี้

13. บิดาเด็กที่มีอารมณ์ร้ายแรง

บทบาทของครู

คุณเป็นครูฝึกสอนหญิงคนหนึ่งของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ขณะที่คุณกำลังสอนอยู่นั้น คุณสังเกตเห็นว่าเด็กชาย สม กำลังดกเถียงกับเพื่อนอย่างรุนแรง คุณยังไม่ทันได้ห้ามปรามเขา เขาก็คว้าหนังสือ สมุด ดินสอ ปาทิ้งอย่างรวดเร็ว พร้อมทั้งเอี๊ยดตะโกลันห้อง

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นเด็กชายสม นักเรียนของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร คุณอยู่กับมารดา แต่คุณมีความรู้สึกเกลียดชังมารดาของคุณ เพราะคุณทราบว่า มารดาเป็นต้นเหตุที่ทำให้บิดาต้องแยกทาง คุณรักบิดาของคุณมาก และคุณมักจะได้รับการล้อว่า "ลูกไม่มีพ่อ" เนื่องจากมารดาของคุณตามใจคุณ เพราะคุณเป็นบุตรคนเดียว คุณจึงติดนิสัยเอาแต่ใจตนเอง ขณะที่ครูกำลังสอนอยู่ คุณเกิดความไม่พอใจเพื่อนข้าง ๆ จึงได้แสดงออกโดยการดกเถียงกัน แต่เพื่อนก็ไม่ยอมแพ้อคุณ คุณจึงโกรธและขว้างปาสิ่งของ พร้อมทั้งเอี๊ยดตะโกลัน เพื่อให้เพื่อนยอมแพ้อคุณ

14. ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในการสอบ

บทบาทของครู

คุณเป็นครูฝึกสอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนหนึ่งในกรุงเทพมหานคร คุณได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่คุมสอบชั้น ม.ศ.2 ขณะที่คุณกำลังให้แกชอณิพลาตของข้อสอบวิทยาศาสตร์ คุณสังเกตเห็น นาย อมร กำลังเอียงคอมองดูเพื่อนข้าง ๆ ซ้าพเจ้า จึงได้เตือนรวม ๆ ทั้งห้อง เขาหยุดมองเพื่อน และมองข้อสอบ หลังจากที่ครูอธิบายเสร็จเรียบร้อยแล้ว คุณก็เดินสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ก็พบว่านายอมรกำลังถามเพื่อน

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นนาย อมร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อายุ 15 ปี คุณเป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน และเคยสอบตกมาแล้ว แต่คุณไม่สนใจเรียน คุณไม่ได้เตรียมพร้อมในการสอบ ขณะที่คุณสอบวิทยาศาสตร์ คุณทำข้อสอบไม่ได้ คุณจึงถือโอกาสขณะที่ครูแกชอณิพลาตของข้อสอบ แอบมองเพื่อนข้างเคียง เมื่อครูตักเตือนรวม ๆ ทั้งชั้น คุณจึงหยุดมองเพื่อน และหันมาสนใจกับข้อสอบ แต่เมื่อครูอธิบายเสร็จครูได้เดินผ่านคุณไป คุณนึกว่าครูไม่สนใจคุณ คุณจึงถามเพื่อนข้าง ๆ

15. ปัญหาของเด็กที่แย่งเพื่อนตอบ

บทบาทของครู

คุณเป็นครูฝึกสอนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ขณะที่คุณกำลังสอนวิชาสุขศึกษา คุณสังเกตเห็นเด็กชายวันชัย กำลังชวนเพื่อนคุย คุณจึงได้ ตักเตือนรวมทั้งห้อง เด็กชายวันชัยจึงหยุดคุย และหันมาสนใจการสอนของคุณ หลังจากที่ คุณสอนเสร็จแล้ว ระเบียบเรียบร้อยแล้ว คุณได้ซักถามถึงความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียน โดยคุณ ตั้งคำถามขึ้น ปรากฏว่านักเรียนทุกคนยกมือยกเว้นเด็กชายวิจิต คุณจึงเรียกเด็กชายวิจิตให้ ตอบแต่เด็กชายวิจิตยังไม่ทันได้ตอบ เด็กชายวันชัยก็ชิงตะโกนตอบก่อน

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นเด็กชายวันชัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา แห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร คุณไม่ค่อยสนใจในวิชาสุขศึกษา คุณจึงหันไปคุยกับเพื่อนแทน แต่ครูได้ตักเตือนคุณ ทำให้คุณรู้สึกเกรงใจครู คุณจึงหันมาสนใจฟัง หลังจากที่ครูอธิบายเสร็จ ครูได้ตั้งปัญหาขึ้นมาถาม คุณเห็นว่าเป็นปัญหาที่คุณตอบได้ แต่ครูไม่เรียกให้คุณตอบ ทั้ง ๆ ที่คุณ ยกมือแล้ว ครูกลับเรียกเด็กชายวิจิตแทน คุณเห็นเด็กชายวิจิตไม่ลุกขึ้นตอบ คุณจึงตะโกน ตอบแทนเพราะกลัวคนอื่นแย่งตอบ

16. ปัญหาเด็กลักขโมย

บทบาทของครู

คุณเป็นครูฝึกสอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร คุณได้ทำหน้าที่เป็นครูสอนสังคมศึกษาด้วย ขณะที่คุณกำลังตรวจสอบผลงานของนักเรียนอยู่นั้น เด็กหญิงสมพิศวิ่งมาฟ้องคุณว่าสมุดผลงานของตนหายไป คุณจึงให้เขาออกมาคนสมุดหน้าห้อง ในที่สุดก็พบสมุด แต่หน้าปกมีชื่อเด็กสมใจ แทน คุณจึงเรียกเด็กหญิงสมใจมาถามว่าเธอสมุดของเด็กหญิงสมพิศหรือไม่ เด็กหญิงสมใจยอมรับว่าเป็นความจริง

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นเด็กหญิงสมใจ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อายุ 12 ปี คุณเป็นนักเรียนที่ขยันเรียนวิชาสังคมศึกษา และคุณชอบครูฝึกสอนที่สอนวิชานี้ แต่คุณทำสมุดผลงานหายไป เมื่อครูสั่งให้ส่งสมุดผลงานคุณไม่มีส่ง คุณเกิดความกลัวว่าครูจะไม่พอใจคุณ คุณจึงเอาสมุดของเด็กหญิงสมพิศมาลบชื่อออกใส่ชื่อคุณแทน แล้วจึงเอาไปส่งครู ขณะที่ครูตรวจเด็กหญิงสมพิศมาฟ้องครู และเมื่อเด็กหญิงสมพิศยืนยันว่าสมุดนั้นเป็นของเธอ ครูได้ซักถามคุณ คุณยอมรับว่าคุณเอาของของเด็กหญิงสมพิศมา เพราะคุณต้องการมีสมุดส่งครู

17. ปัญหาเด็กที่แสดงความสนใจเพศตรงข้าม

บทบาทของครู

คุณเป็นครูประจำชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ที่คุณกำลังสอนวิชาภาษาอังกฤษ คุณสังเกตเห็นว่านายพิชิต ไม่สนใจฟังคุณอธิบาย ชอบมองออกไปนอกประตู ไปทางห้องมัธยมศึกษาปีที่ 1 คุณจึงสังเกตสายตาเขา ก็พบเขากำลังมองนักเรียนหญิงคนหนึ่ง ที่นั่งข้างประตู คุณจึงได้เตือนรวม ๆ ทั้งห้องให้ตั้งใจฟัง แต่เขาก็ฟังคุณได้เพียงครูเดียว ก็หันไปมองทางทิศทางเดิม

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นนายพิชิต นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร คุณกำลังสนใจนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งอยู่ห้องเยื้องไป และคุณมีโอกาสดูเห็นขณะที่เขาเรียนคุณจึงไม่สนใจการเรียนนัก ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ ขณะที่คุณกำลังมองเด็กหญิงคนนั้น คุณได้ยินเสียงครูตักเตือนรวมทั้งห้อง แต่คุณทราบว่าครู กำลังเตือนคุณโดยเฉพาะ คุณจึงเลิกมอง และหันมาสนใจครู เมื่อคุณเห็นครูไม่สนใจของคุณ คุณจึงหันไปมองเด็กหญิงคนนั้นอีก

18. ปัญหาเด็กหนีเรียน

บทบาทของครู

คุณเป็นครูประจำชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในวันอังคารขณะที่คุณทำหน้าที่เป็นครูเวร คุณได้เห็นเด็กชาย สม แอบหนีออกจากประตูเล็ก คุณจึงให้เพื่อนเขาวิ่งไปตามและคุณได้ถามถึงสาเหตุ เขาบอกว่าเขากลับไปเอาสมุดมาส่งครู คุณได้ถามว่าขออนุญาตใคร เขานิ่งไม่ยอมตอบ แต่คุณสังเกตเห็นเขาถือสมุดที่นำมาเรียนในวันนั้นทั้งหมด

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นเด็กชายสม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อายุ 13 ปี ในวันอังคาร หัวโมงที่ครูจะตรวจสมุดการบ้าน และจะทำโทษคนที่ยังทำไม่เสร็จ คุณกลัวครูจะทำโทษคุณ คุณจึงพยายามจะหนีออกจากประตูเล็ก แต่ครูให้เพื่อนมาตามคุณ และถามถึงสาเหตุ คุณจึงโกหกครูว่าคุณจะไปเอาสมุดที่บ้านมาส่งครู แต่ครูได้ถามหาบุคคลที่คุณขออนุญาตกลับ บ้าน คุณไม่ยอมตอบ เพราะคุณยังไม่ได้ขออนุญาตครูเลย

19. ปัญหาเด็กไม่เคารพครู

บทบาทของครู

คุณเป็นครูฝึกสอน ในโรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่ง ในขณะที่คุณกำลังสอนคณิตศาสตร์ นักเรียนทุกคนต่างก็ฟังอย่างตั้งใจ มีนักเรียนเพียงคนเดียวคือ เด็กชายสุขนึ่งเฉย ไม่แสดงความสนใจ คุณจึงเตือนเขาให้มาสนใจเรียน เขากลับทำเสียงเลียนแบบคุณด้วยเสียงอันดัง ทำให้เพื่อน ๆ พากันหัวเราะ คุณรู้สึกไม่พอใจ จึงได้แสดงออกทางสีหน้า เขาก็ยิ่งชอบใจ และเลียนแบบสีหน้าท่าทางของคุณอีก เพื่อนๆ ก็ยิ่งพากันหัวเราะชอบใจยิ่งขึ้น

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นเด็กชาย สุข นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่ง อายุ 14 ปี คุณมีอายุมากที่สุดที่สุดในชั้น ทำให้คุณรู้สึกว่าเป็นปมคอယ် คุณมักจะแสดงความเด่นในทางที่ไม่ดี เพื่อให้ทุกคนสนใจคุณ เมื่อครูอธิบายบทเรียน เพื่อน ๆ ทุกคนในชั้นกำลังสนใจในตัวครู คุณรู้สึกไม่สนใจที่จะฟัง เมื่อครูเตือนคุณ คุณรู้สึกไม่พอใจ และคุณก็อยากให้เพื่อนสนใจคุณด้วย คุณจึงเลียนเสียงของครู เมื่อเพื่อน ๆ พากันหัวเราะชอบใจ คุณยิ่งพอใจยิ่งขึ้น ดังนั้นเมื่อครูแสดงท่าทางไม่พอใจ คุณจึงเลียนท่าทางครู เพื่อให้เพื่อน ๆ พพอใจ

บทบาทของครู

คุณเป็นครูฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งใน กรุงเทพมหานคร ขณะที่คุณกำลังสอนอยู่หน้าชั้น เด็กชาย กบ นักเรียนในชั้นคนหนึ่งของคุณ เดินออกมาเตะไม้เรียวที่คุณวางไว้หน้าชั้น ข้าพเจ้าได้สอบถามสาเหตุ กับพูดกับคุณอย่าง ลอดคิวว่า เป็นความพอใจของเขาเอง เขาอยากจะทำอะไรก็ควรทำ คุณจึงลงโทษ เขา โดยให้ยืนหน้าชั้น แทนที่เขาจะรู้สึกตัว เขากลับบอกว่าคุณไม่มีสิทธิที่จะทำเช่นนั้น แต่คุณไม่ แสดงความสนใจในพฤติกรรมนี้ กบยิ่งอาละวาดส่งเสียงดังลั่นห้อง ทำให้เพื่อน ๆ ไม่ สามารถเรียนได้

บทบาทของนักเรียน

คุณเป็นกบ นักเรียนคนหนึ่งในโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร กำลังศึกษา อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อายุ 12 ปี คุณเป็นเด็กที่ขาดความอบอุ่น ไม่ได้รับการอบรมจากบิดา- มารดามาก เพราะคุณอยู่กับพี่ชาย ซึ่งไม่ค่อยมีเวลา เพราะต้องทำงาน ตามปกติคุณเป็น คนที่ชอบก้าวร้าวรังแกเพื่อน และชอบดองตีกับครู วันหนึ่งขณะที่ครูกำลังสอนภาษาอังกฤษ คุณไม่อยากจะเรียน คุณจึงเดินออกมาเตะไม้เรียว ที่ครูวางไว้หน้าชั้น เมื่อครูถามคุณ คุณ ก็ตอบไปตามความรู้สึกว่าคุณอยากจะทำสิ่งนี้ ทำให้ครูโกรธและทำโทษคุณโดยการให้ยืนเรียน แต่คุณรู้สึกไม่พอใจ คุณจึงบนคดอดเวลาที่ยืนเพื่อให้ครูอนุญาตให้คุณนั่ง แต่ครูกลับไม่สนใจ คุณจึงพยายามตะโกนเอ็ดตะโร ให้ครูสอนไม่ได้ ต้องหยุดสอน

แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการแก้ปัญหาในการฝึกสอน

ในการฝึกสอนของท่าน ท่านย่อมจะประสบปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน ซึ่งแต่ละคนก็มีวิธีการแก้ปัญหาที่แตกต่างกัน และการแก้ปัญหานั้น ๆ อาจมีทั้งที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จ จุดประสงค์ของการให้ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ก็เพื่อจะศึกษาถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน รวมทั้งวิธีการแก้ปัญหาของท่าน เพื่อนำไปสร้างเป็นแนวทางในการฝึกแก้ปัญหาของผู้ที่จะออกฝึกสอนในวันต่อ ๆ ไป จึงขอให้ท่านเลือกปัญหาที่คิดว่าสำคัญที่สุดซึ่งท่านพบในการฝึกสอนเพียง 2 ปัญหา คือ ปัญหาที่ท่านแก้ได้ผล และปัญหาที่ท่านแก้ไม่ได้ผล อาจเป็นปัญหาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการขาดเรียน เช่น ไม่เข้าชั้นเรียน ไม่มาโรงเรียน มาสาย
เข้าห้องช้า
2. ปัญหาทางด้านการเรียนการสอน เช่น การเรียนอ่อน ไม่ชอบวิชาบางวิชา
3. ปัญหาที่เกิดจากสภาพทางกาย เช่น สุขภาพไม่ดี ร่างกายพิการ ร่างกายได้รับบาดเจ็บ
4. ปัญหาทางด้านบุคลิกภาพ เช่น การปรับตัวเข้ากับสังคมไม่ดี
5. ปัญหาทัศนคติที่มีต่อครู เช่น ไม่ลงรอยกับครู ไม่พอใจในการกระทำต่าง ๆ ของครู แสดงอาการไม่สุภาพต่อครู เกลียดครู
6. พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอื่น ๆ เช่น ก่อความสงบของชั้นเรียน แสดงเล่ห์เหลี่ยมต่าง ๆ ในการเรียนการสอน พุดบด พุดหยาบโตน ขโมยของ ขาดความตั้งใจและความสนใจในการเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าวต่อนักเรียนอื่น ๆ ท้าทายของของครูและผู้อื่น
7. ปัญหาอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากนี้

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นปัญหาที่ท่านประสบ และแก้ได้ผล ตอนที่ 2 เป็นปัญหาที่ท่านประสบและแก้ไม่ได้ผล

2. ขอให้ท่านเขียนเล่ารายละเอียดให้มากที่สุด ในการออกแบบสอบถามแต่ละข้อ
3. การเขียนแบบสอบถามนี้ ไม่มีผลเสียใด ๆ ต่อการฝึกสอนของท่าน

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

อารีย์ รัชตวงษ์

สิริมา เล็บครุฑ

ไพศาล อันประเสริฐ

นันทนา จูหังคะ

นิสิตปริญญาโท สาขาการแนะแนว
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.

3. ผลจากการแก้ปัญหา.

4. ท่านคิดว่า นิสิตฝึกสอนคนอื่น ๆ จะแก้ปัญหานี้ได้อย่างไร หรือมีวิธีการอื่น ๆ ที่จะแก้ปัญหานี้ได้อย่างไร.

ตอนที่ 2 บัณฑิตที่ประสบและแก้ไขไม่ได้

รายละเอียดเกี่ยวกับตัวเด็กเจ้าของปัญหา

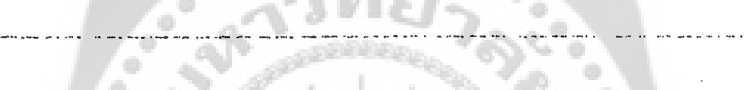
ชื่อ..... เพศ..... อายุ..... ปี เรียน.....

มีนักเรียนในชั้น.....คน หญิง.....คน ชาย.....คน เด็กมีพี่.....คน มีน้อง.....คน

อาศัยอยู่กับ.....

ตัวปึงหาและการแก้ปึงหา

1. ปัญหาเป็นอย่างไร.

2. ท่านดำเนินการแก้ไขอย่างไร

ข้อ	คำถาม	คำตอบ
1	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์คืออะไร	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์คือการเขียนชุดคำสั่งที่เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถปฏิบัติตามได้
2	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีกี่ประเภท	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์มี 2 ประเภท คือ การเขียนโปรแกรมแบบโครงสร้าง และการเขียนโปรแกรมแบบวัตถุ
3	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบโครงสร้างคืออะไร	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบโครงสร้างคือการเขียนโปรแกรมโดยแบ่งเป็นขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน
4	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบวัตถุคืออะไร	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบวัตถุคือการเขียนโปรแกรมโดยเน้นที่การออกแบบและใช้งานวัตถุ
5	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบวัตถุมีกี่ประเภท	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบวัตถุมี 2 ประเภท คือ การเขียนโปรแกรมแบบวัตถุ และการเขียนโปรแกรมแบบวัตถุ
6	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบวัตถุแบบวัตถุคืออะไร	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบวัตถุแบบวัตถุคือการเขียนโปรแกรมโดยเน้นที่การออกแบบและใช้งานวัตถุ
7	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบวัตถุแบบวัตถุมีกี่ประเภท	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบวัตถุแบบวัตถุมี 2 ประเภท คือ การเขียนโปรแกรมแบบวัตถุ และการเขียนโปรแกรมแบบวัตถุ
8	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบวัตถุแบบวัตถุคืออะไร	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบวัตถุแบบวัตถุคือการเขียนโปรแกรมโดยเน้นที่การออกแบบและใช้งานวัตถุ
9	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบวัตถุแบบวัตถุมีกี่ประเภท	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบวัตถุแบบวัตถุมี 2 ประเภท คือ การเขียนโปรแกรมแบบวัตถุ และการเขียนโปรแกรมแบบวัตถุ
10	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบวัตถุแบบวัตถุคืออะไร	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบวัตถุแบบวัตถุคือการเขียนโปรแกรมโดยเน้นที่การออกแบบและใช้งานวัตถุ

การศึกษารายกรณี (Case Study)

ปัญหาเด็กไม่สนใจเรียน

วนิดาเป็นครูใหม่ของโรงเรียนประถมศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง เธอเพิ่งจบการศึกษาระดับ ป.กศ.ตน พอเริ่มเข้าทำงานก็ได้รับหน้าที่เป็นครูประจำชั้น ป.4 ข. ในชั้นมีนักเรียน 35 คน ชาย 16 คน หญิง 17 คน วนิดาเห็นว่านักเรียนทุกคนในชั้นน่ารัก เธอต้องการให้นักเรียนทุกคนมีผลการเรียนดี จึงกังวลในเรื่องความสนใจในการเรียนของนักเรียนมากที่สุด ในจำนวนนักเรียนที่น่ารักทั้งหมด นิดิจะเป็นผู้ที่มีความเด่นมากกว่าเพื่อน เธอเพิ่งเข้าเรียนในชั้น ป.4 ของโรงเรียนนี้ในตัวเอง บิดาของเธอเป็นชาวไทยประจำต่างประเทศ เธอจึงอยู่กับคุณตาคุณยาย ซึ่งรักเธอมาก นิดิเป็นเด็กหน้าตาดี แต่งตัวสะอาด มีอุปกรณ์การเรียนพร้อม มักมีของเล่นแปลก ๆ ใหม่ ๆ มาอวดเพื่อนเสมอ เธอเป็นคนใจกว้างเอื้อเฟื้อต่อเพื่อน ๆ ในชั้น ฉลาด ข่างพูด มีคำถามแปลก ๆ มาถามวนิดาอยู่เสมอ แต่ในเวลาเรียน นิดิจะทำให้วนิดาหงุดหงิด เพราะเธอไม่ให้ความสนใจในบทเรียนเท่าที่วนิดาหวังไว้ บ่อยครั้งที่เธอเคี้ยวหมากฝรั่งในเวลาเรียน พอครูเตือนเธอก็หยุดเคี้ยว ต่อจากนั้นก็หันไปคุยกับเพื่อน ๆ ที่นั่งอยู่ข้าง ๆ เธอของเล่นขึ้นมาเล่น ขวนเพื่อนเล่นด้วยถ้าเพื่อนไม่เล่นเธอจะเล่นคนเดียว คุรบอกให้เธอเก็บเธอก็เก็บ แต่ก็เอาขึ้นมาเล่นอีกในเวลาต่อมา มีบ่อยครั้งที่ครูเก็บของเล่นไปและคืนให้เวลาเลิกเรียน และบอกว่าถ้าเธอเอาขึ้นมาเล่นในเวลาเรียนอีก ครูจะยึดไว้เฉย ไม่ให้คืน เธอก็เชื่อฟัง ไม่เอาของเล่นขึ้นมาเล่นในเวลาเรียน แต่จะนั่งเคาะโต๊ะบ้าง เอาขาขึ้นมา นั่งขัดสมาธิบนเก้าอี้บ้าง ร้องเพลง บางทีเอาไม้บรรทัดแหย่เพื่อนที่นั่งข้างหน้า เคาะหน้าแขงเพื่อนที่นั่งข้างหลัง เขกหัวเพื่อนซึ่งทำให้เพื่อนเหล่านั้นไม่เป็นอันเรียน วนิดาไม่ต้องการทำโทษรุนแรง จึงให้หนีไปยืนหน้าชั้น เขากลับเห็นเป็นของสนุก ไม่ยืนเฉย ๆ ยืนกางขาบ้าง ยักคิ้วกับเพื่อนที่นั่งเรียน ทำหน้าแหย่กับเพื่อน ๆ จึงยิ่งทำให้นักเรียนในชั้นสนใจกับท่าทางของนิตินมากกว่าสนใจครูที่สอน วนิดาเรียกนิติ

ไปเล่นเป็นส่วนตัว เขาบอกกับครูว่า ที่ครูสอนเขารูหมดแล้ว เพราะอยู่ที่บ้านคุณตาสอนให้เลยเบื่อไม่อยากเรียน นั่งเฉย ๆ ก็เบื่ออีก เลยหาเพื่อนสนุกดี ต่อมานักาจึงให้นิติทำงาน ทำแบบฝึกหัดมากกว่าคนอื่น เขาก็ทำเสร็จอย่างรวดเร็วและถูกต้อง พอเสร็จเขาก็เริ่มเข้าหาเพื่อน รบกวนชั้นเรียนอีก ขณะนี้นักากำลังคิดว่า จะทำอย่างไรดี นิติจึงจะเลิกรบกวนเพื่อน ๆ และตั้งใจเรียนในขณะที่ครูสอน

แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นของท่านต่อการแก้ปัญหาในการศึกษาเป็นรายกรณี

คำชี้แจง

เมื่อท่านอ่านการศึกษาเป็นรายกรณี ที่แจกให้แล้ว โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านโดยเขียนตอบในคำถามดังต่อไปนี้

1. ในการแก้ปัญหาของครู เช่นนี้ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร?.....

.....

ก. ท่านคิดว่าวิธีการแก้ปัญหาของครูมีข้อดีอย่างไร ?.....

.....

.....

.....

ข. ท่านคิดว่าวิธีการแก้ปัญหาของครู มีข้อเสียอย่างไร ?.....

.....

.....

.....

2. ถ้าท่านพบปัญหาเช่นในกรณีนี้ ท่านจะแก้ปัญหาด้วยวิธีการใด ?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

การแสดงบทบาท (Role Playing)

ปัญหาของ เด็กที่อวดดี

บทบาทของครู

คุณเป็นครูฝึกสอนในชั้น ป.7 ในช่วงชั่วโมงแรกของการสอนคุณสอนวิชาภาษาไทย คุณมีแผนภูมิคำที่มักเขียนผิดมาแสดงให้นักเรียนดูด้วย ตั้งแต่นั้นชั่วโมงคุณสังเกตว่า เด็กชาย รัฐ ซึ่งนั่งโต๊ะแถวหน้าสุด นั่งทำหน้าตาทางล่อเลียนคุณ เมื่อคุณเรียกให้เขาตอบคำถาม เขาก็กดดันขยับตอบ เมื่อตอบแล้วเขาก็ยกไหล่และบอกว่า "น่าจะถามเด็ก ป.4 มากกว่า" คุณเห็นว่าเขาคือเด็กดื้อและเป็นชั่วโมงแรกในการสอนจึงมีใจคิดหรือว่ากล่าวแต่ประการใด รัฐนั่งลง มองที่คุณสอนด้วยท่าทางไม่เชื่อถือ บางครั้งก็หันไปพยักหน้า ทำท่าบ่นกับเพื่อนข้างหลัง เมื่อถึงตอนที่你会เอาแผนภูมิที่เขียนกระดานคำ คุณนำคินน้ำมันสำหรับติดแผนภูมิวางไว้บนโต๊ะ หันไปวางแผนภูมิตามกับกระดาน คุณได้ยินเสียงนักเรียนในชั้นหัวเราะ เมื่อหันมาจะหยิบคินน้ำมัน ปรากฏว่า หายไปเสียแล้ว คุณเห็นรัฐกำลังนั่งปั้นคินน้ำมันเล่นอยู่ คุณทราบทันทีว่าเขาต้องหยิบมันไปขณะที่คุณหันหลังให้ชั้น คุณจึงเรียกรัฐให้ออกมาหา คุณ

บทบาทของนักเรียน

คุณชื่อรัฐ เป็นนักเรียนชั้น ป.7 วิชาภาษาไทย มีครูฝึกสอนเป็นผู้สอน คุณต้องการเรียนวิชานี้กับครูคนเก่าเพราะสอนสนุก คุณจึงไม่พอใจที่ครูฝึกสอนจะมาสอนในวิชานี้ ชั่วโมงแรกที่ครูฝึกสอนเขามาสอน คุณจึงทำท่าทางต่างๆ ล่อเลียนให้ครูฝึกสอนทราบว่า คุณไม่ต้องการเรียนวิชานี้กับเขา แต่ครูฝึกสอนกลับไม่สนใจท่าทางของท่าน เรียกให้คุณตอบคำถาม คุณตอบไปและพูดประชดประชันว่าจะไปถามเด็ก ป.4 เพราะ คุณคิดว่าคำถามนั้นง่ายไปสำหรับคุณ ครูก็ไม่ว่าอะไร เมื่อครูเอาแผนภูมิขึ้นมาติด คุณจึงหยิบคินน้ำมันที่ครูวางไว้บนโต๊ะในขณะที่ครูหันหลังให้ชั้นเรียนเพื่อติดแผนภูมิ และเอามันไปเล่น ครูหันมาเห็นจึงเรียกคุณไปหา

แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นของท่านต่อการแก้ปัญหาจากการแสดงบทบาท

คำชี้แจง

เมื่อท่านทำการแสดงบทบาทแล้ว โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านโดยเขียน
ตอบในคำถามดังต่อไปนี้ :-

1. ในการแก้ปัญหาของครู เณนี้ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ? .

.....

.....

.....

ก. ท่านคิดว่าวิธีการแก้ปัญหาของครู มีข้อดีอย่างไร ?

.....

.....

.....

ข. ท่านคิดว่าวิธีการแก้ปัญหาของครู มีข้อเสียอย่างไร ?

.....

.....

.....

2. ถ้าท่านเป็นครูแสดงบทบาท ท่านจะคิดแก้ปัญหานี้อย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

แบบสำรวจความคิดเห็นต่อการสอนแก้ปัญหาโดยใช้วิธีฝึกจากแบบจำลองของปัญหา (Simulation) ทั้ง 2 แบบ คือ การศึกษาเป็นรายกรณี (Case Study)

และการแสดงบทบาท (Role Playing)

คำชี้แจง ให้ท่านขีดเครื่องหมาย (✓) ในช่องที่ท่านเห็นด้วยมากที่สุด

ตัวอย่าง

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
o ท่านชอบการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมเพียงใด					
oo ท่านรวมกิจกรรมมากน้อยเพียงใด					

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านคิดว่าวิธีการสอนนี้เพิ่มพูนความรู้ในการแก้ปัญหาของนักเรียนเพียงใด					
2. ท่านคิดว่าวิธีการสอนนี้สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนได้กี่เพียงไร					
3. ท่านคิดว่าวิธีการสอนนี้ช่วยให้ท่านอยากคิดปัญหานั้นกับนักเรียนมากน้อยเพียงใด					
4. ท่านคิดว่าวิธีการสอนนี้ช่วยให้สมาชิกมีส่วนร่วมเพียงใด					

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. ท่านคิดว่าแบบจำลองของปัญหา ช่วยให้ ทวนเกิดความรู้สึกว่าท่านเข้าไปแก้ปัญหา จริง ๆ มากน้อยเพียงใด .					
6. ท่านคิดว่าการใช้แบบจำลองของปัญหาจะ สามารถรวบรวมวิธีการแก้ปัญหาของนัก เรียนได้มากน้อยเพียงใด .					
7. ถ้าท่านฝึกแบบจำลองของปัญหา ท่าน คิดว่าท่านสามารถจะตัดสินใจแก้ปัญหา ของนักเรียนได้เพียงใด .					
8. ท่านเห็นด้วยกับวิธีสอนแก้ปัญหาของนัก เรียนโดยใช้แบบจำลองข้างปัญหานี้มาก น้อยเพียงใด .					
9. ท่านคิดว่าวิธีการฝึกแก้ปัญหา โดยใช้แบบ จำลองของปัญหานี้ให้ความสนุกและ เกิด เพลินมากกว่าการบอกให้แก้ปัญหามากน้อย เพียงใด .					
10. ท่านคิดว่าควรใช้วิธีการสอนโดยใช้แบบ จำลองของปัญหาเช่นนี้ในสถาบันฝึกหัดครู มากน้อยเพียงใด .					